

3.3

Stav 2017-09-29
návrh ke zpracování VVURÚ
Varianta B

Poznámky:

Text položky ke kontrole a doplnění

Text odkaz na články textu, případně na přílohy textu

Text odkaz na příslušné výkresy

Text odkaz na Krycí listy závazné / příslušná kapitola

Přílohou textu je i LEGENDA výkresů, s uvedením odkazů na články závazné části.

Obsah je na konci dokumentu.

Část první: Úvodní ustanovení

01/ Hlava I (II) Smysl a účel plánování Prahy

Článek 1 Metropolitní plán

- (1) Metropolitní plán jako Územní plán hlavního města Prahy (dále též hl. m. Prahy, nebo Prahy¹) tvoří základ uceleného, logického a vzájemně provázaného systému územně plánovací dokumentace města.
- (2) Metropolitní plán je pořízen pro stanovení koncepce celého správního území Prahy, a to v měřítku 1:10.000 odpovídajícím rozsahu řešeného území.
- (3) Metropolitní plán vytváří podmínky pro účelnou správu a rozvoj území a stanovuje základní rámce pro všechny navazující podrobnější úrovně plánování.
- (4) Metropolitní plán je koncepčním dokumentem. Prostřednictvím stanovených regulací umožňuje rozhodovat ve správních řízeních.

Článek 2 Strukturální plán

- (1) Metropolitní plán je koncipován především jako plán struktury území a jeho rozpoznatelného a zapamatovatelného obrazu, se stanovením z toho plynoucích podmínek využití území.
- (2) Strukturální pojetí plánu rozvíjí a doplňuje koncepci Pražských stavebních předpisů a standardního urbanistického pojmosloví. Důraz klade na vztahy zástavby a veřejných prostranství, zástavby a krajiny ve městě i otevřené krajiny. Struktura je zároveň hlavním určujícím prvkem pro uspořádání jednotlivých systémů a subsystémů infrastruktury.
- (3) Metropolitní plán stabilizuje charakter města. Chrání jeho kulturní a civilizační hodnoty, stejně jako hodnoty přírodní. Zároveň definuje potenciál města k rozvoji zástavby a celkového kompozičního uspořádání.

Článek 3 Digitální plán

- (1) Metropolitní plán je zpracován elektronicky a veškeré informace i regulace v něm obsažené jsou (souběžně s tištěnou autorizovanou verzí) obsaženy v datovém modelu tak, aby byly kdykoli v souhrnu a synergicky využitelné pro rozhodování o využití a uspořádání území a o změnách v území.

¹ Sousloví „hlavní město“ je vyjádřením funkce, název je „pouze“ Praha. Nejvyšší právní norma Ústava používá pojem Praha. V některých souvislostech používá tento text také „území Prahy“.

(2) Metropolitní plán je především strukturovaným systémem dat (a informací) o území. Data Metropolitního plánu v kombinaci s daty průběžně aktualizovaného systému dat o stavu a limitech území (územně analytické podklady) jsou podkladem pro navrhování a vytváření aplikací anebo informačních systémů na míru potřeb jednotlivých uživatelů.

(3) Datový model je také podkladem a součástí vyhodnocování naplňování Metropolitního plánu a pro vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(4) Digitálně je Metropolitní plán vydán ve formě... a digitálně podepsán...

01/ Hlava II (I) Pojmy

Článek 4 Pojmy Metropolitního plánu

Pojmy užívané v Metropolitním plánu a samostatně nevymezené vycházejí z platných právních předpisů, zejména ze znění stavebního zákona, speciálních právních předpisů dotýkajících se územního plánování a staveb a z Pražských stavebních předpisů² (dále také PSP) platných v době zpracování Metropolitního plánu; nejsou-li takové pojmy samostatně vymezeny ani stanoveny právními předpisy, rozumí se jim v jejich obvyklém obecném významu.

Článek 5 Základní pojmy

Pro účely Metropolitního plánu a podrobnějších dokumentací, zpracovaných podle čl. 201 až 206, se základními pojmy rozumí

- a) Metropolitním plánem Územní plán hlavního města Prahy pořizovaný pro celé správní území Prahy,³
- b) Územním plánem vymezené části hl. m. Prahy (dále jen ÚPČP) územní plán pořizovaný pro dílčí část území hl. m. Prahy,⁴
- b) metropolitním regionem prostor intenzivních vazeb a každodenního nezastupitelného vztahu regionálního zázemí, které bezprostředně přiléhá ke správním hranicím hl. m. Prahy, s vědomím, že oficiální hranice metropolitního regionu nejsou stanoveny,
- c) metropolitními jevy takové jevy a skutečnosti, jejichž význam se svými důsledky dotýká celého správního území hlavního města Prahy, popřípadě metropolitního regionu, státu nebo zahraničí (metropolitní je ekvivalentem pojmů celoměstský a nadmístní),

2 Nařízení, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy, dále také PSP).

3 § 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon – dále jen ve zkratce SZ).

4 § 43 odst. 4 SZ a také kapitola II.G Zadání Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 31/6 ze dne 19.9.2013

- d) obrazem města přenesený výraz,⁵ znamenající dojem, který město zanechává v mysli jeho obyvatel i návštěvníků – je to obecně společenstvím sdílená (mentální) představa o utváření města, typická pouze a jen pro to které město,
- e) regulací (regulativem) souhrnná zkratka pro stanovení předepsaných požadavků na zastavitelnost, využití, prostorové uspořádání, případně jiných podmínek a požadavků pro možnost umístění staveb a provedení změn v území,
- f) grafickým regulativem požadavky vyjádřené konkrétně ve výkresu bodem, linií, nebo plochou,
- k) parametrickým regulativem požadavky vyjádřené obecně matematickým vzorcem, indexem nebo jinou hodnotou,
- g) charakterem lokality základní nástroj pro naplnění základní koncepce Metropolitního plánu; pro potřeby Metropolitního plánu je charakter lokality definován⁶ čtyřmi základními vlastnostmi: zastavitelností, strukturou, využitím a stabilitou; tyto základní vlastnosti jsou klíčem k vymezení lokalit i k popisu cílového charakteru,
- h) strukturou (krajiny, města) prostorová skladba prvků a částí v uspořádaný celek určitých vlastností vykazující zřetelnou míru pravidelnosti a zákonitosti,
- i) infrastrukturou služebná a podporující síť, množina fyzicky nebo systémově propojených prvků vytvářejících systémy sloužící pro fungování města (v Metropolitním plánu je rozlišena jako krajinná, dopravní, technická a systém veřejné vybavenosti),
- j) stabilitou stav území, ve kterém se nepředpokládají zásadní změny charakteru, pokud jsou změny předpokládány, je území označeno jako transformační nebo rozvojové,
- k) potenciálem města i krajiny možnost rozvoje území změnou jeho charakteru, přičemž Metropolitní plán rozlišuje potenciál transformační a rozvojový,
- l) regulovanou plochou budovy plocha, kterou vyjadřuje pravoúhlý průmět obvodových konstrukcí nadzemních podlaží budovy⁷ do vodorovné roviny, vyjma prvků přípustných před stavební čarou dle § 24 PSP,
- m) zástavbou existující nebo územně plánovací dokumentací stanovená forma zastavění stavebního bloku (soubor budov), či souboru bloků budovami.

Článek 6 Pojmy struktury a infrastruktury

- (1) Pro účely Metropolitního plánu a podrobnějších dokumentací, zpracovaných podle čl. 201 až 206, se pro definování strukturálních prvků Metropolitního plánu rozumí:
- a) krajinou část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, která je utvářena kombinací přírodních a kulturních prvků, Metropolitní plán rozlišuje dva základní typy krajiny městskou a otevřenou,
- b) otevřenou krajinou krajina nezastavitelného území, členěná na základě typů krajín; je definována nepřítomností zástavby,

⁵ V české architektonické mluvě používaný na základě knihy Kevina Lynche „The Image of the City“, česky „Obraz města“, s vědomím, že překlad není přesný, ale u nás ustálený. Image = „psychologický otisk reality subjektivně přepracovaný do formy dojmu, obrazu skutečnosti“ (Akademický slovník cizích slov, Academia, Praha 1998). Viz také Jiří Plos a Jan Jehlík: Metodika zadávání územních plánů, FA ČVUT v Praze, 2015, ISBN 978-80-01-05703-2.

⁶ V souladu s definicí § 2 bodu h PSP.

⁷ § 2 bod c) PSP

příčemž přítomnost budov není vyloučena, ale podmínky pro umístování budov stanovuje příslušný regulativ či soubor regulativů,

c) městskou krajinou krajina zastavitelného území, obecně definice vychází z pojmu „historická městská krajina“ chápaná jako výsledek historického vrstvení kulturních a přírodních hodnot a vlastností, zahrnující širší městský kontext a jeho geografické prostředí,⁸ zahrnuje především plochy stavebních bloků a uličních prostranství a nestavební bloky – krajinu ve městě,

d) prstencem souvislé území se shodnou nebo podobnou strukturou zástavby nebo shodným a podobným typem krajin, v městské krajině vyjadřují typy městské struktury, které se souhrnně nazývají „město“, „předměstí“ a „periferie“, samostatným prstencem je „krajina za městem“,

e) krajinou za městem, syn. krajinným zázemím města⁹, převážně venkovský ráz krajiny tvořený otevřenou krajinou a sídly, která jsou spojena významnými dostřednými vazbami s Prahou,

f) parkem vymezená část území skládající se převážně z nestavebních bloků, nebo z ploch otevřené krajiny s rozlišením na městský park vyskytující se v městské krajině (veřejné prostranství) a krajinný park vyskytující se v otevřené krajině (není veřejné prostranství),

g) modernistickou zástavbou zástavba, která vznikla především na principech Athénské charty,¹⁰ převážně v druhé polovině 20. století, jedná se o volné zastavění soliterních budov a zařízení s přísným oddělením jednotlivých funkcí,

h) parkem ve volné zástavbě soubor nezpevněných i zpevněných veřejně přístupných ploch ve stavebním bloku modernistické zástavby,

i) hierarchickým členěním uličních prostranství a parků zařazení do systému dle významu v celkové kompozici města, s rozlišením úrovně metropolitní, čtvrtěové, lokalitní a místní,

j) nestavebním blokem plocha vymezená pro nestavební účely zejména krajiny ve městě, má obdobné vlastnosti, jako dílčí plochy otevřené krajiny a za výjimečných podmínek je možné v nestavebních blocích umísťovat ojedinělé stavby v souladu s cílovým charakterem,

k) stavebním blokem plocha vymezená převážně pro zástavbu budovami,

l) samotou plošně málo významná enkláva zastavěného území nebo plochy zastavěného stavebního pozemku či souboru zastavěných stavebních pozemků v otevřené krajině, samota je stavbou budovy či souborem staveb budov v otevřené krajině, není stavebním blokem,

m) vnitroblokem část stavebního bloku určená převážně k nestavebním účelům, avšak umožňující zástavbu podle typu vnitrobloku a v souladu s charakterem lokality,

n) soukromou zahradou převážně nezpevněnou, veřejně nepřístupnou, část stavebního bloku,

8 Doporučení týkající se historické městské krajiny, přijaté 27. května 2011 na Mezivládním jednání expertů o historické městské krajině (kategorie II) v ústředí UNESCO, včetně glosáře pojmů (tzv. Vídeňské memorandum).

9 V ÚAP uváděné také jako příměstské území.

10 Athénská charta je text „moderního urbanismu“, přijatý na konferenci CIAM v roce 1933, přepracovaný a vydaný Le Corbusierem v Paříži v roce 1943. Athénská charta se stala teoretickým základem funkcionalistického urbanismu a globálně ovlivnila vývoj měst ve dvacátém století.

- o) předzahrádkou¹¹ část pozemku přiléhající k parteru budovy, ohraničená uliční čarou do veřejného prostranství a čarou stavební,
- p) vedutou věcný, topograficky přesný grafický záznam výseče krajinného nebo urbánního prostoru, obvykle v širším zorném úhlu, ohraničený viditelným / přehlédnutelným zemským povrchem, pražské veduty jsou čitelné do vzdálenosti hlavních cílů okolo 1,5 kilometru, maximálně však do vzdálenosti 2 kilometru,
- q) digitální vedutou grafické zobrazení stávající a navržené výšky zástavby, zpravidla převýšené, které je generované z 3D modelu výškové regulace vždy v ortogonálním průmětu,
- r) panoramatem celkový obraz zachycující větší ucelenou část města v případě, že sledovaný horizont je ve vzdálenosti dané rozmezím 1,8-5-10 km, vždy zpracovaný na základě speciální fotografie,
- s) horizontem myšlená hranice viditelného zemského povrchu na rozhraní mezi zemským povrchem a oblohou, tato hranice určuje pro účely uspořádání a využívání území popsány krajinnými nebo urbánními atributy a zároveň určuje důsledky pro rozhodování v území.

(2) V části infrastruktury obecně se pro potřeby Metropolitního plánu a podrobnějších dokumentací, zpracovaných podle čl. 201 až 206, rozumí:

- a) nadřazenou infrastrukturou trasy a zařízení infrastruktury celoměstského a vyššího významu, případně trasy a zařízení významné pro doplnění základní sítě jednotlivých systémů infrastruktury; Metropolitní plán s ohledem na svoje měřítko zpravidla sleduje pouze nadřazenou infrastrukturu,
- b) plochou dopravní a technické infrastruktury plocha vyhrazená pro budoucí umístění zařízení infrastruktury, která se váže na konkrétní stavbu označenou v grafické části bodovou značkou a číselným kódem; v koordinaci s navrhovanou stavbou, případně po jejím vybudování, lze vymezenou plochu využívat i jiným způsobem,
- c) koridorem dopravní a technické infrastruktury plocha souvislého pásu území vyhrazená pro budoucí umístění liniové stavby infrastruktury, která se váže na konkrétní stavbu označenou v grafické části liniovou značkou a číselným kódem; v koordinaci s navrhovanou stavbou, případně po jejím vybudování, lze vymezenou plochu využívat i jiným způsobem,
- d) bodovou značkou dopravní a technické infrastruktury grafická značka označující konkrétní návrh zařízení infrastruktury, která může být doplněna konkrétní graficky vymezenou plochou; nemá-li bodová značka plochu graficky vymezenou, považuje se za ní plocha kruhu o poloměru 40 m pro zařízení technické infrastruktury nebo plocha kruhu o poloměru 70 m pro zařízení dopravní infrastruktury, vždy se středem ve středu značky; bodová značka je vždy doplněna číselným kódem prvku, který označuje,
- e) liniovou značkou dopravní a technické infrastruktury grafická značka označující trasu konkrétního návrhu liniové stavby infrastruktury, která může být doplněna konkrétním graficky vymezeným koridorem; nemá-li liniová značka koridor graficky vymezený, považuje se za něj plocha souvislého pásu území do vzdálenosti 15 m od osy linie na obě strany, případně plocha stávajícího uličního prostranství, pokud je

navržená trasa jeho součástí (typicky platí pro podzemní sítě technické infrastruktury vedoucí skrz zástavbu); liniová značka je vždy doplněna číselným kódem prvku, který označuje, f) stávajícím prvkem infrastruktury existující funkční trasa nebo zařízení infrastruktury, která spoluvytváří základ systému a je Metropolitním plánem vymezena k zachování; stávající prvek je možné libovolně přestavovat a modernizovat, včetně nového postavení téhož prvku, za předpokladu zachování jeho funkce v celku; stávající systémy infrastruktury jsou ve smyslu navržené koncepce doplněny navrhovanými prvky a vymezenými územními rezervami; pro jednotlivé systémy infrastruktur mohou být požadavky na stávající prvky infrastruktury stanovovány individuálně, g) prvkem infrastruktury ke zrušení existující prvek technické infrastruktury, který bude po realizaci přeložky nebo jiného opatření na síti zrušen, po zrušení prvku je možné plochy, do nichž prvek infrastruktury ke zrušení zasahuje, využívat bez omezení danými existencí prvku.

(3) Specifické pojmy struktury a infrastruktury jsou zpravidla spojeny s vysvětlením legendy prvků jednotlivých systémů infrastruktury a proto jsou uvedeny vždy v příslušném textu dále.

01/ Hlava III Hranice zastavěného a zastavitelného území

Článek 7 Vymezení zastavěného území

- (1) Metropolitní plán vymezuje ve správním území Prahy hranici zastavěného území na základě stavu evidovaného v katastru nemovitostí k datu 30. 06. 2015.
- (2) Hranice zastavěného území rozděluje správní území Prahy na zastavěné území a nezastavěné území.
- (3) Postupem předepsaným platnou zákonnou úpravou je vymezena i řada samostatných plošně málo významných zastavěných území v okolním nezastavěném území. V Metropolitním plánu jsou zahrnuty pod společný pojem samoty, viz čl. 119.

Článek 8 Vymezení zastavitelného a nezastavitelného území

- (1) Metropolitní plán stanovuje hranici zastavitelného území,¹² v souladu se základní koncepcí, jako základní regulativ Metropolitního plánu.
- (2) Hranice zastavitelného území rozděluje správní území hl. m. Prahy na zastavitelné území a nezastavitelné území.
- (3) Hranice zastavitelného území je stanovena na základě zastavěného území města a rozvojových ploch dle čl. 96 a na

základě formálního rozvoje města a krajiny dle čl. 9. Rozvojové plochy byly stanoveny zpravidla na základě zastavitelných ploch definovaných Územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, včetně jeho změn k 30. 06. 2015¹³.

(4) Zvláštní částí nezastavitelného území jsou samoty. V důsledku užití postupu předepsaného platnou zákonnou úpravou jsou jako samoty vymezeny nejen samostatná plošně málo významná zastavěná území v okolním nezastavěném území, ale též jednotlivé zastavěné stavební pozemky či soubory zastavěných stavebních pozemků dle čl. 9. odst. 2.

Článek 9 Formální rozvoj města a krajiny

(1) Zvláštním případem rozvoje je formální rozvoj města [fR_m], jímž se pro účely Metropolitního plánu rozumí vymezení enkláv nezastavěného území uvnitř zastavěného území jako území zastavitelného, a to prostřednictvím ploch nestavebních bloků (formou městského parku nebo uličního prostranství) či lineárního typu struktury (železnice a nadřazené komunikace). Obdobné enklávy nezastavěného území vinic a zahradnictví na zemědělské půdě jsou formálně zařazeny do zastavitelného území, a to jako nestavební bloky.

(2) Pro formální rozvoj města se uplatňují stejné požadavky jako pro stabilizované území města. Prostřednictvím formálního rozvoje města se součástí zastavitelného území stávají nestavební plochy obklopené zastavitelným územím, které nemají parametry samostatné lokality, a ty z ploch lineárního typu struktury, které v důsledku užití postupu předepsaného platnou zákonnou úpravou nejsou zařazené do zastavěného území; nejedná se o reálný rozvoj města a neukládá se proto změna struktury města.

(3) Zvláštním případem rozvoje je formální rozvoj krajiny [fR_k], jímž se pro účely Metropolitního plánu rozumí vymezení části zastavěného území jako území nezastavitelného. Formální rozvoj krajiny znamená formální korekci nesouladů vznikajících v důsledku užití postupu předepsaného platnou zákonnou úpravou pro vymezení hranice zastavěného území, zejména ve vztahu k intravilánu (vymezen k 01. 09. 1966), jakož i další korekce dílčích nesouladů vyplývajících např. z užití mapových děl rozdílné podrobnosti zobrazení, tedy hranice intravilánu stanovené v měřítku základní mapy a Metropolitního plánu zpracovaného nad katastrální mapou.

(4) Prostřednictvím formálního rozvoje krajiny se součástí nezastavitelného území stávají plochy ve skutečnosti krajinné (přírodní), v důsledku užití postupu předepsaného platnou zákonnou úpravou zařazené do zastavěného území; nejedná se o reálný rozvoj krajiny a neukládá se proto změna struktury krajiny. Pro formální rozvoj krajiny se uplatňují stejné požadavky jako pro stabilizované území otevřené krajiny.

¹³ Metropolitní plán sleduje právní kontinuitu z důvodů ochrany majetkových práv dotčených návrhem plánu a v maximální možné míře respektuje vymezení zastavitelných ploch v Územním plánu s. ú. hl. m. Prahy. Důvodem je také ochrana hl. m. Prahy před případnými náhradami, které by mohly být vymáhány. Zadání Metropolitního plánu neobsahuje žádný požadavek na redukci zastavitelných ploch. Datum, ke kterému je dokumentace zpracována, bude upraveno spolu s úpravou návrhu pro veřejné jednání.

(5) Formální rozvoje krajiny a města jsou zobrazeny pro přehlednost a sjednocení podmínek využití a uspořádání území pouze v grafické části S 10.

01/ Hlava IV

Ukazatele pro vyhodnocování plánu

Článek 10

Potenciál plánu a jeho vyhodnocování

(1) Metropolitní plán stanovuje podmínky a požadavky umožňující definování potenciálu hlavního města Prahy. Metropolitní plán stanovuje potenciál pomocí všech nástrojů regulace území.

(2) Potenciál území a jeho optimální využití je důležitým nástrojem zvyšování kvality života ve městě¹⁴, k dosažení vyváženého vývoje a příznivého vlivu na udržitelný rozvoj a odolnost města¹⁵.

(3) Celkový potenciál Metropolitního plánu je vázán na kapacitu jednotlivých lokalit a možnosti jejich naplnění a je vyjádřen pomocí indexu využití (dále také *i*). Míra využití jednotlivých ploch je stanovena individuálně dle čl. 98 až 104, avšak vychází z celkového potenciálu území z hlediska celkových bilancí města a respektuje je.

(4) Potenciál plánu je vyjádřen v celkových bilancovaných kapacitách lokalit. Skutečné kapacity plánu se oproti bilancovaným mohou lišit, avšak jako ukazatele kapacity jednotlivých lokalit jsou vypracovány shodnou metodikou. Kapacity slouží k tomu, aby mohly být použity jako referenční hodnota pro účely průběžného vyhodnocování naplněnosti plánu¹⁶.

(5) Veškeré údaje potenciálu slouží k tomu, aby mohly být průběžně sledovány v číselných řadách posuzovaných vždy při aktualizaci Územně analytických podkladů hl. m. Prahy.¹⁷

Článek 11

Index využití lokality a jeho výpočet

(1) Indexem využití lokality se rozumí nástroj k porovnání hustot zástavby u jednotlivých zastavitelných lokalit a k jejich vývoji. Index využití lokality je informací o potenciálu rozvoje celé lokality, odvozeného z podrobné regulace všech jejích jednotlivých částí. Index je vždy uveden v **KLZ / 1000**.

14 Definice QOL od Evy Heřmanové (Koncepty, teorie a měření kvality života, Praha, SLON, 2012): jedincem vnímaná a prožívaná kvalita jeho života představuje „reflexi objektivních environmentálních podmínek (vnějšího prostředí) a sebereflexi (vnitřního prostředí) člověka v kontextu kulturních, hodnotových, sociálních a prostorových (geografických) systémů a ve vztahu k individuálním schopnostem, cílům a očekáváním“. Jako jediná (z dostupných zdrojů) uvádí mezi obory také architekturu.

15 Odolnost města zahrnuje schopnost absorbovat, přizpůsobit, přetvářet a připravit se na minulé i budoucí dopady hospodářských, environmentálních, sociálních a institucionálních šoků a zátěží (přeloženo z *Resilient Cities*, OECD, 2016: <http://www.oecd.org/cfe/regional-policy/resilient-cities-report-preliminary-version.pdf>). Odolnost proti krizím se netýká pouze snížení rizika a škody způsobené pohromami (ztráta lidských životů a majetku), ale také schopnosti rychle se vrátit do původního stavu (přeloženo z *UN-HABITAT*, 2017: <https://unhabitat.org/urban-themes/resilience/>).

16 § 55 odst. 1 SZ

17 § 28 odst. 1 SZ

- (2) Index využití lokality se stanovuje jako poměr součtu hrubých podlažních ploch (HPP) vůči ploše lokality. Index se odlišuje pro stav a pro návrh.
- (3) Index stabilizované části „ i_s “ je podílem HPP stávajících stavebních bloků ve stabilizované části lokality a rozlohy této stabilizované části.
- (4) Index návrhový „ i_n “ je podílem součtu HPP stávajících stavebních bloků ve stabilizované části lokality a předpokládaných HPP v rozvojové anebo transformační části lokality a rozlohy celé lokality. Návrhový index je teoretickou hodnotou, které by bylo dosaženo při úplném naplnění jednotlivých ploch potenciálu v dané lokalitě. Do návrhového indexu nejsou započítávány proluky.
- (5) Porovnáním indexu stávajícího a indexu návrhového (je větší, je roven, je menší) je definován rozsah změny v území. Z rozsahu změny lze odvodit míru stability lokality a také míru změny hustoty zástavby.
- (6) Není-li konkrétní řešení v transformační nebo rozvojové ploše známo, užije se zjednodušující výpočet využívající průměrných bilančních hodnot při uvažovaném minimálním rozsahu veřejných prostranství a střední hodnoty zastavění stavebního bloku pro střední velikost bloků dle čl. 116 a 126.

Článek 12

Index ekologické stability a jeho vyhodnocování

- (1) Na základě příslušnosti dílčích vymezených ploch podrobného strukturálního členění otevřené krajiny podle čl. 141 až 149 ke stupňům ekologické stability (dále též SES) dle čl. 137 je pro každou nezastavitelnou lokalitu stanoven index ekologické stability „ i_{es} “ a je uveden v $KLZ / 1000$.
- (2) Index ekologické stability je souhrnným ukazatelem podávajícím informaci o míře ekologické rovnováhy (stability) lokality. Udává hodnotu váženého průměru stupně ekologické stability jednotlivých ploch v lokalitě.
- (3) Prostřednictvím indexu ekologické stability je možno v čase sledovat a porovnávat změny v území z hlediska jejich vztahu k ekologické rovnováze krajiny a vyhodnocovat vývoj v jedné každé lokalitě, v souborech lokalit či odvozeně v jakémkoliv účelově vymezeném územním celku.

Článek 13

Výhled naplnění Metropolitního plánu, návrhový horizont

- (1) Naplněním Metropolitního plánu se rozumí stabilizace Prahy prostřednictvím stabilizace charakteru jednotlivých lokalit viz čl. 27 a 28.
- (2) Naplněním potenciálu je přeměna většiny transformačních a rozvojových území na území stabilizovaná, to znamená s ustálenou strukturou s jasně definovanými veřejnými prostranstvími.
- (3) Rozšiřování zastavitelného území je možné pouze v souladu s § 55 odst. 4 stavebního zákona. Neodůvodněné rozšiřování

zastavitelného území je v rozporu se základní koncepcí Metropolitního plánu viz čl. 14.

(4) Naplněním výhledu Metropolitního plánu se rozumí naplnění základní koncepce při současné realizaci či implementaci všech metropolitních priorit. Cílem je naplnění budoucí kompozice města a vytvoření komplexně udržitelného města.

(5) Metropolitní plán nemá pevný návrhový horizont daný letopočtem, ale jeho návrhový horizont je dán naplněním plánu.

Část druhá: Koncepce

Článek 14

Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy

(1) Východiskem koncepčních přístupů je rozdělení území města na městskou krajinu a otevřenou krajinu. Představuje význam zastavitelného území (obecně chápaného jako město¹⁸) v území nezastavitelném (obecně chápaném jako krajina¹⁹). V tomto rámci jsou stanoveny podmínky a požadavky na ochranu, regulaci i iniciaci rozvoje města a jeho nejbližšího okolí v rámci území Prahy.

(2) Základem (východiskem) základní koncepce je deset tezí viz čl. 16 až 25, které společně vytvářejí čtyři principy Metropolitního plánu viz čl. 26. Vyjadřují nejen ochranu stávajících historických (kulturních) a krajinných (přírodních) hodnot, ale jejich spolupůsobení umožňuje vyvážený rozvoj, pojmáný jako zlepšování stavu, a vytváří podmínky pro vznik hodnot nových.

(3) Iniciací celého území je definování potenciálu. Tento potenciál bude v průběhu času různě naplňován. Pro větší flexibilitu, ale také stabilitu Metropolitního plánu jsou některé plochy definovány pouze parametrickými regulativy. Takové řešení umožňuje, pomocí podrobnějších dokumentací postupně naplnit různé scénáře nezávisle na vývoji území a změnách potřeb společnosti v čase.

(4) Metropolitní plán určuje a chrání krajinný ráz²⁰ v otevřené krajině a chrání a stanovuje plošné a prostorové uspořádání – charakter městské krajiny.

Článek 15

Základní a dílčí koncepce a jejich synergie

(1) Základní koncepce je východiskem pro vymezení vzájemně provázaných dílčích koncepcí, které ze základní koncepce vycházejí a v příslušných oborových specializacích ji do dalších podrobností rozvíjejí.

(2) Základní koncepce definuje především strukturální koncepci plánu viz čl. 30 až 47. Strukturální koncepce zahrnuje urbanistickou koncepci, tedy koncepci městské krajiny včetně koncepce krajiny ve městě a paralelně koncepci otevřené krajiny. Přitom vychází základní koncepce z faktu, že strukturální uspořádání zastavitelného území je závislé na uspořádání veřejných prostranství²¹ dle čl. 105 a 106. Proto jsou veřejná prostranství zařazena mezi strukturální regulativy.

(3) Základní koncepce druhotně generuje koncepci infrastruktury, která obsahuje jednotlivé systémy a subsystémy řazené v logických celcích. Infrastruktura je pojmána jako vybavení území (bodové,

18 Město je chápáno jako lidský výtvar, fenomén, jako největší kulturní dědictví které máme, výtvar, kterým se člověk vyčlenil z přírody a považoval ho za ochranu před přírodou, ale také před „jinými“ lidmi. Město jako domov.

19 Krajina je zde chápána jako to, co bylo před člověkem, tedy před tím, než vzniklo město, které bylo do krajiny vloženo. To vše s vědomím, že dnešní nazírání jednoznačně pracuje s pojmem „krajina je všude“ a proto definuje „typy krajin“.

20 krajinný ráz podle § 12 zákona 114/1992 o ochraně přírody a krajiny v platném znění
21 § 2 odst. z PSP a také §11 odst. 3 a §12 PSP

liniové nebo plošné), které prostupuje strukturu a podporuje její využití a uspořádání, viz podrobně čl. 48 až 55.

(4) Pro zdůraznění a naplnění této základní koncepce jsou veškeré strukturální regulativy, včetně regulativů pro veřejná prostranství, důsledně předřazeny všem regulativům infrastruktury. Tak jsou také řazeny jednotlivé části Metropolitního plánu.

(5) Základní koncepce, jednotlivé teze i společné principy, spolu s dílčími koncepcemi struktury a infrastruktury působí vždy společně a nerozdílně a vzájemně se doplňují. V tomto smyslu musí být vykládány a užívány. Cílem je synergie všech navržených regulativů.

02/ Hlava I Základní koncepce

Deset tezí základní koncepce Metropolitního plánu

Článek 16 {1} Dostřednost

(1) Dostředným rozvojem vystavěného prostředí města se pro účely Metropolitního plánu rozumí zlepšování stavu pro stabilizaci hranice mezi městem a jeho krajinným zázemím, pro rozvoj vnitřního potenciálu města dostatečnou intenzitou zastavění, osídlení, dějů a činností.

(2) Rozvojové zásahy jsou pomocí stanovené míry využití a stability území koordinovány v jednotlivých lokalitách tak, aby vytvářely podmínky pro vyvážený rozvoj města jako celku. Města s jedinečným dominantním historickým centrem a jako hlavního města České republiky.

Článek 17 {2} Historické město

(1) Metropolitní plán vychází z ochrany historických krajinných, urbánních a architektonických kompozičních principů a posiluje všechny projevy historické vrstevnatosti, definuje potenciál a předpokládá kontinuální doplňování tkáně města kvalitními současnými stavbami a aktivitami v nich.

(2) Ochrana historického dědictví je pojímána aktivně, jako rozvoj nové vrstvy špičkové architektury na volných místech v okrajových částech památkově chráněných území a zejména v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace. Diferenciace regulativů v území je hlavním principem ochrany a rozvoje kulturního dědictví.

Článek 18 {3} Modernistické město

(1) Metropolitní plán respektuje modernistická sídliště jako nedílnou součást dnešního obrazu města a jako autorská díla. Autorství dává jednotlivým částem charakter. I v tomto případě podporuje Metropolitní plán odlišnosti a autonomie jednotlivých lokalit.

(2) Pro ochranu a rozvoj (dostavbu) modernistických sídlišť stanovuje Metropolitní plán podmínku respektování původní koncepce modernistického města. Metropolitní plán vymezuje ve strukturách sídlišť park ve volné zástavbě jako nejdůležitější část návrhu modernistického města. Metropolitní plán umožňuje vkládání nových vrstev městského života do otevřených struktur zástavby.

Článek 19 **{4} Krajina ve městě**

(1) Mimořádně morfologicky pestrá krajina, přírodní prostředí města a harmonická kompozice města v krajině a krajiny ve městě je pro Prahu nenahraditelná a musí být předmětem ochrany a péče. Parky jsou rekreačním potenciálem, který umožňuje zlepšit celkovou kvalitu života v Praze.

(2) Metropolitní plán chápe pražské městské parky ve své různorodosti jako architekturu doplňující krajinnou kompozici města, vymezuje je a pojmenovává. Zároveň parkové plochy mezi sebou systémově a hierarchicky provazuje a zvyšuje tím účinek jejich kompozice.

Článek 20 **{5} Vltava**

(1) Řeka Vltava a její významné přítoky spoluurčují krajinnou a urbánní kompozici města a jeho obraz. Vltava je dnem a základní horizontálou celé kompozice, je jednodušším a souvislým parkovým a promenádním celkem procházejícím městem v jeho sevřeném centru, ale i ve volné krajině.

(2) Metropolitní plán klade důraz na obnovu celkového kompozičního významu vodních toků a na zlepšení kvality území u jejich břehů využitím pro nová nebo obnovená veřejná prostranství.

Článek 21 **{6} Krajinné rozhraní a otevřená krajina**

(1) Krajinné rozhraní, jako součást otevřené krajiny, je důležitým kompozičním prvkem celého města. Význam krajinného rozhraní spočívá v jeho poloze, nezastavitelnosti a v důrazu na maximální územní provázanost všech částí, které jej tvoří.

(2) Metropolitní plán stanovuje kultivaci rozsáhlého území otevřené krajiny ve správních hranicích města. Vnímá ho jako příležitost ke zkvalitnění krajinného zázemí města a k dotvoření kontrastů mezi městem a krajinou. Veškeré kompoziční principy jsou navrhovány důsledně v administrativním území hl. m. Prahy.

Článek 22 **{7} Výšková regulace a potenciál**

(1) Výšková kompozice města včetně výškových dominant je podstatnou součástí celkové krajinné, urbánní a architektonické kompozice a obrazu města.

(2) Metropolitní plán stanovuje kompletní stabilizující výškovou regulaci, jejímž smyslem je zamezit vzniku náhodných

a neopodstatněných dominant. Kompoziční doplnění vyšší zástavby soustřeďuje energii města a v přiměřené vzdálenosti od centra doplňuje historickou kompozici, aniž by ohrozilo její hodnoty.

Článek 23

{8} Nové mosty, propojení a paralely

(1) Metropolitní plán pojímá oba břehy řeky i její ostrovy jako důležitou osu veřejných prostranství. Propojení vltavských břehů mosty je významnou součástí krajinné, urbánní a architektonické kompozice města a jeho obrazu.

(2) Navrhovaná propojení, nejen mostní, zajišťují lepší prostupnost města a vzájemnou provázanost významných městských tříd a jednotlivých lokalit. Paralelní trasy pro všechny druhy dopravy snižují celkové zatížení a nabízejí alternativy, které oživují zapomenutá území.

Článek 24

{9} Metropolitní třídy

(1) Základní struktura významných (stávajících i navrhovaných) veřejných prostranství je klíčovou součástí urbánní a architektonické kompozice města a jeho obrazu. Metropolitní plán podporuje rozvoj veřejných prostranství a zdůrazňuje význam lokálních systémů hlavních i vedlejších ulic, které vytvářejí předpoklady pro docházkové vzdálenosti v měřítku lokalit.

(2) Metropolitní plán nově určuje městské třídy metropolitního měřítka. Vymezené městské osy Prahy, v měřítku svých délek dvaceti kilometrů, propojují město s jeho okolím, provazují město s regionem a jsou navrženy jako důležitá veřejná prostranství a nikoli pouze jako dopravní koridory. Jsou liniovým rozšířením centra a musí být lemovány živým a otevřeným parterem.

Článek 25

{10} Transformace jako zlepšení kvality městské krajiny

(1) Metropolitní plán respektuje skutečnost, že vývoj Prahy jako metropole nelze zastavit. Plošným nárokům na rozvoj města do otevřené krajiny však stanovuje přísnou regulaci. Pro účely Metropolitního plánu se proto rozvojem rozumí především zlepšování stavu.

(2) S přihlédnutím k zásadám dostřednosti a koncentrace energie města ukládá Metropolitní plán přednostně doplňování zastavitelných transformačních ploch blízko centra. Vymezuje a určuje oblast Holešovického meandru a navazujícího údolí Rokytka jako největší souhrnný potenciál rozšířeného centra pro další desetiletí. Zrcadlově toto hodnotné území Holešovického meandru kompozičně i provozně doplňuje dominantu Pankráce a částečně také Žižkova.

Čtyři souhrnné principy

Článek 26

Čtyři principy základní koncepce plánu

(1) **Princip první: Návrat ke středu**

Ústřední myšlenkou základní koncepce je návrat ke středu, návrat ke koncentraci energie a k aktivaci celku. Dostřednost je cestou k intenzifikaci a také k definování nové hranice města a vztahu k jeho bližšímu i vzdálenějšímu okolí, viz čl. 16.

(2) **Princip druhý: Vrstvené město**

Myšlenka intenzifikace je vtělena do duality starých a nových měst.²² Cílem je jejich dvojjednost a potřeba ochrany celku v rozdílnosti. Protiklady představují jednotu uvnitř širšího celku a aktivují vznik nových urbánních a architektonických hodnot při respektování rozdílnosti starých a nových částí města a jejich specifických charakterů, viz čl. 17 a 18.

(3) **Princip třetí: Stabilita prostředí**

Celý návrh spočívá na trvalém a stabilním základu prostředí, kterým je topografie, příroda a krajina v tom nejširším slova smyslu. Krajinu ve městě i otevřenou krajinu je nutné aktivně rozvíjet, stejně jako krajinu městskou. Krajina jako celek, ale i rozdílnosti a kontrasty jednotlivých krajin jsou klíčovými prvky kompozice Prahy. Kontrasty krajin jsou klíčem k obrazu Prahy, viz čl. 19 až 21.

(4) **Princip čtvrtý: Potenciál a nové možnosti**

Výsledkem celého procesu vzniku plánu je definování potenciálu a naznačení nových možností. To vše při vědomí zachování a rozvinutí všech hodnot přírodních i civilizačních. Potenciál je definován zejména uvnitř, mezi středem a okrajem zastavitelného území, blízko centra. Plán hledá možnosti pro přilákání nové energie, která vytvoří zejména novou kvalitu prostředí, vedoucí postupně k nové kvalitě života, viz čl. 22 až 25.

Lokality a charakter

Článek 27

Koncepce rozdělení území na lokality a charakter

(1) Základní koncepcí Metropolitního plánu je rozdělení celého území Prahy na jednotlivé lokality viz čl. 56, stanovené na základě shodného, nebo převažujícího charakteru. Cílem je nejen podrobné stanovení jednotlivých hodnot území a jednoznačná identifikace obyvatel se svým bezprostředním okolím, ale také zvýšení energií jednotlivých území a jejich synergií a tím také zvýšení konkurenceschopnosti Prahy.

(2) Popis celého administrativního území přes lokality a jejich cílový charakter dle čl. 57 umožňuje individuální regulaci a iniciaci daných území a ploch.

Článek 28

Zastavitelnost, struktura, využití a stabilita

(1) Základními vlastnostmi, které spolu definují charakter lokality jsou zastavitelnost, struktura, využití a stabilita.

(2) Zastavitelnost je základním koncepčním nástrojem, definuje rozdělení území na zastavitelné a nezastavitelné. Cílem je zejména ochrana otevřené krajiny a účelný rozvoj krajiny městské. Metropolitní

²² Obrazným předělem je doba po První světové válce. Starými městy je možné nazývat historická města včetně devatenáctého století, Novými městy jsou zahradní města a sídliště dvacátého století.

plán stanovuje přednostně využívání potenciálu v hranicích zastavěného území s přihlédnutím ke skutečnosti, že jednou již zastavěná, byť zanedbaná území umožňují v návaznosti na existující infrastrukturu realizovat zástavbu úsporněji a účinněji než v rozvojových územích v periferní poloze. Viz čl. 56 až 60.

(3) Strukturní popis jednotlivých území a ploch je základním podkladem pro definování jednotlivých charakterů. Území Prahy je komponovanou srostlicí města, parků a vesnic v otevřené krajině s převažující koncentrací směrem k centru. Přirozená lokální těžiště jsou územími s vyšší mírou využití a tím i intenzivnějšího vrstvení charakteru. Typy struktury jednotlivých míst stanovuje Metropolitní plán na základě analýzy historického vývoje a současného stavu městské i otevřené krajiny. Návrh strukturálního uspořádání vychází z vývoje Prahy, který je vysledovatelný z jednotlivých prstenců, kdy okolo centra města postupně narůstá předměstí a množství periferií, které přecházejí do otevřené krajiny. Viz čl. 61 až 82.

(4) Využití území může být velmi rozdílné a je základem různorodosti dějů, které umožňují v určitých územích, zejména v měřítku lokalit, vytvářet město krátkých vzdáleností. Metropolitní plán proto reguluje zejména takové činnosti, které by svou zátěží vedly ke snižování kvality života obyvatel. Obytným městským prostředím se rozumí kombinace bydlení, veřejného vybavení a produkčních činností, které spolu vytváří město splňující současné nároky na život. Zároveň ale Metropolitní plán definuje a zachovává a rozvíjí specificky zaměřená území jako výrobní zázemí města, které zabezpečuje jeho hospodářskou a zemědělskou životaschopnost. Stejně tak, jako doplnění základního vybavení města pro kvalitní fungování obytného prostředí definuje, zachovává a rozvíjí prostor pro rekreaci obyvatel. Samostatně je popsáno využití otevřené krajiny. Viz čl. 83 až 91.

(5) Stabilita cílových charakterů je základním cílem celého uspořádání a naplňování Metropolitního plánu. Ve stabilizovaných územích je a bude respektován stávající charakter. Metropolitní plán v nich podporuje obnovu stávajícího stavu a zlepšování kvality života. V transformačních územích stanovuje Metropolitní plán nový cílový charakter a navrhuje v nich vznik nových městských struktur. V nezbytné míře jsou také navržena nová rozvojová území přiléhajících k zastavěnému území. Viz čl. 92 až 104.

Metropolitní priority

Článek 29 Metropolitní priority

(1) Jako metropolitní priority jsou označeny záměry města posilující rozvoj hodnot i postavení Prahy. Jedná se o území, stavby, popřípadě s nimi související aktivity. Seznam metropolitních priorit je uveden v příloze č. 2 a v grafické části S 04. Naplňování metropolitních priorit je klíčem k postupnému dotváření základní koncepce Metropolitního plánu.

(2) Stanovené metropolitní priority přispívají jako součást základní koncepce k interpretaci plánu a ke kontinuitě rozhodování v území, zejména ve vztahu k rozřádkům dílčím záměrům, které mohou prioritu ovlivnit. Priority mají vždy vliv na rozhodování v území a na zpracování podrobnějších územně plánovacích dokumentací.

(3) Metropolitní priority nestanovují zvláštní podmínky pro uspořádání nebo využití území, ale ukládají povinnost věnovat označeným jevům zvláštní pozornost a přednost. Priority nejsou etapizací, byť jedním ze znaků metropolitních priorit je jejich důležitost a tedy i předřazení před ostatní částí návrhu. K metropolitním prioritám je nutné přihlídnout při rozhodování o změnách v území.²³

02/ Hlava II Urbanistická koncepce

Článek 30 Pojetí urbanistické koncepce

(1) Urbanistická koncepce se stanovuje pro zastavitelné území a souhrnně vyjadřuje vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby. Urbanistická koncepce se podrobně uplatňuje definováním požadavků na zastavitelné lokality, popřípadě jejich části.

(2) Rozvoj zástavby se stanovuje do stavebních bloků vymezených a obslužených veřejným prostranstvím. Rozvoj krajiny ve městě se stanovuje do lokalit zastavitelných nestavebních a do nestavebních bloků v zastavitelných lokalitách.

(3) Veřejná prostranství jsou určující mřížkou struktury města, jsou základem prostorového uspořádání. Veřejná prostranství jsou na základě kompozičních principů hierarchicky rozdělena do čtyř úrovní.

Článek 31 Urbánní recyklace

(1) Metropolitní plán stanovuje přednostně rozvoj v hranicích zastavěného území a obecně preferuje transformaci stávajících ploch.

(2) Zvýšení míry využití území k zastavění znamená vyšší intenzitu, nikoliv plošnou degradaci zastavěného území. Metropolitní plán ukládá vyšší míru znovuvyužití především zastavitelných transformačních území, nikoliv nepřiměřené zahušťování stabilizovaných lokalit. Urbanistická koncepce potvrzuje charakter stabilizovaných lokalit a výslovně stanovuje podmínky zástavby v případných prolukách přizpůsobením struktury okolní zástavby.

Prostorové uspořádání městské krajiny

Článek 32 Urbánní různorodost a stabilizace prostorového uspořádání

(1) Cílem urbanistické koncepce je stabilizace, ochrana a rozvoj prostorového uspořádání Prahy. Základem urbánních vztahů posilujících rozvoj významných dochovaných hodnot krajinných i přírodních a souvisejících hodnot urbanistických, architektonických a kulturně historických je stávající kompozice města. Koncepce stanovuje přednost kvality před kvantitou a ukládá efektivní a účelné

²³ § 2 odst. 1 písm. a) SZ

uspořádání města s minimálními požadavky na obsluhu území, ukládá rozvoj chybějících článků veřejné infrastruktury a vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území.

(2) Metropolitní plán ukládá podmínky pro účelné využití synergie města v jeho středu a zvýšením intenzity městskosti jednotlivých lokalit. Tyto Intenzivní vazby na plně vybavená lokální centra zajistí normální vztahy v území, označované někdy jako město krátkých vzdáleností.²⁴

Článek 33

Veřejná prostranství jako základ struktury města

(1) Jako základ stávající i nově navržené struktury městské krajiny se stanovuje kostra veřejných prostranství tvořená ulicemi, náměstími a městskými parky, která je doplněna v modernistické zástavbě parkem ve volné zástavbě, případně dalšími veřejně přístupnými plochami, viz čl. 106.

(2) Koncepce veřejných prostranství reaguje na nové nároky na kvalitu veřejného prostoru. Veřejná prostranství vytvářejí propojenou síť, která zajišťuje prostupnost městem, ale zároveň prostor pro různé městské děje. Účelem vymezení veřejných prostranství je především jejich stabilizace.

(3) Metropolitní plán klade důraz na definování veřejných prostranství. Síť veřejných prostranství definuje stavební a nestavební bloky a představuje trvanlivý řád ve struktuře města i při zachování nezbytné míry volnosti a samoorganizace městských struktur podle inovací a proměn zástavby. Úkolem je vymezování pouze optimálního rozsahu uličních prostranství a ve výsledku zmenšování jejich celkové plochy ve prospěch jejich kvality, viz čl. 115 a 116.

Článek 34

Typy městské krajiny, prstence

(1) Stavební a nestavební bloky jsou vymezeny uličním prostranstvím, nebo vzájemným sousedstvím. Stavební bloky jsou základním kamenem uspořádání města a představují potenciál pro jeho rozvoj.

(2) Jednotlivé typy struktur městské krajiny jsou na základě historického vrstvení soustředěny do prstenců a jsou společně definovány takto:

a) „město“ (zahrnující „centrum“), je územím, které zahrnuje plochy historického jádra, jeho asanovaných a přestavěných částí a připojených původně samostatných měst, která se rozkládala za středověkými hradbami; tento typ se vyznačuje především strukturou uzavřených bloků s jednoznačně vymezeným uličním prostranstvím, podrobněji viz čl. 63 až 65 a 71,

b) „předměstí“ je především územím zahradních měst, ale vyskytují se v něm i vesnice, které se postupem času staly součástí propojené městské struktury, a rozličná území heterogenního charakteru; tento typ se vyznačuje především strukturou otevřených bloků, stále však s jednoznačně

²⁴ Polycentrické uspořádání jak vymezeno v aktualizaci č. 1 Zásadách územního rozvoje hl. m. Prahy v kapitole 2. 2. 2. bodě f).

vymezeným uličním prostranstvím, podrobněji viz v čl. 66 až 68 a 71,

c) „periferie“ je územím města tvořené převážně modernistickými strukturami, jejichž forma se liší na základě funkce a je možné definovat struktury obytného, produkčního i rekreačního charakteru, převážně se jedná o volnou zástavbu solitérními stavbami kombinovanou s areály, kde veřejná prostranství prostupují volnou zástavbou, podrobněji viz čl. 69 až 71; zvláštním případem periferie jsou lokality liniových prvků zejména dopravní infrastruktury, které obvykle vytváří v území bariéru, podrobněji viz čl. 72.

Článek 35

Třetí rozměr města – koncepce výškové regulace

- (1) Koncepcí třetího rozměru se rozumí součást urbanistické koncepce určující výškovou stabilizaci a rozvíjenou kompozici pražské zástavby. Výšková regulace je stanovena pro zastavitelné území, nad stavebními bloky, viz čl. 127 až 134.
- (2) Metropolitní plán stabilizuje celkovou velmi rozmanitou výškovou kompozici Prahy. Přípustnost vyšší zástavby ve vhodných stabilizovaných lokalitách není považována za transformaci území, nýbrž za rozvíjení stabilizované lokality.
- (3) Metropolitní plán celkovou koncepcí výškového uspořádání města stanovuje podstatné znaky výškové kompozice podléhající ochraně a současně, zejména v zastavitelných transformačních a rozvojových lokalitách, určuje podmínky pro doplnění této kompozice současnou kulturní vrstvou v souladu s mezinárodními úmluvami o ochraně a vytváření kulturního dědictví.

Článek 36

Krajinný rámeček, vertikály a horizontály

- (1) Krajinný a historický rámeček výškového uspořádání Prahy tvoří horizont zelených svahů a výrazné terénní předěly. Tato kompozice je komplementární k vymezení parků v urbanistické koncepci, viz čl. 111 a 112. Parky jsou vymezeny tak, aby byly pohledově exponované nezastavěné nebo řídké zastavěné svahy chráněny. Metropolitní plán tak chrání a doplňuje pražskou městskou krajinu a její scénérii – krajinný ráz v návaznosti na čl. 14.
- (2) Kompozice Prahy je založena na typické souhře základní, více méně horizontální a terén kopírující urbání struktury zástavby doplněné subtilnějšími vertikálami – věžemi. V čase vrstvená a proto velmi rozmanitá střešní krajina, včetně různých věží a výškových budov, je základní součástí obrazu města. Do tohoto obrazu zasahuje, zejména na horizontech, i veškerá periferní výstavba druhé poloviny dvacátého století.
- (3) Metropolitní plán pojímá výškové řešení jako základní kompozici zastavitelného území. Kompozice a její centrální (metropolitní) i lokální a místní vertikální dominanty umožňují přehled a orientaci v této rozlehlé urbání struktuře zasazené do dramatické otevřené krajiny.
- (4) Významnými horizontály se rozumí prvotně horizontály přírodní (řeka a její přítoky a jimi utvářená údolí a hrany svahů),

druhotně horizontály vystavěného prostředí (zejména nábřeží, opevnění, mosty, až po zcela záměrně urbanisticky a umělecky komponované části zástavby, které jsou zpravidla vodorovné, výrazně viditelné a v rozsahu i několika bloků). Význam horizontál je nenahraditelný a pro obraz města určující. Výrazné horizontály musí být chráněny a v případě možnosti rozsáhlejší výstavby kompozičně doplňovány.

Krajina ve městě

Článek 37 Nestavební bloky a parky

- (1) Struktura krajiny ve městě je dána přítomností, rozložením a podrobnějším popisem nestavebních bloků a jejich souborů, jak je dále stanoveno v typech krajin viz čl. 73 až 75.
- (2) Nestavební bloky zpravidla charakterizuje nezpevněný terén pokrytý vegetací s různou mírou kulturních zásahů a úprav. Stavby včetně staveb budov se nevyskytují či vyskytují ojediněle, umísťovat nové stavby včetně budov je přípustné pouze za podmínek stanovených v čl. 118. Urbánní vztahy jsou nahrazeny návazností cestní sítě v městských parcích na uliční prostranství.
- (3) Krajina ve městě je doplněna dalšími plochami s přítomností trvalé vegetace v rámci stavebních bloků a uličních prostranství, zejména parky ve volné zástavbě, nezastavěnými soukromými zahradami a parkovými úpravami na náměstích. V měřítku podrobnějším než je měřítko Metropolitního plánu doplňují krajinu ve městě rovněž parkové úpravy v ulicích, některé stavebně nevyužité vnitrobloky i části areálů občanské, rekreační či komerční vybavenosti, jakož i části areálů skladových či výrobních.

Článek 38 Kompozice krajiny ve městě

- (1) Metropolitní plán stanovuje principy ochrany a rozvoje krajiny ve městě, tak, aby byly zajištěny vhodné podmínky pro život ve městě, včetně přítomnosti dostatečného zázemí pro rekreaci a odpočinek obyvatel, jakož i podmínky pro udržení dochovaných přírodních hodnot. Cílem je vytvoření kompozice městských parků, posilování jejich provázanosti a přístupnosti při zachování jejich ekostabilizačních, ekosystémových a hygienických služeb.
- (2) Koncepce respektuje stávající parky a hodnotná přírodní území. Metropolitní plán navrhuje přednostní využití stávajících ploch s hodnotnou vegetací a míst přirozených postupů městem podél vodních toků pro vznik nových městských parků k zajištění jejich dostupnosti podle zjištěných deficitů této dostupnosti.
- (3) Metropolitní plán stanovuje přednostně jako nestavební bloky s ochranou před zástavbou ty části krajiny, které z otevřené krajiny pronikají směrem ke středu města jako pásy území bez zástavby, a to i s dosahem do centrálního prostoru města. Jejich zachování historicky podmíněné zpravidla složitými technickými podmínkami pro stavění (morfologie terénu, geologická stavba), nevhodností území pro stavění (záplavy v nivách vodních toků) či ojediněle i udržením zemědělské výroby v prostředí města 20. století považuje Metropolitní plán za hodnotu, která spoluutváří obraz města. Pro tato

často lesnatá území propojující otevřenou krajinu krajinného rozhraní a jeho vnějšího okolí s interiérem města je již po desetiletí užíván specifický pojem zelené klíny.²⁵

(4) Jedním z nástrojů pro naplnění koncepce krajiny ve městě je regulace městských parků, v rozlišení dle jejich hierarchického zařazení.

02/ Hlava III Konceptce (otevřené) krajiny

Článek 39 Otevřená krajina

(1) Konceptce krajiny se stanovuje zejména pro nezastavitelné území, otevřenou krajinu. Vyjadřuje souhrnně podmínky pro ochranu a rozvoj nezastavitelných lokalit města. V potřebných souvislostech a návaznostech se konceptce otevřené krajiny vztahuje i k zastavitelnému území, městské krajině.

(2) Otevřená krajina na území hl. m. Prahy je krajinou kulturní, tedy krajinou v historickém vývoji člověkem přeměněnou. Metropolitní plán zdůrazňuje rekreačně – sportovní význam krajinného zázemí města, zejména pásu území bezprostředně přiléhajícího k městu, tedy krajinného rozhraní.

(3) Metropolitní plán respektuje, že pro zemědělství existují na území Prahy velmi příznivé podmínky, především půdní a klimatické, a že jeho přítomnost v území je typickým znakem dochovaného krajinného rázu.

(4) Metropolitní plán navrhuje konkrétní změny v uspořádání území otevřené krajiny a způsobu jejího využití tam, kde je to z koncepčních důvodů opodstatněné, tedy přednostně v prostoru krajinného rozhraní a na území krajinných parků. Provedení i dalších změn v území, než změn konkrétně vyjádřených, je přípustné v rámci stanovených regulativů.

Článek 40 Typy krajin

(1) Typy krajin vyjadřují v podrobnosti příslušné Metropolitnímu plánu odlišné typy krajin v nezastavitelném území, a to především na základě geomorfologického utváření zemského povrchu a prostorové struktury krajiny, dané zejména kombinací ploch s rozdílnými strukturálními znaky a s rozdílným způsobem využití v různých vzájemných poměrech, objemech a měřítcích. Morfologie terénu a druh vegetačního krytu jsou hlavními diferenčními charakteristikami pro jednotlivé typy krajin.

(2) Konceptce krajiny vychází z vymezení typů struktur otevřené krajiny, zkráceně typů krajin, jak jsou podrobněji stanoveny v čl. 76 až

25 Zelené klíny jsou obsaženy v dokumentu, jímž je usnesení Rady HMP o zeleném pásu ze dne 4. 11. 2008, na něž navazovaly zásady a principy tvorby zeleného pásu kolem Prahy. Zelené klíny jsou obsaženy i v Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy. V obou dokumentech jde o navázání na koncept ploch „zeleně“, která se v různých částech města v různé míře přibližuje centru od okrajů zástavby a z otevřené krajiny za Prahou. Na tento název není vázána žádná regulace.

82. Příslušnost k některému z typů krajín znamená zařazení do širšího rámce pro posuzování přípustnosti provedení změn v území.

Článek 41 **Podrobnější strukturální členění krajiny**

- (1) Detailní strukturální charakteristiku krajiny vyjadřuje členění území dle dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění,²⁶ jak je uvedeno v čl. **141 až 149**.
- (2) Plochy dle podrobnějšího strukturálního členění krajiny poskytují informaci o aktuálním stavu, viz čl. **135**.

Článek 42 **Krajinné rozhraní**

- (1) Krajinné rozhraní je jedním ze základních koncepčních nástrojů Metropolitního plánu. Krajinné rozhraní jako soubor nezastavitelných lokalit na obvodu souvisle zastavěného a zastavitelného území města Prahy vyjadřuje veřejný zájem na ochraně nezastavěného a nezastavitelného území, tedy jednoznačné vymezení otevřené krajiny. Je plošně vyjádřeným limitem pro rozvoj souvislé zástavby Prahy, viz čl. **136**.
- (3) Krajinné rozhraní je opakovatelný princip využitelný pro rozhraní mezi otevřenou krajinou a zástavbou, jehož hlavním účelem je zachování územní oddělenosti jednotlivých osídlení, zejména historicky se utvořivších.²⁷

Článek 43 **Rekreace v krajině**

- (1) Rekreací v krajině se pro účely Metropolitního plánu rozumí využití území otevřené krajiny i vhodných částí městské krajiny, jakož i cílené uspořádání tohoto území, k odpočinku.
- (2) Pro zlepšení podmínek rekreačního způsobu využití zejména otevřené krajiny, ale i krajiny ve městě, jsou navrženy konkrétní změny v území, směřované přednostně do městských struktur parkového charakteru a do rekreačních lokalit otevřené krajiny. Podpora a rozvoj aktivit směřujících k posílení rekreačního potenciálu jsou dále zdůrazněny v lokalitách krajinného rozhraní a ve vymezených krajinných parcích. Metropolitní plán ukládá tuto skutečnost zohlednit při posuzování přípustnosti provedení změn v území.

Článek 44 **Prostupnost krajiny**

- (1) Prostupností krajiny se pro účely tohoto plánu rozumí takové uspořádání otevřené krajiny a krajiny ve městě, které umožňuje volný průchod, jak je podrobněji stanoveno v čl. **113 a 138**. Volným průchodem se rozumí i takový průchod, který je částečně časově

26 § 10 PSP

27 Srov. též principy formulované v Zásadách územního rozvoje hl. m. Prahy, v Politice územního rozvoje ČR i v Politice architektury a stavební kultury ČR.

nebo provozně omezen, avšak pouze způsobem zachovávajícím jeho veřejný charakter.

(2) Metropolitní plán ukládá zlepšit prostupnost krajiny doplněním propojení novými cestami či stezkami všude tam, kde je v současnosti indikována jejich nedostatečnost. V otevřené krajině stanovuje plán prostupnost pro člověka zejména s přihlédnutím k využití pro účely rekreace a sportu.

(3) Prostupnost krajiny pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny stanovuje Metropolitní plán vymezením územního systému ekologické stability, jak je podrobněji stanoveno v čl. 151 až 155.

Článek 45 Protierozní opatření v krajině

(1) Metropolitní plán podporuje zvýšení protierozní ochrany území zejména těmi stanovenými regulativy, v důsledku jejichž využití může dojít k doplnění trvalé vegetace do krajinné struktury a tím ke snížení vodní a větrné eroze zejména v okolních zemědělsky intenzivně využívaných plochách.

(2) Významnými protierozními opatřeními je provedení žádoucích změn v krajině, zejména směřujících k zalesnění dílčích ploch v rozsáhlých zemědělsky intenzivně využívaných územích či k obnově ekologické stability prostřednictvím zakládání chybějících skladebných částí územního systému ekologické stability krajiny.

(3) Regulace území otevřené krajiny na základě principu podpory zvyšování ekologické stability krajiny působí celoplošně jako protierozní opatření.

Článek 46 Ochrana před povodněmi

(1) Metropolitní plán navrhuje k ochraně území před povodněmi na území Prahy přírodě blízká protipovodňová opatření využívající retenční kapacity přirozených a polopřirozených krajinných segmentů zejména v otevřené krajině.

(2) Opatření navrhovaná Metropolitním plánem s pozitivním účinkem na snížení erozního ohrožení využitím přírodě blízkých forem úprav území a způsobu hospodaření, vedou ke zpomalování povrchového odtoku a vyššímu zasakování srážkových vod a mají tak i významný protipovodňový dopad.

(3) Technická protipovodňová opatření jsou navrhována zejména v souvisle zastavěném území města. Technická protipovodňová opatření a podmínky a požadavky pro ochranu před povodněmi jsou podrobněji stanoveny v čl. 173 až 175.

Článek 47 Dobývání ložisek nerostných surovin

(1) Metropolitní plán respektuje území stávající těžby nerostných surovin ve třech plošně rozsáhlejších lokalitách v jižní části Prahy a v jedné lokální těžebně cihlářské surovině ve východní části Prahy.

- (2) Metropolitní plán předpokládá dotěžení nerostných surovin ve všech územích stávající těžby v rozsahu dle platných povolení k těžbě, včetně budoucí rekultivace těžbou postiženého území.
- (3) Metropolitní plán nevymezuje nové plochy pro dobývání nerostných surovin.

02/ Hlava IV

Koncepce infrastruktury

Článek 48

Pojetí koncepce infrastruktury

- (1) Koncepce infrastruktury navazuje na strukturální pojetí plánu. Hlavním koncepčním předpokladem je pojetí infrastruktury jako služby určené důsledně k podpoře struktury a přizpůsobující se struktuře, nikoli naopak.
- (2) Infrastruktura je tvořena propojeným systémem tvořeným jednotlivými úseky, uzly s různou funkcí, případně samostatnými zařízeními.
- (3) Nástrojem pro naplnění koncepce infrastruktury je zejména vymezení tras, jejich koridorů, zařízení a ploch subsystémů infrastruktury, pro které jsou stanoveny podrobnější podmínky a požadavky.
- (3) Vybavení města, jeho rozvoj, zvyšování dostupnosti a udržitelnosti systémů a subsystémů infrastruktury je předpokladem zvyšování kvality života obyvatel i zvýšení konkurenceschopnosti města.
- (4) Metropolitní plán stanovuje samostatné podmínky a požadavky pro následující systémy infrastruktur: krajinnou infrastrukturu v části páté, dopravní infrastrukturu v části šesté, technickou infrastrukturu v části sedmé a veřejnou vybavenost v části osmé. Souhrnně viz čl. 151 až 191.

Krajinná infrastruktura (ÚSES)

Článek 49

Koncepce krajinné infrastruktury (500)

- (1) Krajinná infrastruktura poskytuje ekosystémové služby kladně ovlivňující životní prostředí a kvalitu prostředí pro člověka. Krajinnou infrastrukturu v Metropolitním plánu reprezentuje zejména Územní systém ekologické stability (dále jen ÚSES), jakožto podpora pro zajištění základní nezbytné míry ekologické stability krajiny jako celku a pro udržitelný rozvoj území, jehož je ekologická stabilita (rovnováha) základní součástí.
- (2) Vymezením ÚSES jsou vytvořeny prostorové podmínky pro udržení a obnovu ekologické stability krajiny v rozsahu území dle správních hranic Prahy a pro souvislé propojení systému směrem do území sousedních obcí Středočeského kraje. Podmínky a požadavky

pro plochy a koridory krajinné infrastruktury jsou podrobněji stanoveny v čl. 151 až 155.

(3) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvyšování ekologické stability zejména v otevřené krajině, a to nejen v plochách a koridorech ÚSES. Pro tento účel je stanoven regulační princip vztažený ke stupni ekologické stability dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění a rovněž je stanoven ukazatel pro sledování stavu ekologické stability souhrnně za jednotlivé lokality otevřené krajiny – index ekologické stability, jak je podrobněji uvedeno v čl. 12 a 137.

(4) Koncepce krajinné infrastruktury je vyjádřena v grafické části S 05.

Dopravní infrastruktura

Článek 50

Koncepce dopravní infrastruktury (600)

(1) Strategii dopravní koncepce Metropolitního plánu Prahy je dosažení vyváženého systému veřejné, automobilové a bezmotorové dopravy zajišťujícího potřebnou úroveň mobility ve městě. Tato koncepce je klíčová pro trvale udržitelný rozvoj hlavního města, ekonomickou prosperitu a komfort života jeho obyvatel. Pro naplnění dopravní koncepce vymezuje Metropolitní plán dopravní stavby v závislosti na plnění klíčových kritérií, kterými jsou investiční a provozní náklady, přínosy staveb z hlediska vlivu na životní prostředí, na estetiku veřejného prostoru a zajištění podmínek pro bezpečný a pohodlný pohyb městem bez bariér a neúčelných omezení.

(2) Pro naplnění koncepce dopravní infrastruktury se stanovují tyto zásady:

- a) výstavba klíčových staveb nadřazené komunikační sítě včetně systému záchytných parkovišť,
- b) doplnění stávající komunikační sítě o nová dopravně významná místní propojení,
- c) zvyšování standardu veřejné, zejména kolejové dopravy,
- d) zvýšení kapacity, kvality a vybavenosti tratí v železničním uzlu Praha (ŽUP),
- e) zkvalitnění vybavenosti veřejného prostoru se zaměřením na zlepšování podmínek pěší a cyklistické dopravy,
- f) v kontextu mezinárodních dopravních vazeb rozvoj sítě a zařízení silniční, letecké a železniční dopravy zajišťující strategická napojení v rámci integrace do systému evropských dopravních sítí.

(3) Koncepce dopravní infrastruktury je vyjádřena v grafické části S 06.

Článek 51

Základní členění dopravní infrastruktury

(1) Naplnění koncepce dopravní infrastruktury je podrobněji stanoveno prostřednictvím samostatných podmínek a požadavků pro jednotlivé subsystémy dopravní infrastruktury.

(2) Koncepce komunikačního systému (systému pozemních komunikací) je založena na definování skeletu v rozsahu vybrané komunikační sítě, kterou se rozumí nadřazená komunikační síť založená na radiálně okružním principu a městská uliční síť charakterizovaná vyvážeností urbánního a dopravního významu. Významným rysem koncepce je návrh komunikačních spojení vytvářející další alternativy v důležitých dopravních relacích včetně přemostění Vltavy pro realizaci chybějících vazeb, viz čl. 157 až 159.

(3) Koncepce veřejné dopravy je založena na integrovaném systému veřejné dopravy s přesahem do Středočeského kraje a na vytváření podmínek pro kombinaci využití různých druhů dopravy. Základem koncepce je provázaný systém tří kolejových trakcí – metra, železnice a tramvají jako prostředků kapacitní kolejové dopravy včetně přestupních terminálů se záchytnými parkovišti P+R. Zvyšování kvality veřejné dopravy posiluje její konkurenceschopnost vůči individuální automobilové dopravě, viz čl. 160 až 164.

(4) Koncepce železniční dopravy je založena na oddělení dálkové a regionální železniční dopravy, na zvýšení kapacity a kvality provozu na tratích železničního uzlu Praha a tratí do uzlu zaústěných. Koncepce navrhuje výstavbu systému vysokorychlostních tratí napojených na evropskou železniční síť, vybudování plně průjezdného modelu, zlepšení vybavení tratí a doplnění nových železničních zastávek a stanic, viz čl. 165 až 166.

(5) Koncepce cyklistické dopravy je založena na zlepšování prostupnosti města pro cyklisty. Uspořádání pozemních komunikací musí umožnit prostupnost území pro bezpečnou cyklistickou dopravu, pokud to jejich konkrétní prostorové parametry umožní. Koncepce vymezuje nad rámec městské uliční sítě a veřejných prostranství klíčové cyklotrasy tvořící propojenou síť, které spojí město a otevřenou krajinu pro převážně rekreační cyklistiku, viz čl. 167.

(6) Koncepce pěší dopravy je založena na vymezení veřejných prostranství a městské uliční sítě, jejichž je pěší doprava jako nejzdravější a nejpřirozenější způsob pohybu na krátké vzdálenosti nedílnou součástí. V souladu s požadavky na prostorové uspořádání pozemních komunikací bude umožněna prostupnost území pro bezpečný pohyb chodců, viz čl. 168.

(7) Koncepce letecké dopravy je založena na stávajícím systému letišť. Letecká doprava zaujímá přední postavení v zajištění mezinárodní osobní dopravy a zaznamenává trvalý kontinuální rozvoj. Pro zajištění potřeb výhledové kapacity Letiště Václava Havla Praha²⁸ zahrnuje koncepcí Metropolitního plánu návrh dostavby dráhového systému o novou paralelní vzletovou a přistávací dráhu, viz čl. 169.

(8) Koncepce vodní dopravy v Praze je založena na stávající vodní cestě na Vltavě a Berounce, která je splavná po Radotín. Vltava i splavná část Berounky je v Praze vymezena pro osobní, nákladní i rekreační vodní dopravu. Vodní doprava musí zohledňovat úpravy a využívání náplavek a nábřeží obyvateli hlavního města v souladu s rekreační a pobytovou funkcí řeky jako veřejného prostoru. Intenzita využívání řeky stejně jako vliv staveb a zařízení určených pro vodní dopravu musí respektovat obraz města, jeho historický význam i trvale udržitelný rozvoj města, viz čl. 170.

²⁸ Metropolitní plánu užívá označení Letiště Václava Havla Praha, což je totéž jako v jiných dokumentacích používané označení Letiště Praha-Ruzyně nebo Letiště Praha-Ruzyně Letiště Václava Havla Praha.

Technická infrastruktura

Článek 52

Koncepce technické infrastruktury (700)

- (1) Koncepce technické infrastruktury je tvořena stávající a navrhovanou sítí jednotlivých systémů a stanovuje se k zajištění územních podmínek pro umístění a provoz uzlových a liniových prvků nadřazené technické infrastruktury. Cílem koncepce je zvýšení míry zabezpečení dodávek všech potřebných médií, předcházení výpadkům, zvládání krizových situací a zajištění provozu města s dostatečnou úrovní obsluhy všemi subsystémy i pro předpokládaný budoucí rozvoj města.
- (2) Pro naplnění koncepce technické infrastruktury se stanovují tyto zásady:
- a) při navrhování technické infrastruktury minimalizovat dopady na využití zastavitelných ploch, i dopady na nezastavitelné plochy,
 - b) trasy technické infrastruktury v maximální možné míře vést v uličních prostranstvích a sdružovat liniové trasy s jinými trasami technické infrastruktury případně dopravní infrastruktury.
- (3) Koncepce technické infrastruktury je vyjádřena v grafické části S 07.

Článek 53

Základní členění technické infrastruktury

- (1) Naplnění koncepce technické infrastruktury je podrobněji stanoveno prostřednictvím samostatných podmínek a požadavků pro jednotlivé subsystémy technické infrastruktury.
- (2) Koncepce hydrologie povrchových vod je založena na doplnění základní kostry hydrografické sítě mající významný vliv na vodní režim území. Metropolitní plán stanovuje podmínky a požadavky protipovodňové ochrany v záplavových územích a navrhuje prvky systému protipovodňových opatření, viz čl. 172 až 175.
- (3) Koncepce zásobování pitnou vodou je založena na využívání vody z vodních zdrojů Želivka a Káraný s rezervním vodním zdrojem Podolí a její distribuci v rámci celého území Prahy prostřednictvím sítě významných přívaděcích vodovodních řadů, viz čl. 176.
- (4) Koncepce odkanalizování území je založena na odvádění odpadních vod z převážné většiny území hlavního města na Ústřední čistírnu odpadních vod na Císařském ostrově a na doplnění systému lokálními (pobočnými) čistírnami odpadních vod v okrajových částech města, viz čl. 177.
- (5) Koncepce zásobování teplem je založena na stabilizaci a optimalizaci stávajícího systému centrálního zásobování teplem (CZT) na pravém břehu Vltavy – Pražské teplárenské soustavy propojující přívod tepla z Elektrárny Mělník s dalšími zdroji na území

Prahy a na návrhu propojení stávajících ostrovních soustav CZT v levobřežní části města, viz čl. 178.

(6) Koncepce zásobování plynem je založena na stávajícím napojení města na celostátní síť rozvodů zemního plynu distribuovaného prostřednictvím plynovodů s příslušnými regulačními stanicemi. Síť ropovodů zasahuje na území hl. m. Prahy pouze okrajově, koncepce ropovodů je založena na rozšíření stávajícího ropovodu Družba, viz čl. 179.

(7) Koncepce zásobování elektrickou energií je založena na rozvíjení stávajícího napojení města na celoevropskou síť elektrické energie tvořenou přenosovou sítí zvláště vysokého napětí 400 kV a velmi vysokého napětí 220 kV a distribuční sítí velmi vysokého napětí 110 kV a vysokého napětí 22 kV, viz čl. 180.

(8) Koncepce kolektorové sítě je založena na rozvoji systému ražených kolektorů v exponovaných částech zejména historického centra města a jeho doplnění v některých transformačních plochách pro obsluhu budoucí zástavby, viz čl. 181.

(9) Koncepce elektronických komunikací je založena na rozvoji celostátních systémů rozvodu elektronických komunikací, které jsou tvořeny kabelovými metalickými i optickými sítěmi a radiovými sítěmi včetně příslušných uzlových bodů, viz čl. 182.

(10) Koncepce odpadového hospodářství je založena na uceleném systému svozu komunálního odpadu kombinovaného s jeho separovaným sběrem, třídění odpadu, a dalším druhotným nebo energetickým využitím odpadu s cílem minimalizace ukládání odpadu na skládky, viz čl. 183.

Veřejná vybavenost

Článek 54

Koncepce veřejné vybavenosti (800)

(1) Koncepce veřejné vybavenosti²⁹ stanovuje vyvážené pokrytí města službami tak, aby byly splněny současné nároky na občanský život a bylo směřováno ke zvyšování kvality života.

(2) Pro naplnění koncepce veřejné vybavenosti se stanovují tyto zásady:

- a) důraz na udržitelnost sítě veřejné vybavenosti,
- b) zvyšovat standard veřejné vybavenosti,
- c) zvyšovat dostupnost veřejné vybavenosti,
- d) zajišťovat podmínky pro vybudování veřejné vybavenosti v nově vznikajících částech města.

Souhrnně jsou podmínky a regulativy pro veřejné vybavení uvedeny v čl. 184 až 191.

(3) Koncepce veřejné vybavenosti je vyjádřena v grafické části S 08.

Článek 55

Základní členění veřejné vybavenosti

(1) Naplnění koncepce veřejné vybavenosti je na základě způsobu využití podrobněji stanoveno prostřednictvím samostatných podmínek a požadavků pro jednotlivé typy vybavenosti: komerční, občanské a rekreační.

(2) Koncepce komerční vybavenosti je založena na zajištění přístupu obyvatel města k obchodu, službám a pracovním příležitostem. Cílem je oživení komerčních aktivit nejen v centru města, ale i jejich posílení v periferních polohách pro podporu lokálních center zejména modernistických struktur. Důraz je kladen také na využití potenciálu vhodných ploch pro rozvoj komerční vybavenosti, které zpravidla tvoří předěl mezi obytnou a produkční zástavbou.

(3) Koncepce občanské vybavenosti je založena na zajištění komfortu obyvatel města zejména z hlediska přístupu ke vzdělání, zdravotnictví, kultuře, sociálním službám a městské správě. Cílem je, na základě definování standardu občanské vybavenosti, stanovení dostupné sítě zařízení občanského vybavení, zvýšení dostupnosti v místech jejich deficitů a zajištění jejího doplnění v transformačních a rozvojových územích.

(4) Koncepce rekreační vybavenosti je založena na zajištění přístupu obyvatel města k aktivní i pasivní rekreaci a sportu. Cílem je, na základě definování standardu rekreační vybavenosti, definování dostatečných ploch pro rekreaci a sport a zajištění jejich zachování a doplnění.

Část třetí:

Regulativy vázané na lokalitu

Článek 56 Lokalita

- (1) Pro stanovení jednotlivých regulativů a pro jejich popis je celé správní území Prahy členěno na lokality. Lokalita tvoří základní jednotku Metropolitního plánu a každá lokalita je pojmenována a očíslována.
- (2) Základní hodnotou sledovanou při stanovování regulativů pro uspořádání lokalit, včetně podmínek ochrany krajinného rázu, je charakter.
- (3) Hranice lokalit jsou vymezeny na základě převažujícího charakteru a nejsou ve svém vymezení limitovány hranicemi městských částí ani katastrálních území, jejich vymezení však zpravidla respektuje parcelní hranice nebo osy komunikací a jiných liniových prvků.

Článek 57 Cílový charakter lokality

- (1) Cílovým charakterem se rozumí celková regulace území lokality navržená v Metropolitním plánu. Ve stabilizovaných lokalitách se stanovuje zejména odvozením stávajícího charakteru. V transformačních nebo rozvojových lokalitách je cílový charakter navržen na základě hodnocení potenciálu daného území a s přihlédnutím k vazbám na jeho sousedství. Cílem je zlepšování stavu území naplňování stanovené kompozice města a postupná stabilizace lokalit.
- (2) Cílový charakter je Metropolitním plánem stanoven pro každou jednotlivou lokalitu obecně a to stanovením čtyř základních vlastností dle čl. 28, v kombinaci s navrženým řešením struktury a infrastruktury.
- (3) Všechny podmínky a požadavky stanovené Metropolitním plánem jakožto cílový charakter území platí současně. Konkrétněji a podrobněji stanovené požadavky nebo podmínky (pro plochu v lokalitě) mají přednost před požadavky nebo podmínkami obecnějšími (pro lokalitu).

Článek 58 Kódy a krycí list lokality

- (1) Pro každou lokalitu je stanoven alfanumerický kód, který definuje základní vlastnosti lokality. Kód je uveden v grafické části Z 02, Z 03 a S 10. Kódy jsou také stanoveny pro jednotlivé transformační a rozvojové plochy, případně pro prvky struktury a infrastruktury. Samostatně je také stanoveno předčíslení kódu prvků VPS a VPO.
- (2) Pro každou lokalitu je vypracován závazný krycí list lokality (dále jen KLZ). Krycí list je rozvinutím kódu lokality a souhrnně

zobrazuje soubor podrobnějších regulací, které jsou Metropolitním plánem stanoveny pro využití a uspořádání území.

(3) V KLZ lokality může být stanoven pro celou lokalitu nebo pro její část konkrétnější regulativ, doplňující obecný regulativ definovaný v závazné části.

(4) Každému krycímu listu závaznému přísluší krycí list odůvodnění (KLO), který obsahuje doplňkové informace k vymezení a charakteru lokality a odůvodnění hlavních regulativů.

(4) Podrobnosti jednotlivých kódů a uspořádání a obsahu krycího listu, jakož i celý soubor krycích listů, jsou uvedeny v příloze **č. 1**.

03/ Hlava I Zastavitelnost

Článek 59

Zastavitelnost jako součást charakteru lokality

(1) Zastavitelnost je jednou z podstatných skutečností pro vymezení lokality a pro návazné stanovení podmínek a požadavků pro provedení změn v území.

(2) Zastavitelnost definuje základní rozdíl mezi lokalitami zastavitelnými v městské krajině, včetně lokalit krajiny ve městě a lokalitami nezastavitelnými v otevřené krajině.

Článek 60

Zastavitelné a nezastavitelné lokality

(1) Zastavitelné lokality tvoří zastavitelné území. V zastavitelných lokalitách lze v souladu s podmínkami pro ně stanovenými umísťovat nové stavby a zařízení, jakož i obnovovat, rozšiřovat či upravovat stavby a zařízení stávající.

(2) Pro lokality, ve kterých jsou vymezeny metropolitní nebo čtvrtové parky, se užívá označení zastavitelné lokality nestavební.

(3) Nezastavitelné lokality tvoří nezastavitelné území. V nezastavitelném území se mohou vyskytovat stávající zastavěné plochy, označované jako samoty viz čl. **119**. Vymezeny jsou obvykle hranicí zastavěného území, v případech rozvoje krajiny, který je specifikován, jsou vymezeny jako zastavěné stavební pozemky. V nezastavitelných lokalitách lze umísťovat nové stavby, zařízení a jiná opatření pouze na základě využití území v rozsahu stanoveném Metropolitním plánem v čl. **89 až 91**.

(4) Zastavitelné a nezastavitelné území je odděleno hranicí zastavitelného území, která je základním regulativem Metropolitního plánu a tato hranice je zobrazena v grafické části Z 01, Z 02, Z 03 a S01, S02, S04 a S10.

03/ Hlava II Struktura

Článek 61

Struktura jako součást charakteru lokality

- (1) Typ struktury je jednou z podstatných skutečností pro vymezení lokality a pro návazné stanovení podmínek a požadavků pro provedení změn v území.
- (2) Každé lokalitě je přiřazen typ struktury, a to vždy pouze jeden převažující. Požadavky na typ struktury jsou definovány obecně v čl. 63 až 82 a dále mohou být v rámci lokality stanoveny individuálně a podrobněji viz KLZ / 100 a KLZ / 200.
- (3) Pro transformační a rozvojové plochy může být typ struktury určen samostatně a rozdílně od typu struktury celé lokality. Tyto rozdílnosti se považují za součást cílového charakteru.

Článek 62

Typy struktur

- (1) Typ struktury v zastavitelných lokalitách je definován především vazbami zástavby a veřejných prostranství uličními a stavebními čarami,³⁰ s přihlédnutím k dalším podstatným skutečnostem, které tvoří míra historické stabilizace, měřítko, povaha parteru, typ bloků, veřejných prostranství a reliéf terénu.
- (2) Typ struktury u nezastavitelných lokalit definuje kombinace fyzickogeografických jevů a způsobu využívání území v návaznosti na čl. 40. Základní strukturální charakteristika daná typem struktury je doplněna podrobnějším strukturálním členěním krajiny dle čl. 141 až 149, k němuž je vztažena regulace prostřednictvím stupňů ekologické stability krajiny.
- (3) Typy struktur jsou v Metropolitním plánu očíslovány a číslo je vždy uvedeno před názvem v kulaté závorce (00) a jsou uvedeny v kódu lokality. Metropolitní plán vymezuje v Praze následující typy struktury:
 - a) pro městskou krajinu: (01) Rostlá struktura, (02) Bloková struktura, (03) Hybridní struktura, (04) Heterogenní struktura, (05) Vesnická struktura, (06) Struktura zahradního města, (07) Modernistická struktura, (08) Struktura areálů produkce, (09) Struktura areálů vybavenosti, (10) Lineární struktura, viz čl. 63 až 72,
 - b) pro krajinu ve městě: (11) Parkový areál, (12) Parkové prostranství, (13) Parkový les, viz čl. 73 až 75,
 - c) pro otevřenou krajinu: (14) Lesní krajina v rovině, (15) Leso-zemědělská krajina, (16) Zemědělsko-rybníční krajina, (17) Zemědělská krajina v rovině, (18) Krajina úzkých zaříznutých údolí v plošině, (19) Krajina výrazných údolí, (20) Krajina výrazných vrchů, viz čl. 76 až 82.
- (4) V otevřené krajině jsou stanoveny typy struktur (14)-(20) shodně jako typy krajin, protože strukturu a způsob využití území nelze v případě otevřené krajiny od sebe oddělovat. V městské krajině, v níž dominuje vystavěné prostředí různých strukturálních

30 §12 a §§ 20 až 24 PSP.

znaků a jejich kombinací, jsou odlišeny typy struktur (01)-(13), v souhrnu se však jedná o jeden krajinný typ dle čl. 40.

(5) Nově navržené struktury v transformačních a rozvojových lokalitách se stanovují na základě analýz stávajících pražských struktur tak, aby byla zachována kontinuita i měřítko Prahy jako celku.

Struktury městské krajiny

Článek 63 (01) Rostlá struktura

- (1) Rostlou strukturou se rozumí především urbánní struktura kompaktních bloků historického centra Prahy.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny město a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména v centrální části Prahy.
- (3) Rostlá struktura je stanovena pro stabilizované a stabilizované chráněné lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě rostlé struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí a parky,
 - b) uliční čára je vymezena fasádami domů nebo zdmi,
 - c) stavební čára je totožná s uliční čarou, stavební čára je zpravidla uzavřená,
 - d) stavební bloky jsou prostupné pasážemi,
 - e) výškové uspořádání zástavby je homogenní,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 64 (02) Blokovaná struktura

- (1) Blokovanou strukturou se rozumí urbánní struktura kompaktních bloků.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny město a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména v centrální části Prahy.
- (3) Blokovaná struktura je stanovena pro stabilizované lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě blokované struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí a parky, náměstí mají zpravidla parkovou úpravu,
 - b) uliční čára je vymezena fasádami domů,
 - c) stavební čára je totožná s uliční čarou, stavební čára je zpravidla uzavřená,
 - d) zástavba stavebních bloků vytváří vnitrobloky,
 - e) výškové uspořádání zástavby je homogenní,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 65 (03) Hybridní struktura

- (1) Hybridní strukturou se rozumí urbánní struktura kompaktních a rozvolněných bloků vyhovující současným i budoucím technickým inovacím a požadavkům na městskou výstavbu.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny město a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména pro transformační území v centrální části Prahy.
- (3) Hybridní struktura je stanovena zejména pro transformační lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě hybridní struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí, parky,
 - b) požadavky na uliční čáru se nestanovují,
 - c) stavební čára je uzavřená nebo otevřená,
 - d) nestavební část mezi stavební a uliční čárou musí být veřejně přístupná,
 - e) požadavky na výškové uspořádání zástavby se nestanovují,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 66

(04) Heterogenní struktura

- (1) Heterogenní strukturou se rozumí urbánní struktura kombinující více typů zástavby.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny předměstí.
- (3) Heterogenní struktura je stanovena pro stabilizované, transformační i rozvojové lokality.
- (4) V heterogenní struktuře jsou rozlišeny čtyři typy prostorového uspořádání stavebního bloku: I. Zástavba v blocích, II. Zástavba v zahradách, III. Volná zástavba, IV. Kombinace v rámci bloku.
- (5) Stávající bloky ve stabilizovaných plochách je možné rozvíjet pouze ve stávajícím převažujícím typu prostorového uspořádání. Nově založené bloky je možné zastavovat pouze jako typ I. nebo II.
- (6) Požadavky prostorového uspořádání pro jednotlivé typy zástavby v heterogenní struktuře se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí a parky;
 - b) pro typ I. Zástavba v blocích je uliční čára vymezena fasádami domů,
pro typ II. Zástavba v zahradách je uliční čára vymezena plotem,
pro typ III. Volná zástavba nemusí být uliční čára určena,
pro typ IV. Kombinace v rámci bloku se požadavky na uliční čáru nestanovují;
 - c) pro typ I. Zástavba v blocích je stavební čára totožná s uliční čárou, stavební čára je uzavřená nebo otevřená,
pro typ II. Zástavba v zahradách ustupuje stavební čára od uliční čáry, stavební čára je zpravidla otevřená,
pro typ III. Volná zástavba je stavební čára zpravidla volná,
pro typ IV. Kombinace v rámci bloku se požadavky na stavební čáru nestanovují;

- d) pro typ I. Zástavba v blocích se požadavky na stavební blok nestanovují,
- pro typ II. Zástavba v zahradách je nestavební část stavebních bloků tvořena soukromými zahradami,
- pro typ III. Volná zástavba je nestavební část stavebních bloků přístupná,
- pro typ IV. Kombinace v rámci bloku se požadavky na stavební blok nestanovují;
- e) výškové uspořádání zástavby je různorodé v závislosti na typu prostorového uspořádání stavebního bloku;
- f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 67 **(05) Vesnická struktura**

- (1) Vesnickou strukturou se rozumí urbánní struktura kombinující kompaktní zástavbu v jádru historické obce a navazující zástavbu samostatných staveb ve vlastních zahradách. Zástavba může být doplněna o jednotlivé uzavřené areály.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny předměstí a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména pro samostatná sídla v krajině, která mohou být historicky pohlcena městem.
- (3) Vesnická struktura je stanovena pro stabilizované lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě vesnické struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí a parky,
 - b) uliční čára je vymezena fasádami domů, zdmi nebo ploty;
 - c) stavební čára je uzavřená nebo otevřená,
 - d) nezastavěná část stavebních bloků je tvořena soukromými zahradami,
 - e) výškové uspořádání zástavby je homogenní,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 68 **(06) Struktura zahradního města**

- (1) Strukturou zahradního města se rozumí urbánní struktura samostatných staveb umístěných ve vlastních zahradách.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny předměstí a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména v návaznosti na centrální část Prahy a pro transformační a rozvojová území na centrální část navazující.
- (3) Struktura zahradního města je stanovena pro stabilizované, transformační i rozvojové lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě struktury zahradního města se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice, náměstí a parky, náměstí mají zpravidla parkovou úpravu,
 - b) uliční čára je vymezena ploty,

- c) stavební čára ustupuje od uliční čáry, stavební čára je zpravidla otevřená,
- d) nezastavěná část stavebních bloků je tvořena soukromými zahradami,
- e) výškové uspořádání zástavby je homogenní,
- f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 69 **(07) Modernistická struktura**

- (1) Modernistickou strukturou se rozumí urbánní struktura kombinující solitérní stavby a uzavřené areály společně umístěné v parku ve volné zástavbě.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny periferie a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména pro okrajové části Prahy.
- (3) Modernistická struktura je stanovena pro stabilizované lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě modernistické struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice a park ve volné zástavbě,
 - b) uliční čára nemusí být určena,
 - c) stavební čára je zpravidla volná,
 - d) nestavební část stavebních bloků je tvořena parkem ve volné zástavbě,
 - e) výškové uspořádání zástavby má dvě úrovně, a to pro solitérní stavby a areály,
 - f) areály slouží zpravidla pro veřejnou vybavenost.

Článek 70 **(08) Struktura areálů produkce**

- (1) Strukturou areálů produkce se rozumí urbánní struktura flexibilní zástavby uzavřených areálů.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny periferie a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena zejména pro okrajové části pro zachování své specifické funkce.
- (3) Struktura areálů produkce je stanovena pro stabilizované, transformační i rozvojové lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě struktury areálů produkce se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice,
 - b) uliční čára je vymezena zpravidla plotem,
 - c) požadavky na stavební čáru se nestanovují,
 - d) požadavky na stavební blok se nestanovují,
 - e) výškové uspořádání zástavby je různorodé,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 71 **(09) Struktura areálů vybavenosti**

- (1) Strukturou areálů vybavenosti se rozumí urbánní struktura zástavby veřejně přístupných areálů.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny periferie a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena různě po Praze pro zachování své specifické funkce.
- (3) Struktura areálů vybavenosti je stanovena pro stabilizované, transformační i rozvojové lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě struktury areálů vybavenosti se stanovují:
 - a) veřejná prostranství tvoří ulice,
 - b) uliční čára je vymezena plotem,
 - c) požadavky na stavební čáru se nestanovují,
 - d) stavební blok je veřejně přístupný v souladu s jeho využitím,
 - e) požadavky na výškové uspořádání zástavby se nestanovují,
 - f) požadavky na umístování infrastruktury se nestanovují.

Článek 72

(10) Lineární struktura

- (1) Lineární strukturou se rozumí urbánní struktura utvářená stavbami infrastruktury.
- (2) V návaznosti na urbanistickou koncepci se jedná především o typ městské krajiny periferie a v souladu s naplňováním koncepce je vymezena různě po Praze pro zachování své specifické funkce.
- (3) Lineární struktura je stanovena pro stabilizované lokality.
- (4) Požadavky prostorového uspořádání v lokalitě lineární struktury se stanovují:
 - a) veřejná prostranství mohou být řešena mimoúrovňově,
 - b) požadavky na uliční čáru se nestanovují,
 - c) požadavky na stavební čáru se nestanovují,
 - d) vyznačené stávající komunikace uvnitř stavebních bloků nejsou veřejným prostranstvím, příčná prostupnost lokalitou musí být rozvíjena,
 - e) požadavky na výškové uspořádání zástavby se nestanovují,
 - f) dopravní a technickou infrastrukturu je možné umísťovat libovolně, za předpokladu, že nebude narušena stávající příčná prostupnost lokalitou.

Struktury krajiny ve městě

Článek 73

(11) Parkový areál

- (1) Parkovým areálem se rozumí struktura nestavebního charakteru s významným zastoupením nezpevněných ploch, které jsou osety či osázeny vegetačními prvky. Parkový areál je vůči svému okolí jednoznačně ohraničen, zpravidla formou oplocení. Obvyklým typem přístupnosti areálu je přístupnost omezená stanoveným režimem.

- (2) Parkový areál je obvykle určen ke konkrétním speciálním účelům, kterými jsou zajišťovány například činnosti typu naučně-vzdělávací, rekreační, sportovní, rehabilitační, ale též ukládání lidských či zvířecích ostatků.
- (3) Stanoveným požadavkem prostorového uspořádání je rozvíjet charakter parkového areálu za podmínek:
- dodržení dominantního podílu ploch s vegetací³¹, udržovanou v bezpečném a esteticky příznivém stavu
 - veřejné přístupnosti, zpravidla omezené v závislosti na účelu parkového areálu,
 - přístupnosti umístění objektů nových staveb, zařízení a jiných opatření jen tehdy, souvisejí-li tyto s účelem, kterému areál slouží a jsou v souladu s cílovým charakterem lokality.
- (4) Pokud se ve struktuře parkového areálu vyskytuje stavební blok viz čl. 117 nebo stavba budovy v městském parku viz čl. 118, neuplatní se pro tyto plochy regulace vztažená k parkovému areálu jako celku dle odst. 3, ale platí příslušná regulace dle čl. 117, respektive čl. 118.

Článek 74 **(12) Parkové prostranství**

- (1) Parkovým prostranstvím se rozumí struktura nestavebního charakteru, jejíž hlavní část tvoří veřejně přístupná prostranství nestavebních bloků s převažujícím zastoupením nezpevněných, popřípadě vodních ploch, přičemž nezpevněné plochy jsou osety či osázeny vegetačními prvky zpravidla v uceleném kompozičním záměru. Parkové prostranství je vybaveno sítí cest a rekreačním mobiliářem, zpravidla též zařízeními nebo speciálními plochami pro možnost sportu a her pod otevřeným nebem.
- (2) Parkové prostranství je určeno k poskytnutí podmínek pro rekreaci, relaxaci, oddych a neorganizovaný sport občanů a návštěvníků města v otevřeném prostoru v zastavitelném území.
- (3) Stanoveným požadavkem prostorového uspořádání je rozvíjet charakter parkového prostranství za podmínek
- dodržení dominantního podílu ploch s vegetací, udržovanou v bezpečném a esteticky příznivém stavu,
 - veřejné přístupnosti, a to bez omezení či v časovém režimu,
 - přístupnosti umístění nových objektů staveb, zařízení a jiných opatření jen tehdy, souvisejí-li tyto s účelem parkového prostranství a jsou-li v souladu s cílovým charakterem lokality,
 - prostupnosti území v míře poskytující vhodné podmínky pro rekreační způsob využití a zajišťující potřebnou prostupnost městské krajiny.
- (4) Pokud se ve struktuře parkového prostranství vyskytuje stavební blok viz čl. 117 nebo stavba budovy v městském parku viz čl. 118, neuplatní se pro tyto plochy regulace vztažená k parkovému prostranství jako celku dle odst. 3, ale platí příslušná regulace dle čl. 117, respektive čl. 118.

31 Dominantní (jedinec, druh, populace, společenstvo) – v biologických vědách s významem „určující celkový ráz, mající rozhodující vliv na celek“.

Článek 75 (13) Parkový les

- (1) Parkovým lesem se rozumí lesní struktura v městské krajině, která je uzpůsobena pro rekreační účely z hlediska své prostorové struktury, druhové a věkové skladby, stupně zakmenění, přítomnosti ploch bez lesních dřevin, uspořádáním a hustotou cestní sítě a doplňkovou vybaveností.
- (2) Parkový les je určen k poskytnutí podmínek pro rekreaci, relaxaci, oddech a neorganizovaný sport občanů a návštěvníků města v lesním prostředí uvnitř urbanizovaného území.
- (3) Stanoveným požadavkem prostorového uspořádání je rozvíjet charakter parkového lesa za podmínek
- a) respektování specifického využívání lesa uvnitř městské krajiny, tedy lesa uzpůsobeného přednostně k rekreačním účelům,
 - b) veřejné přístupnosti, a to bez omezení či v časovém režimu,
 - c) přípustnosti umístění nových objektů staveb, zařízení a jiných opatření jen tehdy, souvisejí-li tyto s účelem parkového lesa a jsou-li v souladu s cílovým charakterem lokality,
 - d) prostupnosti území v míře poskytující vhodné podmínky pro rekreaci člověka.
- (4) Pokud se ve struktuře parkového lesa vyskytuje stavební blok viz čl. 117 nebo stavba budovy v městském parku viz čl. 118, neuplatní se pro tyto plochy regulace vztážená k parkovému lesu jako celku dle odst. 3, ale platí příslušná regulace dle čl. 117, respektive čl. 118.

Struktury otevřené krajiny (typy krajin)

Článek 76 (14) Lesní krajina v rovině

- (1) Lesní krajinou v rovině se rozumí struktura zarovnaných povrchů plošin, které jsou z významné části tvořeny lesními komplexy. Lesní hospodaření nekolidující s rekreačním významem příměstských lesů je hlavním znakem využití lesní krajiny v rovině.
- (2) K ochraně a rozvoji struktury lesní krajina v rovině se stanovuje zachovat dominantní zastoupení lesů, posílit rekreační infrastrukturu a zajistit odpovídající prostupnost lesní krajiny.
- (3) Cílovou kvalitou je rovinná krajina smíšených a listnatých lesů, které jsou pro svou snadnou dostupnost a dobrou prostupnost intenzivně rekreačně využívány; tomu je uzpůsobena síť lesních cest a doplňkového vybavení ve formě altánů, přístřešků proti nepohodě apod.

Článek 77 (15) Leso-zemědělská krajina

- (1) Leso-zemědělskou krajinou se rozumí struktura mírně zvlněných tvarů povrchu, které jsou z převážné části odlesněné. Zemědělské využití při současné přítomnosti přírodě blízkých ploch v podobě menších hájů, mezí, břehových porostů podél potoků, ploch

sekundárních travníků apod. je hlavním znakem využití leso-zemědělské krajiny.

(2) K ochraně a rozvoji struktury leso-zemědělská krajina se stanovuje zachovat diferenciaci ve způsobu využití území, při převaze využití zemědělského, zvýšit zastoupení přírodě blízkých ploch ve formě krajinných prvků, omezit erozní ohrožení zemědělské půdy, zvýšit schopnost krajiny zadržet vodu v krajině, posílit rekreační infrastrukturu a zajistit odpovídající prostupnost území pro člověka, zejména podél vodních toků.

(3) Cílovou kvalitou je harmonická venkovská krajina s pestrým zastoupením měkkých forem reliéfu i způsobů využívání území; jemná krajinná matrice je zajištěna přítomností různých druhů trvalých, víceletých i jednoletých kultur, jakož i množstvím krajinných prvků s velkým významem pro biodiverzitu z důvodu vysokého zastoupení přechodových (ekotonových) společenstev, zejména mezi, teras, travnatých údolnic, travnatých zasakovacích příkopů, stromořadí ve formě doprovodných prvků podél cest, větrolamů či břehových porostů u vodních toků a vodních ploch apod.

Článek 78

(16) Zemědělsko-rybníční krajina

(1) Zemědělsko-rybníční krajinou se rozumí struktura ploché zemědělské krajiny se soustavou rybníků v malé vzdálenosti od sebe navzájem na jednom vodním toku nebo na více propojených vodních tocích. Člověkem vytvořená rybníční soustava v okolním převážně zemědělsky využívaném území je hlavním znakem využití zemědělsko-rybníční krajiny.

(2) K ochraně a rozvoji struktury zemědělsko-rybníční krajina se stanovuje zachovat a udržovat funkční rybníční soustavu, redukovat míru intenzity zemědělského využití území (včetně rybochovného využití) s ohledem na význam území pro zadržování vody v krajině, rekreační význam a přírodovědecké hodnoty a rozvíjet rekreační infrastrukturu, která nepoškozuje ve větším než nezbytně nutném rozsahu přírodní hodnoty území a současně vhodně doplňuje a posiluje jeho hodnoty krajinné.

(3) Cílovou kvalitou je harmonická kulturní krajina s významnými přírodními, krajinnými a vodohospodářskými hodnotami, rovněž však zajišťující příhodné podmínky pro rekreaci a sport. Cílem je vyvážený rozvoj kombinující ochranu přírodních hodnot a rekreační potenciál území, při důrazu na údržbu a obnovu rybníčních děl.

Článek 79

(17) Zemědělská krajina v rovině

(1) Zemědělskou krajinou v rovině se rozumí struktura zarovnaných povrchů plošin a širokých říčních niv, které jsou téměř v celém svém rozsahu odlesněné. Intenzivní zemědělské využití je hlavním znakem využití zemědělské krajiny v rovině.

(2) K ochraně a rozvoji struktury zemědělská krajina v rovině se stanovuje zachovat dominantní zemědělské využívání území, zároveň však zmenšit velikost půdních bloků a dílů půdních bloků, zvýšit zastoupení trvalé vegetace, zejména ve formě zakládání a doplňování vymezených skladebných částí ÚSES, omezit erozní ohrožení zemědělské půdy, jakož i zvýšit prostupnost území pro

člověka a na vhodných místech (např. poskytujících daleký výhled) doplnit další rekreační infrastrukturu.

(3) Cílovou kvalitou je rovinatá krajina intenzivně zemědělsky využívaná, v níž jemnější krajinnou maticí a zároveň protierozní a ekostabilizační opatření zajišťují víceúčelové krajinné prvky, které rozčleňují území na menší půdní bloky a jejich díly, zejména meze, stromořadí ve formě doprovodných prvků podél cest, větrolamů či břehových porostů u vodních toků a vodních ploch, drobné lesíky a hájky, travnaté zasakovací příkopy apod.

Článek 80

(18) Krajina úzkých zaříznutých údolí v plošině

(1) Krajinou úzkých zaříznutých údolí v plošině se rozumí struktura kontrastní kombinace zarovnaného povrchu plošiny, z převážné části odlesněné, a relativně výrazně zaříznutých, avšak úzkých a v řádu maximálně několika desítek metrů zahloubených údolí, převážně lesnatých či s jinou trvalou vegetací. Zemědělsky využívané plošiny proříznuté převážně extenzivně využívanými potočními údolními jsou hlavními znaky využití krajiny úzkých zaříznutých údolí v plošině.

(2) K ochraně a rozvoji struktury krajiny úzkých zaříznutých údolí v plošině se stanovuje zachovat zemědělské využití plochých tvarů reliéfu, s doplněním o některé krajinné prvky (větrolamy, meze, stromové doprovody cest apod.), a udržovat a rozvíjet vegetaci v údolních polohách a na svazích (úzké lesní pásy, travnatá lada a ovocné sady, zpravidla opuštěné, břehové porosty podél potoků, aluviální louky a menší vodní nádrže apod.), s důrazem na ochranu bohaté biologické diverzity těchto ploch různých typů stanovišť, jakož i rozvíjet rekreační infrastrukturu a prostupnost územím pro člověka, zejména v trasách vázaných na údolí.

(3) Cílovou kvalitou je zachování krajinného kontrastu mezi plochým povrchem zpravidla s malým zastoupením trvalé vegetace a zaříznutými potočními údolními, na jejichž polohy je vázán výskyt bohatě diverzifikované flóry a fauny, s přirozenými transportními cestami v osách údolí.

Článek 81

(19) Krajina výrazných údolí

(1) Krajinou výrazných údolí se rozumí struktura výrazných údolí Vltavy a jejích přítoků, z významné části lesnatých, často s výskytem skalních výchozů ve svazích a na jejich horních hranách, přičemž bezlesé části svahů jsou udržované bez dřevinné vegetace cíleným managementem; místy je původní reliéf změněn v důsledku minulé i probíhající těžby nerostných surovin. Lesní hospodaření nekolidující s rekreačním významem příměstských lesů a ochrana území vysokých přírodních a krajinných hodnot, zahrnující i cílené zásahy člověka, jsou hlavními znaky využití krajiny výrazných údolí.

(2) K ochraně a rozvoji struktury krajiny výrazných údolí se stanovuje zachovat převážně lesnatý charakter území, zároveň však cílenými zásahy chránit biodiverzitu v nelesních částech, posílit rekreační infrastrukturu a zajistit odpovídající prostupnost krajinou, zpravidla v geomorfologicky složitém terénu, při respektování obvykle vysokých přírodních a krajinných hodnot území. K tomu se jako zásadní podmínky stanovují zachovat nezastavěnost svahů, zejména

jejich pohledově exponovaných horních částí a hran utvářejících horizonty jako míst dalekých výhledů i obdivovaných krajinných panoramat, a rekultivovat těžbou zdevastovaná území s využitím kombinace umělých zásahů a samovolně probíhajících přírodních procesů.

(3) Cílovou kvalitou je krajina s vysokou dynamikou reliéfu a s vysokými přírodními a krajinnými hodnotami, které ve svých vnějších projevech spoluutvářejí obraz města Prahy a které poskytují vysoce atraktivní prostředí pro rekreaci a sport pod otevřeným nebem.

Článek 82 **(20) Krajina výrazných vrchů**

(1) Krajinou výrazných vrchů se rozumí struktura krajiny zahrnující jednotlivé, v kontextu okolí výrazné terénní vyvýšeniny, tj. svědecké vrchy, tabulové hory, vypreparované strukturní hřbety a suky apod., včetně vyvýšenin vzniklých lidskou činností. Způsob využití není znakem ovlivňujícím vymezení krajiny výrazných vrchů.

(2) K ochraně a rozvoji struktury krajina výrazných vrchů se stanovuje zachovat existující přírodě blízký charakter území, resp. v případě vyvýšenin vzniklých lidskou činností zahájit a/nebo rozvíjet procesy směřující k uvedení krajiny do přírodě blízkého stavu. Dále se stanovuje respektovat vhodnost této krajiny k umístování staveb a technických opatření, které zlepší podmínky pro využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, zejména rozhleden či hvězdáren. Vzhledem k pohledové exponovanosti umístovaných staveb je žádoucí dbát ve zvýšené míře na kvalitu architektonické podoby těchto objektů.

(3) Cílovou kvalitou je krajina zachovávající historický či novodobý morfologický útvar v podobě krajinné dominanty vůči svému okolí, jejíž význam může být zvýrazněn stavbou veřejně přístupné rozhledny či hvězdárny.

03/ Hlava III **Využití území**

Článek 83 **Využití území jako součást charakteru lokality**

(1) Využití území je jednou z podstatných skutečností pro vymezení lokality a pro návazné stanovení podmínek a požadavků pro provedení změn v území.

(2) Každé lokalitě je přiřazen typ využití, a to vždy pouze jeden hlavní. Požadavky na typ využití jsou definovány obecně v čl. **86 až 91** a dále mohou být v rámci lokality stanoveny individuálně a podrobněji v **KLZ / 300**.

(3) Pro transformační a rozvojové plochy může být typ využití určen samostatně a rozdílně od typu využití celé lokality podle čl. **85**. Tyto rozdílnosti se považují za součást cílového charakteru.

Článek 84 **Způsoby využití území**

- (1) Metropolitní plán stanovuje převažující způsob využití území³², přičemž rozlišuje:
- a) zastavitelné produkční, zastavitelné obytné, zastavitelné rekreační,
 - b) nezastavitelné rekreační, nezastavitelné přírodní, nezastavitelné produkční.
- (2) Stanovený způsob využití vyjadřuje míru zátěže³³ v území, která je způsobena souborem typických činností, resp. definuje okruh staveb a zařízení tyto činnosti zahrnující.
- (3) Výjimečně přípustné je pro všechna území veškeré využití, které není stanoveno jako hlavní, přípustné, nebo nepřípustné, pokud neohrožuje některý zájem chráněný cílovým charakterem lokality.
- (4) V případě změn v území (záměrů staveb, zařízení nebo jiných opatření) umístěných na rozhraní lokalit nebo ploch s odlišnými požadavky na způsob využití území musí být přiměřeně splněny podmínky využití stanovené pro plochu, jejíž podmínky jsou stanoveny přísněji, resp. podmínky vedoucí k nižší míře zatížení území.
- (5) Plochy jsou obecně rozlišeny a definovány velkými písmeny nebo barevným lomítkem /P, /O, /R, /K v pořadí (od největší zátěže) produkční, obytné, rekreační a přírodní (krajinné). V grafické části Z 01, Z 02 a S 10, S 04 se ve stejném pořadí značí modrou, červenou, žlutou a zelenou barvou. Využití lokality je značeno barevným obvodem, využití transformačních a rozvojových ploch je značeno barvou šrafy.

Článek 85 **Odlišné využití ploch v lokalitě**

- (1) Podmínky a požadavky využití mohou být stanoveny pro jednotlivé transformační a rozvojové plochy odlišně, než jsou stanoveny obecně formulované regulativy pro lokalitu. V takovém případě mají takto stanovené podmínky a požadavky pro využití plochy přednost. Při jejich užití je však nutno přihlídnout k cílovému charakteru lokality.
- (2) Způsob využití jednotlivých lokalit může být definován na základě příslušnosti dané lokality k typu struktury individuálně. Zpravidla se jedná o výjimečnou přípustnost, nebo nepřípustnost některých jevů a činností vztahených k typu určité struktury. V případě odlišného využití je individuální regulativ uveden v KLZ / 300.

Využití zastavitelných lokalit a ploch

Článek 86 **Zastavitelné produkční lokality a plochy**

32 § 6 PSP

33 Zátěž území je souhrn a četnost vlivů staveb, zařízení nebo činností či dějů na prostředí a obytnou pohodu dané plochy. Míra přípustné zátěže definuje kvalitu sousedství a předvídatelnost vývoje daného širšího území.

(1) Zastavitelné produkční lokality a zastavitelné produkční transformační a rozvojové plochy poskytují pracovní příležitosti a podílejí se významnou měrou na hospodářství města. Jsou vymezeny přednostně pro ochranu a rozvoj tohoto určení.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: stavby, zařízení a s nimi související činnosti s vyšší přípustnou mírou zátěže prostředí, zejména výroba a skladování, smíšené výrobní plochy, plochy dopravní a technické infrastruktury a areály pro obchod, služby a administrativu odpovídající cílovému charakteru lokality, včetně dopravní a technické infrastruktury. Dále je možné umísťovat liniové trasy technické infrastruktury ve vzájemné koordinaci v rámci uličních prostranství. Umístění mimo uliční prostranství je možné pouze ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: stavby, zařízení a s nimi související činnosti slučitelné s produkčním využitím, uliční prostranství, parky, veřejná vybavenost, stavby pro oddech, sport, rekreaci a relaxaci člověka, odpovídající cílovému charakteru lokality. Stavby a zařízení pro bydlení mohou být v produkční lokalitě umístěny ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech a za podmínky, že neomezí produkční využití lokality a nevyloučí potenciál produkčního využití sousedních ploch v dané lokalitě.

(4) Podmínky nepřipustného využití se stanovují takto: stavby a zařízení pro bydlení, veřejnou vybavenost, sport a rekreaci závažně omezující produkční využití lokality nebo vylučující potenciál produkčního využití sousedních ploch (v lokalitě); v typu struktury areálu vybavenosti navíc nejsou přípustná zařízení a jiná opatření sloužící pro těžbu, hutnictví, zpracování závadných chemikálií, těžké strojírenství, asanační služby.

Článek 87

Zastavitelné obytné lokality a plochy

(1) Zastavitelné obytné lokality a zastavitelné obytné transformační a rozvojové plochy jsou lokality a plochy vyskytující se v území nejčastěji a zahrnující většinou obytné území v nejširším slova smyslu. Využití je obecně smíšené, tyto lokality a plochy vytvářejí základní převažující plochu zastavitelného území, a tím ovlivňují celkový charakter města.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: kombinace bydlení a veřejné vybavenosti včetně dopravní a technické infrastruktury, vhodné nebo nezbytné k obsluhování obyčklých a přípustných staveb, činností a zařízení, odpovídajících cílovému charakteru lokality, zejména předepsané struktury zástavby. Veřejná vybavenost včetně staveb pro administrativu, obchod a služby by se měla vždy přizpůsobit předepsané struktury zástavby, zejména velikostí stavebního bloku.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: stavby a zařízení a s nimi související činnosti slučitelné s bydlením, zejména všechny služby, obchod a administrativa většího rozsahu rozvíjející udržitelné smíšené území dostupných služeb a zaměstnanosti. Dále zejména uliční prostranství, parky, stavby pro oddech, sport, rekreaci a relaxaci člověka, stavby dopravní a technické infrastruktury, odpovídající cílovému charakteru lokality; liniové trasy technické infrastruktury umísťovat ve vzájemné koordinaci v rámci uličních prostranství.

(4) Podmínky nepřipustného využití se stanovují takto: stavby, zařízení a s nimi související činnosti, jakož i jiná opatření sloužící pro těžbu, hutnictví, zpracování závadných chemikálií, těžké strojírenství, zemědělství, zejména velkochovy, asanační služby a podobné stavby svým provozem neodpovídající cílovému charakteru lokality.

Článek 88

Zastavitelné rekreační lokality a plochy

(1) Zastavitelné rekreační lokality a zastavitelné rekreační transformační a rozvojové plochy poskytují prostor pro aktivní i pasivní odpočinek a podílejí se významnou měrou na kvalitě života obyvatel města, jsou vymezeny přednostně pro ochranu a rozvoj tohoto určení.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: stavby pro oddech, sport, rekreace a relaxace člověka, včetně dopravní a technické infrastruktury, vhodné nebo nezbytné k obsluhování obvyklých a přípustných staveb, činností a zařízení, odpovídajících cílovému charakteru lokality, zejména typu jeho struktury, který v případě ploch krajiny ve městě omezuje zastavění budovami.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: stavby a zařízení a s nimi související činnosti slučitelné s rekreačním využitím, odpovídající cílovému charakteru lokality, zejména typu jeho struktury. Stavby technické infrastruktury, odpovídající cílovému charakteru lokality. Dále je možné umísťovat liniové trasy technické infrastruktury ve vzájemné koordinaci.

(4) Podmínky nepřipustného využití se stanovují takto: stavby, zařízení a s nimi související činnosti výroby a skladování, bydlení, dále veřejná vybavenost nezahrnující oddech, sport, rekreaci a relaxaci člověka; dále stavby, zařízení a jiná opatření sloužící pro těžbu, hutnictví, zpracování závadných chemikálií, těžké strojírenství, zemědělství, zejména velkochovy, asanační služby a podobné stavby svým provozem neodpovídající cílovému charakteru lokality.

Využití nezastavitelných lokalit a ploch

Článek 89

Nezastavitelné rekreační lokality a plochy

(1) Nezastavitelné rekreační lokality a nezastavitelné rekreační transformační a rozvojové plochy poskytují prostor pro odpočinek člověka v otevřené krajině a podílejí se významnou měrou na kvalitě života obyvatel města, jsou vymezeny přednostně pro rozvoj a ochranu tohoto určení.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: nezastavitelné území se střední mírou zátěže a se střední intenzitou způsobu využití, které v harmonickém krajinném prostředí s rekreační, sportovní či naučně-vzdělávací vybaveností poskytuje vhodné podmínky pro oddech, sport, rekreaci a relaxaci člověka.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: ve všech plochách mimo zastavěné stavební pozemky v souladu s cílovým charakterem lokality je možné umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí

ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků a technických opatření a staveb, které zlepší podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra). Umísťování vedení sítí technické infrastruktury je přednostně do vzájemně sdružených tras, do souběhu se stávajícími trasami technické infrastruktury nebo v rámci dopravních komunikací. Volné trasování sítí technické infrastruktury je přípustné pouze ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech.

(4) Podmínky nepřipustného využití se stanovují takto: umísťování jiných staveb, zařízení a jiných opatření v plochách mimo zastavěné stavební pozemky, než které je uvedeno jako přípustné využití. Výslovně je vyloučena možnost umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro těžbu nerostů, dále staveb a zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 90 Nezastavitelné přírodní lokality a plochy

(1) Nezastavitelné přírodní lokality a nezastavitelné přírodní transformační a rozvojové plochy reprezentují otevřenou krajinu v její přírodní a přírodě blízké podobě, relativně málo ovlivněné blízkostí městské krajiny a jsou vymezeny přednostně pro rozvoj a ochranu tohoto určení.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: nezastavitelné území s nízkou mírou zátěže a intenzity způsobu využití a vysokou mírou blízkosti přírodnímu stavu.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: ve všech plochách mimo zastavěné stavební pozemky v souladu s cílovým charakterem lokality umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků a technických opatření a staveb, které zlepší podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra). Umísťování vedení sítí technické infrastruktury je přednostně do vzájemně sdružených tras, do souběhu se stávajícími trasami technické infrastruktury nebo v rámci dopravních komunikací; volné trasování sítí technické infrastruktury je přípustné pouze ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech.

(4) Podmínky nepřipustného využití se stanovují takto: umísťování jiných staveb, zařízení a jiných opatření v plochách mimo zastavěné stavební pozemky, než které je uvedeno jako přípustné využití. Výslovně je vyloučena možnost umísťování staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství, pro těžbu nerostů, dále staveb a zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 91 Nezastavitelné produkční lokality a plochy

(1) Nezastavitelné produkční lokality a nezastavitelné produkční transformační a rozvojové plochy jsou území otevřené krajiny přeměněné člověkem za účelem hospodářského využití, zejména zemědělstvím a těžbou nerostných surovin; jsou vymezeny přednostně pro rozvoj tohoto určení, se zdůrazněním trvalé

udržitelosti exploatace obnovitelných přírodních zdrojů a rekultivace zdevastovaných území.

(2) Podmínky hlavního využití se stanovují takto: nezastavitelné území s vyšší mírou přípustné zátěže a s vysokou intenzitou způsobu využití využívané zejména k intenzivní zemědělské činnosti a těžbě nerostných surovin.

(3) Podmínky přípustného využití se stanovují takto: ve všech plochách mimo zastavěné stavební pozemky v souladu s cílovým charakterem lokality umístování staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků a technických opatření a staveb, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra). Umístování vedení sítí technické infrastruktury je přednostně do vzájemně sdružených tras, do souběhu se stávajícími trasami technické infrastruktury nebo v rámci dopravních komunikací; volné trasování sítí technické infrastruktury je přípustné pouze ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech.

(4) Podmínky nepřípustného využití se stanovují takto: umístování jiných staveb, zařízení a jiných opatření v plochách mimo zastavěné stavební pozemky, než které je uvedeno jako přípustné využití.

03/ Hlava IV Stabilita a míra využití území

Členění území podle stability

Článek 92

Stabilita jako součást charakteru lokality

(1) Míra předpokládaných změn (stability³⁴) je jednou z podstatných skutečností pro vymezení lokality a pro návazné stanovení podmínek a požadavků pro provedení změn v území.

(2) Každé lokalitě je přiřazen typ stability, a to vždy pouze jeden hlavní. Požadavky na typ stability jsou definovány obecně v čl. 93 až 96.

(3) Pro transformační a rozvojové plochy může být typ stability určen samostatně a rozdílně od typu stability celé lokality. Tyto rozdílnosti se považují za součást cílového charakteru.

Článek 93

Typy stability ploch a lokalit

(1) Mírou stability se v podrobnosti Metropolitního plánu rozumí především předpokládaná míra změn ve struktuře uličních prostranství a typu struktury zástavby nebo typu struktury krajiny ve

městě a otevřené krajiny. Přihlédnuto je vždy také k míře změn využití území.

(2) Míra stability se vždy vztahuje na konkrétní část území v detailu jednotlivých ploch. Odvozeně ze stability jednotlivých dílčích ploch, v rámci cílového charakteru je stanovena stabilita lokality.

(3) Stabilitou se rozumí taková konstatovaná rovnováha v území, při níž se neuplatňují přímo specifikované požadavky na podstatnou změnu charakteru území.

(4) Jsou-li v území uplatňovány požadavky na podstatnou změnu charakteru, jsou plochy příslušné těmto požadavkům označeny jako transformační nebo rozvojové, přičemž:

a) transformací se rozumí podstatná dílčí nebo celková změna charakteru území, která však nevyvolává vznik odlišného vymezení hranice zastavitelného území od hranice zastavěného území,

b) rozvojem se rozumí zásadní změna charakteru území, která vytváří zcela nový charakter území a vyvolává vznik odlišného vymezení hranice zastavitelného území od hranice zastavěného území.

(6) Pro vymezení hranice zastavitelného území je jako speciální nástroj stanoven „formální rozvoj města a krajiny“ popsany v čl. 9.

(5) Plochy jsou obecně rozlišeny a definovány jako stabilizované, transformační a rozvojové, přičemž se v textu označují velkými písmeny v hranaté závorce [S], [T], [R]. V grafické části Z01, Z02 a S04, S10 se stabilizovaná plocha [S] neznačí, transformační plocha [T] se značí svislou šrafou a rozvojová plocha [R] se značí vodorovnou šrafou.

Článek 94 **Stabilizované plochy [S]**

(1) Stabilizovanou plochou [S] města se rozumí zastavitelné území s ucelenou a pouze omezeně narušenou nebo nedotvořenou strukturou veřejných prostranství a zástavby, která ovšem může a má doznávat dílčích změn v souladu s cílovým charakterem lokality, který doplňuje a rozvíjí její stabilitu. Ve zvláštních a mezních případech stability zastavitelných ploch mohou být vymezeny:

a) plochy s vysokou mírou stability jako „stabilizované chráněné“ (označení [S_c]). Tyto plochy se vyznačují historicky vyvinutou a mimořádně ucelenou a zachovalou strukturou veřejných prostranství a plně ustálenou individuální strukturou zástavby s jednoznačně rozpoznatelnou uliční čarou i průměrnou výškou hlavních říms. V souladu s cílovým charakterem lokality se umožňuje pouze doplňování volných stavebních parcel ve stavebních blocích, případně chybějících stavebních bloků (proluk³⁵). Vymezují se výhradně pro nejcennější rostlou strukturu zástavby, zpravidla v souladu s plošnou památkovou ochranou dle jiného právního předpisu,³⁶

b) plochy s nižší mírou stability jako „stabilizované flexibilní“ (označení [S_f]). Tyto plochy se vyznačují stabilizovanou polohou a ucelenou, avšak přesto ve větší míře a podrobnosti

³⁵ dle definice PSP § 2, písm. r)

³⁶ zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění

nedotvořenou strukturou veřejných prostranství a zástavby, zpravidla v periferní poloze, často s nedostatkem výskytu sousedních stabilizovaných lokalit (obvykle uzavřené areály nebo produkčně orientované areály). Území s možností dílčí transformace může a má být přiměřeně rozvíjeno a doplňováno pro dosažení vyšší míry jeho stabilizace, při respektování nároků na jeho prostupnost.

(2) Stabilizovanou plochou [S] parku se rozumí zastavitelné území složené převážně z nestavebních bloků s ucelenou strukturou krajiny ve městě, ve které nejsou vyloučeny drobné dílčí změny v souladu s cílovým charakterem lokality.

(3) Stabilizovanou plochou [S] otevřené krajiny se rozumí nezastavitelné území s ucelenou strukturou otevřené krajiny, ve které nejsou vyloučeny drobné dílčí změny v souladu s cílovým charakterem lokality.

Článek 95 **Transformační plochy [T]**

(1) Transformační plochou [T] města se rozumí zastavitelné území s narušeným až velmi narušeným a neustáleným charakterem, předpokládající rozsáhlé, popřípadě celkové změny v utváření území nebo jeho využití za podmínek stanovených pro jednotlivé plochy v souladu s cílovým charakterem lokality v zastavěném území.

(2) Transformační plochou [T] parku se rozumí zastavitelné území složené převážně z nestavebních bloků s narušeným až velmi narušeným a neustáleným charakterem,³⁷ předpokládající rozsáhlé, popřípadě celkové změny v utváření území nebo jeho využití za podmínek stanovených pro jednotlivé plochy v souladu s cílovým charakterem lokality.

(3) Transformační plochou [T] otevřené krajiny se rozumí nezastavitelné území, v němž je navržena změna jeho charakteru zpravidla z důvodu změny způsobu využití území, která se projevuje i jako změna ve struktuře území na základě cílového charakteru lokality otevřené krajiny, jak je podrobněji stanoveno v čl. 150.

Článek 96 **Rozvojové plochy [R]**

(1) Rozvojovou plochou [R] města se rozumí zastavitelné území vymezené v území dosud nezastavěném, v němž je navrhováno vytvoření zcela nového (cílového) charakteru v zastavěném území.

(2) Rozvojovou plochou [R] parku se rozumí zastavitelné území vymezené v území dosud nezastavěném, v němž je navrhováno vytvoření zcela nového parku dle cílového charakteru lokality.

(3) Rozvojovou plochou [R] otevřené krajiny se rozumí nezastavitelné území vymezené v území dosud zastavěném, v němž je navrhováno zlepšení stavu krajinných, přírodních a rekreačních hodnot a ekologické stability území v rámci struktury otevřené krajiny.

Míra využití území k zastavění

Článek 97

Stanovení míry využití k zastavění

- (1) Míra využití k zastavění³⁸ se stanovuje výhradně v zastavitelných lokalitách. Míra využití území k zastavění se stanovuje odlišně pro stabilizované plochy města a pro transformační nebo rozvojové plochy města.
- (2) Míra využití území k zastavění je souhrnně stanovena mírou veřejných prostranství určenou rozsahem uličních prostranství a městských parků, mírou zastavitelnosti stavebních bloků a výškovou regulací.

Článek 98

Míra využití k zastavění pro [S] plochy města

- (1) Ve stabilizovaných plochách je rozsah veřejných prostranství vymezen grafickými regulativy. Ulice jsou vymezeny polohově (osou), náměstí a městské parky plochou.
- (2) Zastavitelnost stavebních bloků se určuje dle PSP určením uličních a stavebních čar³⁹ s přihlédnutím k parametricky určenému maximálnímu zastavění stavebních bloků podle čl. 124.
- (3) Míra využití k zastavění stavebního bloku je omezena výškovou regulací podle čl. 127 až 134.

Článek 99

Míra využití k zastavění [T] a [R] plochy města

- (1) V transformačních a rozvojových plochách města, kde není dostatečně zřejmé budoucí prostorové uspořádání veřejných prostranství a proto není definováno graficky, může být návrh rozsahu veřejných prostranství stanoven parametrickými regulativy.
- (2) Zastavitelnost stavebních bloků může být určena parametrickým regulativem dle čl. 115.
- (3) Míra využití k zastavění je omezena výškovou regulací podle čl. 127 až 134.
- (4) Soubory regulativů stanovující míru využití k zastavění pro transformační a rozvojové plochy města se liší podle příslušnosti k některé z kategorií:
 - a) mezery ve stávající struktuře města a předměstí,
 - b) doplňování struktury města a předměstí,
 - c) nové struktury města a předměstí,
 - d) plochy uvnitř modernistických struktur,
 - e) plochy produkce a infrastruktury zejména areálového typu.
- (5) Příslušnost transformační nebo rozvojové plochy města k příslušné kategorii je uvedena v KLZ / 400.

38 § 7 PSP
39 § 22 PSP

Článek 100

Mezery ve stávající struktuře města a předměstí

- (1) Mezerami ve stávající stabilizované struktuře se rozumí proluky, které jsou součástí stavebních bloků uvnitř zastavěného území. Tyto plochy se v hlavním výkresu pro jejich nepřiměřenou podrobnost nezobrazují. Mezerami ve stávající struktuře se rozumí rovněž malé rozvojové plochy u okraje zastavěného území mající charakter proluk, které jsou vyznačeny v grafické části Z 01, Z 02.
- (2) Uliční prostranství a nestavební bloky jsou určeny obdobně jako ve stabilizovaných plochách graficky, případně mohou být doplňovány propojeními podle čl. 109.
- (3) Zastavitelnost stavebních bloků se určuje dle PSP určením uličních a stavebních čar⁴⁰ s přihlédnutím k parametricky určenému maximálnímu zastavění stavebních bloků podle čl. 124 až 126.

Článek 101

Doplňování struktury města a předměstí

- (1) Doplněním struktury se rozumí transformační a rozvojové plochy, jimiž se zpravidla doplňují stabilizované zastavitelné lokality. Pro plochy doplňující strukturu města a předměstí je charakteristické, že díky jejich velikosti a poloze navazující na stabilizovanou část lokality lze odvodit budoucí síť veřejných prostranství ze sítě stávajících uličních prostranství a vznik parků z existujících přírodních podmínek.
- (2) Veřejná prostranství jsou vymezena grafickými regulativy. Uliční prostranství mohou být navržena linií, plochou, propojením nebo bodem a okolím bodu. Městské parky mohou být navrženy plochou nebo bodem a okolím bodu.
- (3) Zastavitelnost stavebních bloků je určena parametrickým regulativem pomocí ZB_{max} , dle čl. 124 až 126.
- (4) Zastavění části stavebního bloku se neposuzuje, jedná-li se o stavbu do 200 m² regulované plochy na jednom pozemku. Stavba však musí být přímo napojená na stávající veřejná prostranství.

Článek 102

Nové struktury města a předměstí

- (1) Novými strukturami se rozumí větší ucelené transformační a rozvojové plochy zastavitelného území, které jsou určeny pro vytvoření nové struktury v lokalitě, popřípadě její podstatné části. U této skupiny ploch nelze síť budoucích veřejných prostranství stanovit Metropolitním plánem.
- (2) Podíl uličních prostranství a městských parků je stanoven parametrickými regulativy, viz čl. 113 a 116, ojedinele grafickými regulativy.
- (3) Zastavitelnost stavebních bloků je určena parametrickým regulativem pomocí ZB_{max} , dle čl. 124 až 126. Do stanovených parametrických regulativů se v podrobném návrhu území musí započítat i prvky regulace vymezené grafickými regulativy.

- (4) Při umístování staveb v těchto plochách v přímé návaznosti na vyznačená uliční prostranství dle čl. 107 a 109 v hloubce max. 20 m od hrany vyznačeného uličního prostranství, se parametrické regulativy pro vymezení veřejných prostranství, veřejného vybavení a podíl zastavění stavebního bloku neuplatňují. Maximální délka takto zastavěné části stavebního bloku je omezena dalším kolmým uličním prostranstvím existujícím, či navrženým, nebo délkou 100 m, kdy musí být vloženo uliční prostranství o šířce min. 18 m, tak, aby nedošlo k znemožnění napojení pozemků ve vnitřních částech transformačních a rozvojových ploch.
- (5) Pokud je stavební záměr v transformačních nebo rozvojových plochách podle tohoto článku menší než je celá vymezená plocha a je-li větší než 3 ha, je výjimečně možné umístění takového záměru s tím, že parametrické regulativy veřejných prostranství a veřejné vybavenosti se ve vztahu k velikosti záměru upraví takto:
- a) při záměrech větších než je 1/4 rozlohy [T] nebo [R] plochy, se požadavky navyšují o 5 % z velikosti této části plochy,
 - b) při záměrech větších než je 1/2 rozlohy [T] nebo [R] plochy, se požadavky navyšují o 10 % z velikosti této části plochy,
 - c) při záměrech větších než je 3/4 rozlohy [T] nebo [R] plochy, platí požadavky pro celou plochu.
- (6) Stavební záměr dle odstavce 5 se vždy posuzuje jako celek. Posuzuje-li se další záměr dle odstavce 5, nelze v jeho rámci zohlednit samostatné prvky záměru již posouzeného. Do záměru posuzovaného podle odstavce 5 lze zahrnout již posouzený záměr jako celek.
- (7) Do ucelené plochy T a R je možné umístit veřejné prostranství bez zástavby v rozsahu parametru dané plochy. Umístování veřejné vybavenosti podle ust. čl 185 odst. 3 není ustanoveními tohoto článku dotčeno.

Článek 103 **Plochy uvnitř modernistických struktur**

- (1) Plochami uvnitř modernistických struktur se rozumí transformační a rozvojové plochy zastavitelného území monofunkčních modernistických struktur, které zpravidla doplňují kompozici stávajících sídlišť takto:
- a) transformační plochy center (mají zpravidla výjimečnou polohu u uzlů veřejné dopravy) a cílem dalšího rozvoje je doplnit veřejnou vybavenost, služby a pracovní příležitosti, případně doplnit i obytné domy vzhledem k nutné diverzifikaci bytů,
 - b) rozvojové plochy na okrajích stávajících sídlišť, které doplňují kompozici převážně o obytné domy.
- (2) Uliční prostranství a městské parky jsou vymezeny v grafickými regulativy.
- (3) Zastavitelnost se v této kategorii stanovuje pro celou vymezenou transformační nebo rozvojovou plochu individuálně a je uvedena v KLZ / 400.

Článek 104

Plochy produkce a infrastruktury

(1) Plochami produkce a infrastruktury zejména areálového typu se rozumí produkční plochy, které jsou součástí lokalit areálů produkce, případně produkční plochy, které jsou součástí lokalit s odlišnou strukturou (např. produkční areál v lokalitách typu vesnice). Dále se jimi rozumí plochy, které jsou součástí lokalit areálů vybavenosti a plochy se strukturou vybavenosti, které jsou součástí lokalit s jinou strukturou (např. sport, obchod a služby v lokalitách typu vesnice). Plochy pro infrastrukturu jsou navíc od ostatních ploch ve výkresu odlišeny překryvem značek dopravní, technické infrastruktury a občanského vybavení.

(2) Uliční prostranství jsou vymezena grafickými regulativy. Městské parky nejsou v produkčních plochách a v plochách se strukturou areálů vybavenosti vymezeny.

(3) V produkčních plochách není zastavení stavebních bloků stanoveno. Jedná se o tzv. „flexibilní“ plochy. V rekreačních plochách je zastavitelnost stavebních bloků určena parametrickým regulativem pomocí ZB_{max} stanovením typu rekreačního areálu – sportoviště, dle čl. 124 až 126. Ostatní vybavení podléhá regulaci pro veřejnou vybavenost. Plochy pro infrastrukturu dopravní, technickou, případně pro vybavení města jsou navíc od ostatních ploch v této skupině odlišeny značkou, která odkazuje na prvek daného typu infrastruktury opatřený kódem.

Část čtvrtá: Regulativy vázané na plochu

Článek 105 Plochy podrobnějšího členění

- (1) Využití zastavitelného území a jeho prostorové uspořádání je upřesněno dílčími plochami podrobnějšího strukturálního členění.⁴¹ Pokrývají celé zastavitelné území, přičemž každé místo je přiřazeno právě k jedné ploše podrobnějšího členění.
- (2) V zastavitelném území jsou vymezena uliční prostranství (včetně náměstí), která zpravidla vymezují stavební bloky a nestavební bloky. Stavební a nestavební bloky mohou být vymezeny i jejich vzájemným sousedstvím.
- (3) Využití nezastavitelného území a jeho prostorové uspořádání je upřesněno podrobnějším členěním ploch otevřené krajiny a samotami.

04/ Hlava I Veřejná prostranství

Grafické regulativy veřejných prostranství

Článek 106 Kompozice veřejných prostranství

- (1) Veřejná prostranství se vymezují pouze v zastavitelném území. Veřejná prostranství zahrnují uliční prostranství, městské parky a ostatní veřejně přístupné plochy, zejména parky ve volné zástavbě. Kompozicí veřejných prostranství se rozumí graficky vymezená základní síť uličních prostranství a městských parků a jejich hierarchie dle čl. **108** a **113**.
- (2) Cílem vymezení veřejných prostranství je stanovení kompozice, která směřuje k dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území a současně k dosažení ochrany a rozvoje urbanistického a architektonického dědictví, obecně kompozice města. Cílem je rovněž zachování a posílení prostupnosti zastavitelného území města a vytvoření podmínek pro rozvoj veřejného života.

Uliční prostranství

Článek 107 Uliční prostranství a jejich zobrazení

⁴¹ § 10 PSP.

(1) Uliční prostranství, ulice a náměstí⁴² (návsí), vytvářejí základní síť obsluhy a prostupnosti území. Uliční prostranství může být tvořeno jak zpevněnými, tak nezpevněnými plochami.

(2) Ulice jsou zpravidla plochami liniového uspořádání. Náměstí (návsí) jsou zpravidla zpevněnými plochami a jsou podstatnou součástí hierarchizované kompozice města. Parkově upravené části uličních prostranství tvoří převážně části ulic nebo náměstí, které jsou nezpevněné a s vegetací.

(3) Uliční prostranství je určené převážně ke stavebním účelům, zástavba budovami je však přípustná jen výjimečně v souladu s účelem a obvyklou náplní veřejného prostranství.⁴³ Stavby a úpravy povrchů v uličním prostranství, včetně mobiliáře, musí odpovídat charakteru dané lokality.

(4) Stávající ulice jsou v Metropolitním plánu definovány polohově osou s uvedeným zatříděním (I-IV), které definuje minimální šířku uličního prostranství dle § 14 PSP⁴⁴. Pro účely Metropolitního plánu se stanovuje:

pro označení I	minimální šířka 8 m,
pro označení II	minimální šířka 12 m,
pro označení III	minimální šířka 18 m,
pro označení IV	minimální šířka 24 m.

(5) Náměstí (náves) je vždy vymezeno plochou, přičemž hranice těchto ploch nejsou závazným vymezením přesné polohy uliční čáry. S ohledem na omezenou podrobnost územního plánu a omezenou přesnost územně plánovacích podkladů, při vědomí odlišnosti přesnosti vymezení v závislosti na typu struktury, je nezbytné detailní vedení uliční čáry v území dovodit dle § 22 PSP a stanovit podle charakteru území za podmínek územním plánem stanovených tak, aby její vymezení odpovídalo cílovému charakteru lokality.

Článek 108 **Hierarchie uličních prostranství**

(1) Podle významu se rozlišuje metropolitní, čtvrtěová, lokální a místní úroveň uličních prostranství. Příslušnost konkrétního uličního prostranství k hierarchické úrovni je vyznačena v grafické části **Z 02** a **S 02**.

(2) Uliční prostranství metropolitní a čtvrtěové úrovně se souhrnně považují za městské třídy,⁴⁵ mají klíčový celoměstský význam, ve vztahu k nim jsou zvlášť upraveny podmínky výškového uspořádání okolní zástavby, viz čl. **132, odst. 1**, a budovy se zpravidla umísťují tak, aby část jejich přízemí orientovaná do uličního prostranství na něj přímo navazovala a byla využitelná pro veřejné vybavení. Tato uliční prostranství jsou popsána v **KLZ / 200**.

Článek 109 **Vymezení nových uličních prostranství**

⁴² Pod pojem náměstí jsou v grafické části zahrnuta i všechna prostranství, která nejsou jako náměstí pojmenována.

⁴³ § 16 odst. (3) PSP

⁴⁴ MPP respektuje šířky uličních prostranství stanovené v PSP, pouze je jinak pojmenovává pro přehlednější zobrazení v grafické části.

⁴⁵ § 13 bod a) PSP

- (1) Vymezení nových uličních prostranství se stanovuje zejména v transformačních a rozvojových plochách, případně pro zkvalitnění prostupnosti ve stabilizovaných plochách.
- (2) Rozlišují se tři typy nových uličních prostranství:
 - a) uliční propojení pevnou trasou, které definuje přesnou polohu osy navrženého uličního prostranství v celé její délce,
 - b) uliční propojení dvou bodů, které definuje přesnou polohu koncových bodů, jež je nutné propojit uličním prostranstvím,
 - c) uliční napojení, které definuje přesnou polohu výchozího bodu uličního prostranství a jeho předpokládaný směr.
- (3) Novým uličním prostranstvím mohou být přiřazeny šířky dle článku 107, odst. (4).

Článek 110 **Vymezení pěší prostupnosti**

- (1) Vymezení pěší prostupnosti se stanovuje pro zajištění prostupnosti městskými parky a stavebními bloky.
- (2) Pěším propojením se rozumí síť pěšin, stezek a ulic, na které se nevztahují šířkové požadavky na uliční prostranství dle §14 PSP.
- (3) Rozlišují se tři typy pěší prostupnosti:
 - a) pěší propojení pevnou trasou, které definuje přesnou polohu osy navrženého pěšího propojení v celé její délce,
 - b) pěší propojení dvou bodů, které definuje přesnou polohu koncových bodů, mezi kterými je nutné zajistit pěší propojení,
 - c) pěší napojení, které definuje přesnou polohu výchozího bodu pěšího propojení a jeho předpokládaný směr.

Shodné typy pěší prostupnosti se uplatňují v otevřené krajině dle článku 138.

Článek 111 **Vymezení náměstí bodem a okolím bodu**

- (1) Vymezení náměstí (návsí) bodem se stanovuje pro návrh nových plošných uličních prostranství v transformačních a rozvojových plochách, kde není Metropolitním plánem možné stanovit budoucí uspořádání.
- (2) K bodu je přiřazena informace o minimální požadované rozloze navrženého náměstí a rozsahu okolí bodu, které definuje prostor pro jeho umístění. Bod a okolí bodu jsou vyznačeny v grafické části Z02 a KLZ / 200.
- (3) Požadavek na vymezení náměstí se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, ve které je bod umístěn. Umístěná plocha náměstí nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační nebo rozvojovou plochu.

Parky

Článek 112 Městský park

- (1) Plocha podrobnějšího strukturálního členění v městské krajině nebo soubor těchto ploch, které spolu navzájem sousedí, jsou v případě významných rekreačních hodnot vymezeny jako městský park; jako městský park je vymezeno rovněž území, v němž je vytvoření hodnot tohoto typu navrženo.
- (2) Městský park je zpravidla nestavebním blokem nebo souborem nestavebních bloků. V ojedinělých případech jsou součástí vymezeného městského parku také stavby budov, někdy se soukromými zahradami, případně též části uličních prostranství.
- (3) Možnost provedení změn v městském parku je regulována na základě příslušnosti území parku k jednotlivým plochám podrobnějšího strukturálního členění, eventuální přípustnost umístování nových staveb budov v parku je stanovena na základě příslušnosti parku ke konkrétní hierarchické úrovni, viz čl. 113.
- (4) Prostupnost městskými parky je jejich zásadní vlastností. V grafické části Z 02 je zobrazena stávající síť prostupnosti městskými parky, jejíž poloha definuje existenci prostupnosti, která musí být zachována.

Článek 113 Hierarchie městských parků

- (1) Podle významu se městské parky rozlišují na metropolitní, čtvrtové, lokální a místní. Rozlišení hierarchické úrovně se vztahuje i ke krajiným parkům, viz čl. 136 odst. 5. Příslušnost konkrétního parku k hierarchické úrovni je graficky vyznačena v grafické části Z 02 a S 02 je uvedena v KLZ / 100.
- (2) Městské metropolitní a čtvrtové parky jsou vymezeny formou samostatných zastavitelných nestavebních lokalit, městské lokální a místní parky jsou vymezeny v rámci jiných zastavitelných lokalit jako nestavební bloky.
- (3) Metropolitním parkem se rozumí městský park, který z hlediska své plošné výměry, ale rovněž dostupnosti, vybavenosti, intenzity údržby a často i specificky laděného charakteru má význam pro rezidenty a návštěvníky celého města.
- (4) Čtvrtovým parkem se rozumí městský park, který plní úlohu významného místa pro rekreaci zejména pro rezidenty a návštěvníky dané části města a částí města bezprostředně sousedících.
- (5) Lokálním parkem se rozumí městský park tvořící významnou část lokality, využívaný k účelům rekreace, zejména rezidenty a návštěvníky území dané lokality a lokalit bezprostředně sousedících.
- (6) Místním parkem se rozumí městský park zpravidla malého plošného rozsahu, avšak s údržbou vegetačních ploch a obvykle i s dílčí vybaveností mobiliářem.
- (7) Stavby v městských parcích reguluje čl. 118.

Článek 114 Vymezení městských parků bodem a okolím bodu

- (1) Vymezení městských parků bodem se stanovuje pro návrh nových městských parků v zastavitelných transformačních a rozvojových plochách, kde není Metropolitním plánem možné stanovit budoucí uspořádání.
- (2) K bodu je přiřazena informace o minimální požadované rozloze navrženého městského parku a rozsahu okolí bodu, které definuje prostor pro jeho umístění. Bod a okolí bodu jsou zobrazeny v grafické části Z02 a KLZ / 100.
- (3) Požadavek na vymezení městského parku se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, ve které je bod umístěn. Umístěná plocha městského parku nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační nebo rozvojovou plochu.

Parametrické regulativy veřejných prostranství

Článek 115

Koeficienty veřejných prostranství

- (1) Podíl uličních prostranství se stanovuje jako minimální (UP_{min}). Určuje se procentem z vymezené [T], [R] plochy. Stanovuje minimální podíl všech ulic, náměstí a těch cest a ploch, které vytvářejí základní síť obsluhy a prostupnosti území, vůči dané ploše. V případě, že se v ploše vyskytují plochy části dopravního systému, které nesplňují parametry veřejných prostranství, tyto se do výpočtu nezapočítávají a považují se, pro účely parametrické regulace, za části stavebních bloků, viz čl. 123.
- (2) Podíl městských parků se stanovuje jako minimální (PP_{min}). Určuje se procentem z vymezené [T], [R] plochy. Stanovuje minimální podíl všech veřejně přístupných nestavebních bloků. Do ploch městských parků se tedy nezapočítávají výsadbové pásy a liniové vegetační prvky v uličním prostranství ani parkové úpravy náměstí.
- (3) Do ploch veřejných prostranství nelze započítávat nezastavěné části stavebních bloků.
- (4) Plochy veřejných prostranství, které jsou započítány do minimálního podílu uličních prostranství, nemohou být započítány do minimálního podílu městských parků a naopak. Zejména parkově upravená část náměstí nemůže být započítána do minimálního podílu městských parků, a naopak cesta v parku nemůže být započítána do minimálního podílu uličních prostranství.
- (5) Požadavky na minimální podíly uličních prostranství a městských parků limituje v součtu maximální podíl veřejně přístupných prostranství (VP_{max}). Určuje se procentem z vymezené [T], [R] plochy. Stanovuje se jako součet minimálního podílu uličních prostranství a minimálního podílu parků navýšený o 15% z výměry příslušné řešené plochy:
- $$VP_{max} (\%) = UP_{min} (\%) + PP_{min} (\%) + 15 \% \text{ (z řešené plochy).}$$

Článek 116

Hodnoty koeficientů veřejných prostranství

TYP STRUKTURY

UP_{min}	PP_{min}	VP_{max}
% číslem	% číslem	% číslem

(01) Rostlá zástavby	30 0,30	5 0,05	50 0,50
(02) Blokovaná zástavba	35 0,35	5 0,05	55 0,55
(03) Hybridní zástavba	35 0,35	5 0,05	55 0,55
(04) Heterogenní zástavba	25 0,25	10 0,10	50 0,50
(05) Vesnická zástavba	15 0,15	5 0,05	35 0,35
(06) Zahradní město	20 0,20	5 0,05	40 0,40
(07) Modernistická zástavba	15 0,15	0 0,00	30 0,30
(08) Areál produkce	10 0,10	0 0,00	25 0,25
(09) Areál vybavenosti	10 0,10	0 0,00	25 0,25

04/ Hlava II Stavební bloky

Grafické regulativy stavebních bloků

Článek 117 Stavební bloky a jejich vymezení

- (1) Stavební bloky jsou vyhrazeny k zástavbě. Obecně je kladen požadavek na hospodárnou a kompoziční zastavěnost stavebního bloku a minimalizaci zbytkových ploch.
- (2) Ve stavebních blocích je možné umísťovat nové a měnit stávající budovy za podmínek, které cílový charakter lokality nevylučuje.
- (3) Stavební bloky jsou ve stabilizovaných plochách graficky definovány uličním prostranstvím nebo sousedním, zpravidla nestavebním, blokem.
- (4) Vymezení stavebního bloku může zahrnovat podrobnější členění ploch. Jako zvláštní plochy mohou být ve stavebním bloku vymezeny vnitrobloky, soukromé zahrady, případně park ve volné zástavbě.

Článek 118 Stavby v městském parku

- (1) V plochách městských parků se ojediněle vyskytují enklávy stávajících staveb budov. Dále se v plochách městských parků obvykle vyskytuje řada jiných staveb a zařízení.
- (2) Pro stávající stavby budov se stanovuje přípustnost provádět změny dokončených staveb ve formě stavebních úprav. Stávající budovy, které jsou evidovány v katastru nemovitostí jako budovy s číslem popisným, lze přistavovat, pokud u přístavby dojde ke zvýšení výměry regulované plochy budovy max. o **30 %**. Zvýšení výměry zastavěné plochy stavby je přitom možné pouze v rámci stávajícího zastavěného stavebního pozemku či souboru navzájem sousedících zastavěných pozemků.
- (3) Pro nové stavby budov se stanovuje regulace na základě příslušnosti k hierarchické úrovni parku. Přípustné je umísťovat:

- a) v metropolitním parku takové stavby budov, které slouží účelu parku a zabezpečení návštěvnických služeb, pokud nově umísťované stavby budov nepřekročí výměru 150 m² regulované plochy budovy jednotlivě či 300 m² v součtu pro celé území parku,
- b) ve čtvrtovém parku takové stavby budov, které slouží účelu parku a zabezpečení návštěvnických služeb, pokud nově umísťované stavby budov nepřekročí výměru 150 m² regulované plochy budovy jednotlivě či 200 m² v součtu pro celé území parku,
- c) v lokalitním parku takové stavby budov, které slouží účelu parku a zabezpečení návštěvnických služeb, pokud nově umísťované stavby budov nepřekročí výměru 50 m² regulované plochy budovy jednotlivě či 100 m² v součtu pro celé území parku.

(4) Pro jiné nové stavby, než jsou stavby budov, a dále pro všechna zařízení a jiná opatření se stanovuje přípustnost jejich umísťování, jakož i provádění úprav a oprav, pokud jsou v souladu s charakterem městského parku a pokud slouží zajištění jeho provozu, obnovy a údržby či zajištění služeb návštěvníkům. Výjimečná přípustnost se stanovuje pro jejich umísťování, jakož i provádění úprav a oprav, pokud jsou v souladu s cílovým charakterem městského parku a pokud slouží k zajištění veřejného zájmu v oblasti dopravní a technické infrastruktury a civilní ochrany obyvatelstva.

(5) Pro umísťování nových staveb podzemních objektů a úpravy a opravy stávajících staveb podzemních objektů se jako podmínka stanovuje, že výška prokořitelného prostoru se zeminou nad stropní konstrukcí podzemního objektu musí umožnit trvalou existenci stromů, a to v plošném rozsahu minimálně 80 % výměry stropní konstrukce celého podzemního objektu.

Článek 119 Samoty

(1) V otevřené krajině se ojediněle vyskytují stávající stavby budov či soubory staveb budov, které jsou označovány jako samoty.

(2) Pro stávající stavby budov se stanovuje přípustnost provádět změny dokončených staveb ve formě stavebních úprav. U stávajících budov, které jsou evidovány v katastru nemovitostí jako budovy s číslem popisným, nebo s číslem evidenčním, lze provádět přístavby a nástavby, pokud v rámci zastavěného stavebního pozemku dojde u přístavby ke zvýšení výměry regulované plochy budovy max. o 20 % v přírodní lokalitě dle čl. 90, max. o 30 % v rekreační lokalitě dle čl. 89, max. o 50 % v produkční lokalitě dle čl. 91. U nástavby je přípustné všude zvýšení budovy nejvýše o jedno podlaží.

(3) V otevřené krajině mohou být umísťovány i nové stavby budov, jedná-li se o umísťování staveb budov bez čísla popisného a bez čísla evidenčního v rámci zastavěných stavebních pozemků, pokud se podíl výměry zastavěné plochy pozemku na celkové výměře zastavěného stavebního pozemku zvýší max. o 20 % v přírodní lokalitě dle čl. 90, max. o 30 % v rekreační lokalitě dle čl. 89, max. o 50 % v produkční lokalitě dle čl. 91.

(4) Dále mohou být v otevřené krajině mimo zastavěné stavební pozemky umísťovány stavby, zařízení a jiná opatření, pokud jsou

v souladu s cílovým charakterem lokality a využitím území dle čl. 89 až 91.

(5) Na možnosti umístování nových staveb, zařízení a jiných opatření, jakož i provádění změn dokončených staveb a stavebních úprav, se nevztahují podmínky uvedené v čl. 150 odst. 2 až 4.

Článek 120 Vnitrobloky

(1) Vnitroblokem se rozumí část stavebního bloku určená převážně k nestavebním účelům, avšak umožňující zástavbu podle typu vnitrobloku a v souladu s charakterem lokality. Vnitrobloky se vyskytují ve stabilizovaných lokalitách nebo jejich stabilizovaných částech v typu struktury (01) rostlá zástavba, (02) bloková zástavba a (04) heterogenní struktura a stanovuje se podle cílového charakteru lokality. Analogicky lze o vnitrobloku hovořit i u (03) hybridní struktury.

(2) Vnitrobloky vznikají umístěním okolní zástavby v bloku. Jejich rozsah je dán stávajícím stavem, nebo vyplývá z koeficientu zastavění stavebního bloku ZB_{max} .

(3) Vnitrobloky se v podrobnosti Metropolitního plánu nezobrazují. Zpravidla jsou veřejně nepřístupné. Ve výjimečných případech je stávající přístupnost vnitrobloku vyznačena umístěním parku nebo vymezením uličního prostranství, které je vždy zobrazeno v grafické části Z 02.

(4) Nezastavitelnost vnitrobloku je obecně chápána od druhého nadzemního podlaží, viz čl. 124. Některé vnitrobloky jsou zpravidla v prvním nadzemním podlaží zcela zastavěny a tyto stavby jsou přístupné z pasáží a průchodů. Cílem je chránit a rozvíjet rozsah a charakter pasáží a průchodů.

(5) Dvorní vestavby ve vnitrobloku jsou výjimečně přípustné, pokud neohrožují některý zájem chráněný cílovým charakterem lokality.

Článek 121 Soukromé zahrady

(1) Soukromé zahrady se vymezují ve struktuře zahradního města, heterogenní struktuře a vesnické struktuře. Výjimečně mohou být také součástí vymezení městských parků, kde rozlehlé veřejně nepřístupné zahrady dotváří základní kompozici parku. Jsou zobrazeny v grafické části Z 02.

(2) Plošné vymezení soukromých zahrad není vyznačenou nezastavěnou částí stavebního bloku, ale podmínkou charakteru příslušné lokality, ve které se nachází. Je požadavkem zachování významné části zahrady na daném pozemku. Vyznačují se pro celkovou přehlednost a srozumitelnost grafické části územního plánu, přičemž jsou určeny ke stavebním účelům v souladu s cílovým charakterem lokality.

Článek 122 Park ve volné zástavbě

- (1) Park ve volné zástavbě je vymezen jako část stavebního bloku v modernistických strukturách, určená převážně k nestavebním účelům, je podmínkou zachování charakteru modernistické struktury viz čl. 106. Park ve volné zástavbě nemusí tvořit plošně souvislý celek, v jedné lokalitě se však zpravidla nachází nejvýše jeden park ve volné zástavbě.
- (2) Prostupnost parkem ve volné zástavbě je zásadní vlastností stavebních bloků modernistických struktur. V grafické části Z 02 je zobrazena stávající síť komunikací zajišťující obsluhu zástavby. Poloha definuje existenci prostupnosti, která musí být zachována.
- (3) Stávající budovy v bloku s parkem ve volné zástavbě lze v těchto stavebních blocích přestavovat a nastavovat, zlepšovat jejich technické a užitné vlastnosti,⁴⁶ rozšiřovat je a nahrazovat jinými. Regulovaná plocha budovy může být zvětšena maximálně o 20%.
- (4) Umísťování nových staveb, mimo staveb budov, a dále všech zařízení a jiných opatření je přípustné za podmínky, že podíl nezpevněných ploch z celkové výměry parku ve volné zástavbě se oproti stávajícímu stavu nesníží, přičemž mezi zpevněné plochy se pro účely této regulace nezapočítávají plochy zastavěné budovami.
- (5) Za nezpevněné plochy se považují takové plochy, které umožňují vznik souvislého vegetačního krytu půdní vrstvy v tloušťce minimálně 1 metr.
- (6) Vymezení parku ve volné zástavbě je možné zpřesnit v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 203 odst. (4).

Článek 123 Komunikace mimo veřejná prostranství

Plochy vybraných komunikací, které nejsou veřejným prostranstvím, jsou označeny jako speciální stavební blok a linie v této ploše zobrazuje osu komunikace. Zpravidla jsou vymezeny jako samostatné (lineární) lokality.

Parametrické regulativy pro stavební bloky [T] a [R] ploch

Článek 124 Míra zastavění stavebního bloku

- (1) Míra zastavění stavebního bloku se stanovuje jako podíl zastavění stavebního bloku budovami, jejich regulovanou plochou. Stanovuje celkový maximální podíl zástavby vůči ploše stavebního bloku.
- (2) Regulovaná plocha budovy se stanovuje:
 - a) v typech struktury zástavby předměstí a periferie: (tzn. (04) heterogenní, (05) vesnická, (06) zahradní město, (07) modernistická, (08) areál produkce, (09) areál vybavenosti, (10) lineární), včetně (průmětu) prvního nadzemního podlaží,
 - b) v typech struktury zástavby město (tzn. (01) rostlá, (02) bloková, (03) hybridní) od (průmětu) druhého nadzemního

⁴⁶ Např. výtahy po fasádě, nebo nové balkony a jiné přístavby.

podlaží včetně (tzn. zástavba vnitrobloku se do regulované plochy budovy nepočítá), viz čl. 120, odst. 4.

(3) Podíl zastavění stavebního bloku budovami nestanovuje podíl regulované plochy budovy vůči jejímu pozemku v bloku. To znamená, že nestanovuje přímou úměrou přepočitatelný podíl stavebního pozemku vůči ploše stavebního bloku. Podíl zastavění stavebního pozemku, či řešeného území se nestanovuje, resp. vyžaduje posouzení (náročí, typologie stavby, charakter území) zejména v kontextu předepsané struktury zástavby a požadavků na vztah k uliční čáře a s ohledem na vyvážené zastavění daného bloku i dané plochy a lokality.⁴⁷

(4) Pro pozemky a stavby občanské vybavenosti se maximální podíl zastavění stavebního bloku, vzhledem k významné typologické odlišnosti, neuplatňuje. To znamená, že pro účely výpočtu nejsou považovány za součást daného stavebního bloku, celková uvažovaná velikost bloku se o ně zmenšuje. Pro zbylou část se uvažuje s maximálním podílem zastavění stavebního bloku budovami pro velikost této zmenšené části jako stavebního bloku.

Článek 125 Koeficient zastavění stavebního bloku

(1) Koeficient zastavění stavebního bloku (ZB_{max}) se stanovuje podle velikosti bloku a předepsaného typu struktury zástavby. Bloky se pro každý typ struktury rozlišují na malé (B_M), střední (B_S) a velké (B_V).

(2) Pro každý typ bloku je stanovena hraniční plošná rozloha a nejvyšší přípustný podíl zastavění. Pro střední bloky (B_S) je v tabulce stanoven podíl zastavění přímou úměrou k jeho velikosti mezi hraničními hodnotami pro malé (B_M) a velké (B_V) bloky.

(3) V případě, že stavební blok nelze v území vymezit, ani důvodně předvídat, použije se hodnota (B_N) příslušného podílu zastavění stavebního bloku budovami. Tento způsob výpočtu je také použit při definování celkového potenciálu lokality, který je vyjádřen indexem „ i_n “ viz čl. 11.

Článek 126 Hodnoty koeficientů zastavění stavebního bloku

(1) Hodnoty maximálního zastavění stavebních bloků se stanovují následovně:

Typ struktury	B_M (m ²)	B_S (m ²)	B_V (m ²)	B_N
ZB_{max} (%)	(%)	(%)	(%)	(%)
(01) Rostlá zástavba	≤ 4000	4000-12000	≥ 12 000	
ZB_{max} (%)	95	poměrně	80	85
(02) Bloková zástavba	≤ 4000	4000-12000	≥ 12 000	
ZB_{max} (%)	85	poměrně	60	70
(03) Hybridní zástavba	≤ 4000	4000-12000	≥ 12 000	

⁴⁷ Viz též § 22 PSP. Je zřejmé, že zejména malé pozemky v komplikovaných polohách je možné a někdy dokonce nutné plně zastavět právě proto, aby byla dodržena závazně stavená struktura.

ZB _{max} (%)	90	poměrně	50	70
(04) Heterogenní zást. ZB _{max} (%)	≤ 4000 60	4000-12000 poměrně	≥ 12 000 30	40
(05) Vesnická zástavba ZB _{max} (%)	≤ 8000 30	8000-12000 poměrně	≥ 12 000 20	25
(06) Zahradní město ZB _{max} (%)	≤ 8000 35	8000-12000 poměrně	≥ 12 000 20	25

(2) Pro výpočet maximálního zastavění středního bloku se užije vzorce se zaokrouhlením na celá procenta:⁴⁸

$$= \frac{\text{maximální zastavění středního bloku} \cdot (\text{ZB}_{\text{max } B_M} - \text{ZB}_{\text{max } B_V}) \cdot (\text{velikost středního bloku} - \text{max. velikost } B_M)}{\text{min. velikost } B_V - \text{max. velikost } B_M}$$

(3) Graf, ze kterého lze odečíst poměrnou část pro střední bloky (vysvětlení slova „poměrně“) je v příloze **č. 5**.

04/ Hlava III Regulace výšek

Článek 127

Všeobecné zásady výškové regulace

(1) Výšková regulace rozvíjí koncepci prostorového uspořádání městské krajiny stanovením počtu podlaží zástavby (dále také podlažnost).⁴⁹ Výšková regulace je doplněna stanovením principů pro veduty a panoramata.

(2) Plochou pro stanovení výškové regulace je čtvercová plocha o velikosti strany 100 metrů (dále jen plocha výškové regulace), které je přiřazeno rozmezí podlažnosti. Ve stabilizovaných územích je podlažnost odvozena od stávající zástavby,⁵⁰ v transformačních a rozvojových územích je stanovena na základě navrženého typu struktury a předpokládaných kapacit.

(3) S ohledem na krajinný ráz, morfologii terénu i stávající kompozici zástavby, stanovuje Metropolitní plán pro posuzování třetího rozměru města referenční výšku sto metrů. Vztahem k této výšce, jako zaokrouhleného rozdílu vrchní úrovně pražské plošiny a dna nivy Vltavy, je nutné vykládat kompozici Prahy a význam i měřítko dominant.

(4) Metropolitní plán stanovuje tuto referenční výšku jako limit pro výšku zástavby v Praze. Výjimkou vůči referenční výšce se jako podmíněčně přípustná stanovuje možnost případné vyšší zástavby jako akcentu kupy na pankrácké pláni. Tato výjimka může být realizována až po dotvoření základní hladiny kompozice pankrácké pláně. Tento výškový akcent Metropolitního rozměru je graficky vymezen v příloze **č. 4**.

48 Například pro velikost stavebního bloku 6500 m² v blokové struktuře:

maximální zastavění středního bloku = $\frac{(85-60) \cdot (6500-4000)}{12000-4000} = 78 \%$

49 § 25 a 26 PSP.

50 Podrobný popis stanovení nejčastěji se vyskytující výšky ve stanoveném čtverci je v odůvodnění Metropolitního plánu.

Základní pravidla výškové regulace

Článek 128 Regulovaný počet podlaží

(1) Regulovaným počtem nadzemních podlaží (dále jen RNP) se rozumí počet plnohodnotných nadzemních podlaží⁵¹ staveb po jejich hlavní římsu.⁵² Zařazením plochy výškové regulace do rozmezí podlažnosti je stanoven rozsah maximálního počtu podlaží pro zástavbu uvnitř této plochy. Pro určení konkrétního RNP v rámci tohoto rozsahu je nutné přihlédnout k charakteru okolní zástavby.⁵³

(2) Nad úroveň hlavní římsy je přípustná výstavba šikmých střech, ustupujících podlaží nebo jiných prostorových řešení střechy v souladu s podmínkami stanovenými v § 27 odst. 2 a 3 PSP.

(3) Metropolitní plán stanovuje následující rozmezí podlažnosti – podlažnost:

podlažnost 2	1-2 RNP
podlažnost 3	1-3 RNP
podlažnost 4	3-4 RNP
podlažnost 6	4-6 RNP
podlažnost 8	7-8 RNP
podlažnost 12	9-12 RNP (max. 40 m)
podlažnost 21	13-21 RNP (max. 70 m)
podlažnost 27	nad 21 RNP (max. 100 m)

Pro podlažnost 12, 21 a 27 je zástavba dále omezena maximální regulovanou výškou budovy v metrech dle tabulky. Výškový strop v metrech je zobrazen v panoramatech v příloze **Č. 4**, stejně jako některé významné horizontály.

(4) Jednotlivé plochy výškové regulace s přiřazenou výškovou hladinou jsou zobrazeny v grafické části **Z 02** a **S 03**.

Článek 129 Hladiny věží

(1) Pro místa s potenciálem pro doplnění výškových dominant, které se podílejí na kompozici lokalit, především však celé Prahy, je pro plochu výškové regulace přiřazena druhá úroveň podlažnosti nazvaná hladina věží.

(2) Zařazením plochy výškové regulace do podlažnosti se stanovenou hladinou věží je stanoven podmíněčně přípustný maximální počet RNP pro poměrnou část zástavby uvnitř této plochy.

(4) Plochy výškové regulace se stanovenou hladinou věží jsou zobrazeny v grafické části **Z 02** odlišně od ploch bez přiřazené hladiny věží. Každá skupina ploch s přiřazenou hladinou věží je označena římskou číslicí a pojmenována v grafické části **S 03**. Podíl plochy, pro který je možné uplatnit hladinu věží je stanoven v **KLZ / 200**.

51 § 2 PSP definice pojmu podlaží.

52 § 27 PSP.

53 § 26 PSP.

(4) Na budovy s RNP podle hladiny věží není možné aplikovat pravidlo stanovené čl. 128 odst. 2 ani podrobná pravidla podle čl. 131.

Podrobná pravidla výškové regulace

Článek 130

Pravidla pro stávající budovy

Stávající budovy s vyšším počtem podlaží než je přípustné dle výškové regulace je možné nahradit novými budovami se shodným nebo vyšším počtem podlaží za podmínky, že zastavěná plocha novostavby nepřekročí regulovanou plochu původní budovy a že regulovaná výška novostavby nepřekročí regulovanou výšku původní budovy.

Článek 131

Rozhraní a tolerance

(1) Pokud je posuzovaný záměr na rozhraní více ploch výškové regulace, považuje se za hlavní podlažnost podlažnost nižší. Využití podlažnost vyšší je přípustné za podmínky, že regulovaná plocha stavby spadá do plochy výškové regulace přisuzující vyšší hladinu alespoň ze 75% a zároveň nezasahuje do plochy výškové regulace přisuzující hladinu nižší do větší hloubky než 25 metrů.

(2) Ve výjimečných případech, zpravidla na okrajích lokalit, kdy není plocha výškové regulace vymezena, se počet podlaží stanovuje podle nejbližší plochy se stanovenou podlažností.

(3) Při stanovení RNP na rozhraní rozličných typů struktur, např. samostatných lokalit nebo struktur v rámci heterogenní zástavby, bude při stanovení RNP vždy přihlédnuto k přirozeným hranicím těchto struktur; není přípustné zvyšování výšek zahradních měst, ani takto definovaných částí heterogenních struktur, stejně jako areálů veřejné vybavenosti v modernistických strukturách.

Článek 132

Pravidla pro dominanty

(1) Ve specifických případech urbanisticky exponovaných míst, pro posilování důležitosti významných uličních prostranství a vytváření lokálních dominant, je možné navýšit RNP nad stanovenou podlažnost dle následujících podmínek:

- a) pro budovy podél městských tříd a čtvrt'ových náměstí o jedno podlaží,
- b) pro budovy na nárožích městských tříd nebo na náměstích, případně výrazných kompozičních osách, o dvě podlaží, nejvýše však nad 1/3 regulované plochy budovy,
- c) o další jedno podlaží pro budovy podél metropolitních tříd a náměstí v transformačních a rozvojových plochách a se stanovenou podlažností 6 a vyšší.

Takové navýšení je možné pouze tehdy, nebude-li tím narušena významná horizontála stávající, nebo navržená.

- (2) Jednotlivá přípustná navýšení RNP podle **odst. 1** lze sčítat.
- (3) Budovy občanského vybavení mohou překročit RNP, pokud to vyžaduje jejich typologie, význam a urbanistická poloha, nejvíce však o dvě podlaží do podlažnosti 4 včetně, respektive o tři podlaží od podlažnosti 6 včetně.
- (4) Ve stabilizovaných lokalitách flexibilních [Sf] je možné realizovat budovy související s provozem areálu (zejména doplňkové stavby administrativní) o **4 RNP** vyšší než stanovuje výšková hladina. Tyto budovy jsou přípustné nejvýše ve **20%** zastavěné plochy stavebního bloku.

Panoramata a veduty

Článek 133

Panoramata k doplnění a posuzování viditelnosti

- (1) Objekty s RNP vycházejícím ze stanovené hladiny věží, výrazné horizontály, výjimečně i jiné objekty výrazně zasahující do stanovených pražských panoramat, se vždy posuzují z hlediska vlivu na celkovou kompozici Prahy a její pozitivní doplňování.
- (2) Metropolitní plán v příloze **č. 4** stanovuje povinná panoramata k doplnění připravená pro zákres nových budov, posuzovaných podle **odst. 1**. V panoramatech jsou zakresleny předpokládané skupiny, ve kterých Metropolitní plán navrhuje hladinu věží. Každá tato skupina má stanoven výškový strop zástavby, který bude posuzován.
- (3) Kromě povinných panoramat je možné objekty nad 40 m posuzovat i na dalších typických pohledech, pokud je to pro prokázání vlivu na pražské panorama nutné.
- (4) Zásah do panoramatu se posuzuje vždy při pohledu ze středu města ven k jeho okraji a přitom pro „pozorovatele“ platí:
- a) objekty ve vzdálenosti menší než 3,5 kilometru bezprostředně spoluutvářejí kompozici nejbližší struktury a jsou jasně čitelné jako samostatné prostorové entity,
 - b) objekty umístěné ve vzdálenosti od 3,5 do 5 km nejsou součástí nejbližší struktury a pro kompozici a obrazotvornost Prahy mají odlišný význam – utváří pozadí pohledů a je nutné je vnímat jako souvislou hmotu budov, objekty není možné posuzovat samostatně,
 - c) objekty umístěné ve vzdálenosti 5 až 8 km splývají, čitelné jsou pouze za dobré viditelnosti a společně utvářejí siluetu horizontu, posuzovat je možné pouze tento horizont jako celek,
 - d) objekty ve vzdálenosti vyšší než 8 km se za dobré viditelnosti uplatňují pouze jsou-li výraznými body na horizontu, které napomáhají ke čtení města a jako takové se posuzují samostatně.
- (5) Prostý fakt, že objekt je při zákresu panoramatu viditelný, není nepřijatelným zásahem. Posuzuje se vždy kompozice města v celku, měřítko zástavby a adekvátnost zásahu vzhledem k významu místa, kde je objekt navrhován, zejména význam objektu jako lokální dominanty, orientačního bodu celé Prahy a vztah k morfologii terénu.

Článek 134 Chráněné veduty

(1) Vedle panoramat k doplnění Metropolitní plán stanovuje v příloze **č. 4** veduty k ochraně, které slouží k vymezení podstatných kompozičních dominant historického středu města. Veduta k ochraně může být doplněna grafickým nebo textovým popisem nepřekročitelných linií, prostoru a horizontu, do kterých nová zástavba nesmí zasáhnout.

(2) Ochranou veduty se nerozumí její absolutní neměnnost. V každé vedutě dochází v průběhu času ke změnám, které jsou přirozeným projevem života města. Metropolitní plán stanovuje posuzovat zásahy do vedut samostatně pro stavby v popředí a ve středu. Výjimečně je možné posuzovat i stavby v pozadí, potom se přiměřeně použije postup dle čl. **133**. Nepovoleným zásahem do sledované veduty se rozumí narušení kompozice, tedy proporčně a měřítkově nepřiměřený zásah stavby do vymezeného prostoru.

04/ Hlava IV Plochy nestavebních bloků a otevřené krajiny

Článek 135

Podrobnější členění ploch nestavebních bloků a otevřené krajiny

(1) Pro účely Metropolitního plánu je krajina rozdělena na městskou krajinu a otevřenou krajinu. Vymezení dílčích ploch otevřené krajiny je normativní částí Metropolitního plánu. Možnost provedení změn je regulována dle čl. **150**,

(2) V městské krajině plochy podrobnějšího strukturálního členění vyjadřují strukturu krajiny ve městě, v otevřené krajině při doplnění o plochy samot dle čl. **119** vyjadřují strukturu celého nezastavitelného území.

(3) Struktura krajiny ve městě je vyjádřena prostřednictvím ploch nestavebních bloků, struktura otevřené krajiny prostřednictvím dílčích ploch otevřené krajiny.

(4) Podrobnější strukturální členění určuje dílčí plochy krajinné struktury, jejichž kombinace v jejich vzájemných poměrech, objemech a měřících v území s konkrétním georeliéfem a prvky osídlení umožňuje rozlišit základní typy krajin viz čl. **73 až 82**.

(5) Plochy podrobnějšího strukturálního členění jsou vymezeny na základě zjištěného aktuálního stavu,⁵⁴ pouze v případě lesů na lesních pozemcích je vymezení dáno formálním stavem v evidenci katastru nemovitostí.

(6) Vymezení členění ploch nestavebních bloků je normativní částí Metropolitního plánu, s výjimkou rozlišení městských parkových ploch na zahradní, lesní, sadové a zpevněné, které je zobrazeno za účelem podání podrobnější informace o stávající vnitřní struktuře městského parku, avšak nefixuje tento stav do budoucna a může tedy být v souladu s cílovou charakteristikou městského parku v rámci

⁵⁴ Územně analytické podklady hl. m. Prahy, kapitola 100 a 300

plochy rozlišené městské parkové plochy či souboru navzájem sousedících rozlišených městských parkových ploch změněno.

Článek 136 **Krajinné rozhraní a krajinný park**

- (1) Soubor ploch podrobnějšího strukturálního členění otevřené krajiny, které spolu navzájem sousedí, je v podobě pásu na obvodu souvisle zastavěného a zastavitelného území města Prahy vymezen jako krajinné rozhraní.
- (2) V krajinném rozhraní se uplatňují principy regulace otevřené krajiny a současně je ve zvýšené míře kladen důraz na neměnnost hranic jeho vymezení vůči stávající a navržené zástavbě a na přednostní uplatňování změn v krajině podporujících rozvoj rekreačních hodnot území.
- (3) Soubor ploch podrobnějšího strukturálního členění otevřené krajiny, které spolu navzájem sousedí, je v případě vysokých krajinných, přírodních a rekreačních hodnot vymezen jako krajinný park; jako krajinný park je vymezeno rovněž území, v němž je vytvoření hodnot tohoto typu navrženo.
- (4) V krajinném parku se uplatňují principy regulace otevřené krajiny a současně je ve zvýšené míře kladen důraz na ochranu a rozvoj hodnot krajinného a přírodního prostředí s významným rekreačním potenciálem.
- (5) Krajinné parky jsou stejně jako městské parky rozlišovány na metropolitní, čtvrtěové, lokální a místní. Tato diferenciací vyjadřuje významnost v hierarchii pražských parků, není na ni, na rozdíl od městských parků, vázána konkrétní regulace.

Článek 137 **Stupeň ekologické stability**

- (1) Míru stability ekosystémů v dílčí vymezené ploše podrobnějšího strukturálního členění krajiny určuje v generalizovaném vyjádření stupeň ekologické stability (SES).
- (2) SES může nabývat hodnot ve škále 0 – 5, přičemž SES s hodnotou 0 se týká výhradně ploch trvale bez vegetačního krytu, SES 1 reprezentuje nejméně ekologicky stabilní ekosystémy, SES 2 málo stabilní, SES 3 středně stabilní, SES 4 velmi stabilní a SES 5 ekosystémy nejstabilnější, blízké klimaxovému stadiu.
- (3) SES je užit k charakterizování míry ekologické stability pro jednotlivé vymezené plochy podrobnějšího strukturálního členění otevřené krajiny, využitelný je rovněž i pro libovolný soubor těchto ploch, a to ve formě indexu ekologické stability „ i_{es} “. Metropolitní plán užívá i_{es} zejména pro soubor ploch tvořící jednotlivou nezastavitelnou lokalitu, jak je uvedeno podrobněji v čl. 12. Index „ i_{es} “ záměru (obecně libovolného souboru ploch) se využije k regulaci podle čl. 150 odst. 4.
- (4) SES je uveden u každé z dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění, která se vyskytuje v otevřené krajině. Pokud se jedná o plochu hřbitov dle čl. 142 nebo zahrádková osada dle čl. 143, SES se uplatňuje pouze pro vyhodnocení současného stavu. Pokud se daná konkrétní plocha podrobnějšího

strukturálního členění dle čl. 141 až 149 vyskytuje v městské krajině, SES se neuplatňuje.

Článek 138

Vymezení prostupnosti otevřenou krajinou

- (1) Prostupnost otevřenou krajinou pro člověka je dána silniční a cestní sítí. Za cestní síť je pro účely Metropolitního plánu považována síť pěšin / stezek.
- (2) Pro místa důležitá z hlediska prostupnosti otevřenou krajinou, tedy pro vymezená pěší propojení či napojení v rámci cestní sítě v otevřené krajině, která v současnosti chybějí, se stanovuje stejné rozlišení do tří typů, jako v městských parcích.
- (3) Podmínky pro využití území a pro rozhodování o změnách v území dotčeném vymezením propojení a napojení v otevřené krajině se stanovují takto:
 - a) zachovat stávající veřejnou přístupnost k navrženému propojení trasou nebo k vymezeným krajním bodům propojení či napojení,
 - b) nezhoršit podmínky pro možnost realizace propojení trasou nebo propojení krajních bodů.
- (4) Jiná než Metropolitním plánem vyznačená pěší propojení a napojení je možno v otevřené krajině umísťovat, pokud je to v souladu s cílovým charakterem lokality.

Podrobnější členění ploch nestavebních bloků

Článek 139

Městské parkové plochy

- (1) Městskou parkovou plochou zahradní se rozumí veřejně přístupné prostranství s dominancí okrasných vegetačních ploch, zpravidla komponované prostřednictvím výsadeb, sítí cest, míst k odpočinku, relaxaci či hře do jednotného celku, s cílovou charakteristikou plochy: městský park.
- (2) Městskou parkovou plochou sadovou se rozumí veřejně přístupné prostranství s dominancí výsadeb ovocných dřevin, které je vybaveno sítí cest, často též místy k odpočinku, relaxaci či hře, s cílovou charakteristikou plochy: městský park
- (3) Městskou parkovou plochou lesní se rozumí veřejně přístupné prostranství s dominancí lesních dřevin na pozemcích nevidovaných v katastru nemovitostí jako lesní pozemky, které je vybaveno sítí cest, často též místy k odpočinku, relaxaci či hře, s cílovou charakteristikou plochy: městský park
- (4) Městskou parkovou plochou zpevněnou se rozumí zpevněná plocha v městském parku mající samostatně nebo v souboru s dalšími zásadní význam pro celkovou kompozici a individualitu parku, s cílovou charakteristikou plochy: městský park.

Článek 140 Speciální zahrada

Speciální zahrada, kterou se rozumí zahrada určená ke speciálnímu účelu, se speciálním statutem, sloužící např. ke vzdělávání a výchově (zoologická, botanická, geologická apod.), a zahrad a okrasných sadů historických, které nejsou veřejně přístupné, včetně budov a jiných staveb a zařízení souvisejících s účelem zahrady, které je možné doplňovat v souladu s cílovou charakteristikou plochy: zahrady speciálního zaměření či speciální hodnoty.

Podrobnější členění ploch nestavebních bloků a otevřené krajiny

Článek 141 Les na lesních pozemcích

Lesem na lesních pozemcích se rozumí lesní porosty s jejich prostředím dle evidence lesních pozemků v katastru nemovitostí; zařazen je ve čtvrtém stupni ekologické stability [4], s cílovou charakteristikou plochy: les rekreačního charakteru, který je v městské krajině (městský les) ve větším rozsahu parkově upraven a doplněn parkovými prvky, než v otevřené krajině (krajinný les).

Článek 142 Hřbitov

Hřbitovem se rozumí současný či historický zpravidla veřejně přístupný areál určený k pohřbívání, včetně staveb, zařízení a jiných opatření souvisejících s účelem pohřbívání a péče o pietní místo; zařazen je ve třetím stupni ekologické stability [3], s cílovou charakteristikou plochy: veřejně přístupný pietní areál určený k pohřbívání.

Článek 143 Zahrádková osada

Zahrádkovou osadou se rozumí zpravidla oplocený soubor zahrad, případně jednotlivá zahrada, s využitím zejména pro účel zajištění samozásobení zemědělskými produkty či produkty okrasného zahradnictví, často s budovami zahradních domků či zahrádkářských chat sloužících jako zázemí pro pěstitelství i k rekreačním účelům; zařazena je ve třetím stupni ekologické stability [3], s cílovou charakteristikou plochy: areál souboru zahrad či jednotlivá zahrada pěstebního či okrasného charakteru, zpravidla s přítomností budov a jiných staveb a zařízení souvisejících s pěstebním a rekreačním účelem plochy.

Článek 144 Parková sportoviště

Parkovým sportovištěm se rozumí zpravidla omezeně přístupný areál sportu a rekreace pod otevřeným nebem s dominujícím zastoupením upravovaných vegetačních ploch, s přítomností budov a jiných staveb a zařízení, které souvisí s účelem areálu; zařazeno je ve druhém stupni ekologické stability [2], s cílovou charakteristikou plochy: parkové sportoviště či rekreační areál.

Článek 145 Zahradnictví a vinice

Zahradnictvím a vinicí se rozumí zemědělsky využívaná půda obhospodařovaná za účelem pěstování rostlin pro zahradnické účely a zemědělsky využívaná půda obhospodařovaná za účelem pěstování vinné révy opatřená opěrným zařízením, včetně manipulačních prostorů, s možnou přítomností staveb, zařízení a jiných opatření souvisejících s účelem provozování zahradnictví či vinice, včetně prodeje produktů hospodaření; zařazeny jsou ve druhém stupni ekologické stability [2], s cílovou charakteristikou plochy: produkční plocha zahradnictví či vinice.

Článek 146 Vodní plocha a vodní tok

Vodní plochou a vodním tokem se rozumí přírodní či umělá vodní plocha a vodní tok v otevřeném korytě; zařazeny jsou ve třetím stupni ekologické stability [3], s cílovou charakteristikou plochy: plocha zpravidla s nezakrytou vodní hladinou, přičemž zakrytí hladiny je přípustné pouze v částečné formě, je-li součástí stavby, zařízení či jiného opatření souvisejícího s péčí o vodní hladinu či vodní tok, s ochranou proti povodním, provozováním vodní dopravy či s poskytováním podmínek pro rekreaci a sport, včetně služeb s rekreací a sportem souvisejících.

Podrobnější členění ploch otevřené krajiny

Článek 147 Zemědělské plochy

(1) Polem se rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda využívaná jako orná půda, na které se za účelem produkce plodin pěstují v pravidelném sledu zemědělské plodiny, jakož i orná půda, která je dočasně využívána k pěstování trav nebo jiných píceň a je zahrnuta do střídání plodin, včetně zemědělsky využívané půdy ležící nejvýše po dobu 3 let ladem; zařazeno je v prvním stupni ekologické stability [1], s cílovou charakteristikou plochy: produkční pole.

(2) Loukou a pastvinou se rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda dlouhodobě využívaná za účelem pěstování travin, u níž hlavní výtěžek je seno (tráva), nebo která je určena k trvalému spásání, i když je za účelem zúrodnění rozorávána, jakož i půda s porosty travin a dalších bylin, pro kterou není zemědělské využívání prioritním účelem; zařazeny jsou ve druhém stupni ekologické stability [2], s cílovou charakteristikou plochy: zemědělsky využívaná travnatá plocha nebo jiná travnatá plocha využívaná dle konkrétní specifikace uvedené v Metropolitního plánu jiným způsobem.

(3) Ovocným sadem se rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda využívaná k pěstování ovocných stromů a/nebo ovocných keřů, včetně souvisejících manipulačních prostorů; zařazen je ve druhém stupni ekologické stability [2], s cílovou charakteristikou plochy: produkční ovocný sad.

Článek 148 Další plochy s vegetací

(1) Lesem na nelesních pozemcích se rozumí lesní porosty s jejich prostředím v otevřené krajině na pozemcích neevidovaných v katastru nemovitostí jako lesní pozemky; zařazen je ve čtvrtém stupni ekologické stability [4], s cílovou charakteristikou plochy: příměstský les krajinně-rekreačního charakteru.

(2) Jinou plochou přírodě blízkou se rozumí nelesní zpravidla hospodářsky nevyužívaná plocha mající převážně přírodě blízkou druhovou skladbu vegetace; zařazena je ve třetím stupni ekologické stability [3], s cílovou charakteristikou plochy: přírodě blízká plocha nelesního charakteru.

(3) Jinou plochou s vegetací se rozumí nelesní zpravidla hospodářsky nevyužívaná plocha s vegetačním krytem na většině plochy, která není zařazena do jiné plochy podrobnějšího strukturálního členění, např. se jedná o doprovodnou vegetaci u staveb a zařízení dopravní a technické infrastruktury, u vodních toků a vodních ploch nebo o plochy s vegetací na rekultivovaných plochách či plochách zdevastovaných, podléhajících přírodním procesům obnovy; zařazena je ve druhém stupni ekologické stability [2], cílová charakteristika plochy: není stanovena, závisí na konkrétních podmínkách v území.

Článek 149 **Zpevněná plocha a plocha těžby**

Zpevněnou plochou a plochou těžby se rozumí plocha zpevněná užitím stavebních materiálů či plocha s rozestavěnou stavbou či plocha zdevastovaná těžbou nerostných surovin, přemísťováním a ukládáním odtěženého materiálu nebo materiálu antropogenního původu; zařazena je v nultém stupni ekologické stability [0], cílová charakteristika plochy: stanovena pouze v plochách těžby, přemísťování a ukládání materiálu, a to plocha začleněná do okolní krajiny, se zohledněním možnosti využití pro hospodářské či rekreační účely.

Regulativy otevřené krajiny

Článek 150 **Podmínky pro provedení změn v otevřené krajině**

(1) Změna stavu znamenající změnu příslušnosti plochy k ploše podrobnějšího strukturálního členění otevřené krajiny je možná způsobem, který určuje vyznačení transformační plochy [T] nebo rozvojové plochy [R] formou barevného odlišení šrafy. Parametry změny v základní diferenciaci určuje princip užití barevné škály, tedy: zelená – přírodní charakter, žlutá – rekreační charakter, modrá – produkční charakter. Přitom, pokud není výslovně uvedeno v konkrétním případě v krycím listu lokality jinak, se má za to, že:

- a) zelená barva vyjadřuje požadavek změny na plochu podrobnějšího strukturálního členění „les na lesních pozemcích“,
- b) žlutá barva vyjadřuje požadavek změny na plochu podrobnějšího strukturálního členění „parkové sportoviště“;
- c) modrá barva vyjadřuje požadavek změny na plochu podrobnějšího strukturálního členění „pole“.

(2) Možnost provedení změn v území není v Metropolitním plánu vázána pouze na vyznačené transformační a rozvojové plochy dle odstavce 1. Zatímco vymezením transformačních a rozvojových ploch je přímo definován požadavek na provedení určitého typu změn v otevřené krajině, za přípustné jsou považovány i jiné změny v otevřené krajině, pokud, ve vazbě na podrobnější strukturální členění, splňují některou z následujících podmínek:

- a) znamenají zvýšení SES příslušné dílčí vymezené plochy nebo její části, nebo,
- b) v rekreačních lokalitách a v produkčních lokalitách znamenají zachování SES příslušné dílčí vymezené plochy nebo její části, nebo,
- c) v produkčních lokalitách znamenají jakoukoliv změnu dílčí vymezené plochy nebo její části v rámci skupiny zemědělské plochy, s výjimkou plochy nebo její části, která je zařazena do ploch a koridorů ÚSES, nebo,
- d) jsou vyvolány hospodařením, které je v souladu se zařazením pozemku v evidenci katastru nemovitostí v kategorii „druh pozemku“.

(3) Přípustnost provedení změn v území dle odstavce 2 není nijak ovlivněna případným vymezením transformační či rozvojové plochy dle odstavce 1, tzn., že tyto změny je přípustné provádět i tehdy, stanovuje-li barevně odlišený transformační či rozvojový směr jinak.

(4) Nastane-li situace, že záměr na provedení změny v otevřené krajině se týká více než jedné dílčí vymezené plochy podrobnějšího strukturálního členění, je nutno přípustnost změny posuzovat pro záměr jako celek. Znamená to, že přípustné je rovněž provedení takové změny, která jako celek vyhovuje stanoveným podmínkám, byť v některé dílčí vymezené ploše nebo její části tomu tak není. Tedy: pokud záměr jako celek, prostřednictvím indexu ekologické stability „*i_{es}*“, vyhovuje stanoveným podmínkám pro přípustnost provedení změny v otevřené krajině, je v souladu s Metropolitním plánem.

(5) V případě, že záměr na provedení změny v území a jeho vztah k daným územním podmínkám vyjádřeným formou ploch podrobnějšího strukturálního členění je natolik komplikovaný, že nelze s užitím postupu výše uvedeného v odstavci 4 jednoznačně rozhodnout, má se za to, že změna v území není přípustná.

(6) Podmínky uvedené v odstavci 2 se nevztahují na plochy, u nichž je v krycích listech lokalit výslovně stanoveno jinak. Rovněž se nevztahují na změny v otevřené krajině, které by znamenaly vznik nové plochy nebo plošné navýšení stávající plochy podrobnějšího strukturálního členění hřbitov nebo zahrádková osada a rekreační zahrada.

(7) Pro účely užití regulace dle odst. 2 písm. c) se za zemědělské plochy považují plochy uvedené v čl. 145 a 147.

Část pátá: Krajinná infrastruktura

Územní systém ekologické stability

Článek 151

Krajinná a zelená infrastruktura

Krajinná infrastruktura v Metropolitním plánu je vyjádřena zejména prostřednictvím vymezení územního systému ekologické stability (ÚSES) krajiny. Ekosystémové služby (tzv. zelená infrastruktura⁵⁵) poskytují i segmenty krajiny, které nejsou součástí ÚSES. Ty jsou charakterizovány např. prostřednictvím vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění nestavebních bloků a otevřené krajiny.

Článek 152

Územní systém ekologické stability

- (1) ÚSES je jednou ze základních složek koncepce Metropolitního plánu ovlivňující uspořádání krajiny a ve své funkční podobě zajišťující potřebné vazby mezi jednotlivými segmenty krajiny s vyšší mírou ekologické stability.
- (2) Metropolitní plán vymezuje skladebné části ÚSES ve třech hierarchicky odlišených úrovních významnosti: nadregionální, regionální a lokální (místní).
- (3) Výčet navržených ploch biocenter a biokoridorů ÚSES je uveden v příloze **č. 3 / 512** a zobrazen v grafické části **Z 02** a **S 05**.

Článek 153

Regulativy ÚSES

- (1) Specifický význam ploch zařazených do ÚSES pro udržení a zvýšení ekologické rovnováhy (stability) krajiny, jehož hlavním atributem je propojenost systému, vyjadřuje překryvné značení v grafické části Metropolitního plánu a stanovení zvláštních podmínek pro možnost provedení změn v takto vymezených plochách biocenter a koridorech biokoridorů ÚSES.
- (2) Zvláštní podmínky pro možnost provedení změn v plochách ÚSES jsou nadřazeny jiným regulačním principům Metropolitního plánu. Pokud by regulační principy stanovené pro typ struktury a dílčí vymezené plochy podrobnějšího strukturálního členění nedostatečně vyjadřovaly samy o sobě specifický význam ploch zařazených do ÚSES pro udržení a zvýšení ekologické rovnováhy (stability) krajiny, uplatní se zvláštní podmínky na úkor obecných regulačních principů, s výjimkou ploch zastavěných stavebních pozemků.
- (3) Zvláštními podmínkami pro možnost provedení změn v plochách biocenter a biokoridorů ÚSES se rozumí přípustnost provádění pouze takových změn v území, které ve svém komplexním

⁵⁵ Zelená infrastruktura je ve Sdělení EK „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“ (2013) definována jako „Strategicky plánovaná síť přírodních a polopřírodních oblastí s rozdílnými environmentálními prvky, jež byla navržena a pečuje se o ni s cílem poskytovat širokou škálu ekosystémových služeb.“

působení nenaruší podmínky pro funkčnost ÚSES. Možnost provedení změn v území je proto omezena na takové změny, které nezhorší územní podmínky pro:

- a) vzájemnou prostorovou propojenost systému,
- b) přirozenost nebo blízkost přírodnímu stavu ekosystémů, které jsou do ploch ÚSES zařazeny.

(4) Přesahuje-li Metropolitním plánem vymezená skladebná část ÚSES svou výměrou v případě biocenter, popřípadě i šířkou v případě biokoridorů limitující parametry ÚSES, tedy hraniční/minimální prostorové limity pro to, aby daná skladebná část mohla být označena za biocentrum či biokoridor příslušné hierarchické úrovně, je za nenarušení podmínek pro funkčnost ÚSES považován i takový stav, který znamená negativní ovlivnění vymezené skladebné části v její okrajové části nebo v takovém rozsahu, že celková funkčnost ÚSES zůstává nenarušena.

(5) Pokud veřejný zájem na ochranu a vytváření ÚSES je v územním střetu s jiným veřejným zájmem, např. s veřejným zájmem na rozvoj dopravní či technické infrastruktury, je provedení změny v území považováno za přípustné i tehdy, pokud narušení podmínek pro funkčnost ÚSES je málo významné, tedy takové, které působí pouze omezeně v daném místě a přitom zachovává funkční propojenost systému.

(6) V regulaci ploch zastavěných stavebních pozemků, které jsou v ojedinělých případech součástí vymezeného ÚSES, se kromě obecné regulace uplatní zvláštní podmínky pro možnost provedení změn v plochách biocenter a biokoridorů ÚSES uvedené v odst. (3) přiměřeně jejich stavebnímu charakteru.

Článek 154

Zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích

(1) Dojde-li následně po vydání Metropolitního plánu ke zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnější dokumentaci, která má obecně závazný charakter, např. v územním plánu vymezené části Prahy, komplexní pozemkové úpravě, regulačním plánu, či v územním rozhodnutí (rozhodnutí o změně využití území), je toto zpřesnění platné pro všechna další rozhodování o změnách v území.

(2) Zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnější dokumentaci není důvodem pro pořízení změny Metropolitního plánu.

Článek 155

Zvláštní ustanovení pro ÚSES v městské krajině

(1) V plochách se stávající zástavbou jsou podmínky pro ochranu a vytváření ÚSES zpravidla velmi omezené. Pro vzájemnou prostorovou propojenost systému existuje v zastavitelném území, zejména pak v centrálních částech města, mnoho antropogenních bariér, pro naplnění prostorových parametrů existuje výrazný nedostatek vhodných ploch nestavebních bloků.

(2) U všech skladebných částí ÚSES vymezených v zastavitelném území je požadavek na optimální funkčnost ÚSES korigován dalšími oprávněnými požadavky na funkci ploch nestavebních bloků v zastavitelném území, především na jejich využití pro rekreační účely.

(3) Z důvodu výše uvedených skutečností se stanovuje, že existence stávajících antropogenních bariér omezujících funkčnost ÚSES je v zastavitelném území trvale působící skutečností a že dosažení stavu, kdy budou naplněny zejména prostorové požadavky stanovené prostřednictvím univerzálních principů ÚSES, je neuskutečnitelné.

(4) Požadavky na funkčnost ÚSES se proto uplatní vždy v kontextu s charakterem zastavitelného území a s obecným nedostatkem ploch nestavebních bloků využitelných alespoň částečně pro účely ÚSES.

Část šestá:

Dopravní infrastruktura

Článek 156 Společná ustanovení

- (1) Metropolitní plán v oblasti dopravy podrobně definuje koncepci dopravní politiky Prahy a stanovuje požadavky a podmínky pro jednotlivé vzájemně vyvážené dopravní subsystémy: systém pozemních komunikací, veřejnou dopravu, železniční dopravu, bezmotorovou dopravu, leteckou dopravu a vodní dopravu.
- (2) Metropolitní plán stanovuje preference ve vyváženém rozvoji jednotlivých druhů dopravy s akcentem na vzájemnou integraci systémů veřejné dopravy.
- (3) Všechny navrhované prvky subsystémů dopravní infrastruktury včetně ploch a koridorů územních rezerv jsou graficky vymezeny v grafické části Z 02. Pro zobrazení ucelených koncepcí je celý systém včetně potvrzených stavových prvků graficky vymezen v grafické části S 06.

System pozemních komunikací

Článek 157 Komunikační systém

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
 - a) mimoúrovňovou křižovatkou (MÚK), kapacitní křížení pozemních komunikací ve dvou a více úrovních, které umožňuje odbočení a nachází se zpravidla na komunikacích nadřazené komunikační síti,
 - b) vybranou komunikační sítí soubor komunikací významem odpovídající měřítku územního plánu, které Metropolitní plán přímo vymezuje a dále hierarchizuje,
 - c) nadřazenou komunikační sítí hierarchicky nejvýznamnější skupina komunikací určených primárně pro rychlou individuální automobilovou dopravu, křižovatky jsou zpravidla mimoúrovňové a komunikace mohou být určeny výhradně pro motorová vozidla, Metropolitní plán vymezuje v rámci nadřazené sítě dálnice a Městský okruh (včetně Průmyslového polookruhu) s hlavními radiálami a spojkami,
 - d) městskou uliční sítí, ostatní dopravně významné komunikace, které mají zpravidla i jinou funkci než čistě dopravní, jsou určeny k rovnoměrné distribuci dopravy, Metropolitní plán v rámci městské uliční sítě sběrné komunikace městského významu a významné místní komunikace.
- (2) Metropolitní plán vymezuje systém pozemních komunikací a v závislosti na jejich dopravní funkci, významu a postavení v systému

je zařazuje podle hierarchie v odpovídajících kategoriích pozemních komunikací.⁵⁶

(3) Komunikační systém města tvoří vybraná komunikační síť, která sestává z nadřazené komunikační sítě založené na radiálně okružním principu a městské uliční síti sběrných komunikací, charakterizované vyvážeností urbánního a dopravního významu.

(4) Navržený komunikační systém vytváří podmínky k účelné distribuci motorové dopravy podle druhu, účelu, zdrojů a cílů prostřednictvím vyvážené sítě pozemních komunikací s odpovídajícími technickými parametry. Ucelený komunikační systém minimalizuje zbytečnou dopravu v území, nežádoucí tranzitní vztahy a dopravní zatížení veřejného prostoru, což je podmínkou pro zajištění vyšší kvality životního prostředí a komfortu pohybu jeho uživatelů.

(5) Metropolitní plán graficky rozlišuje koridory pro komunikace vedené na povrchu a pro komunikace vedené v tunelu, resp. komunikace zakryté. Toto rozlišení označuje závazný minimální rozsah podpovrchových úseků. Části komunikací mohou být realizovány jako podpovrchové, případně stávající komunikace mohou být zakrývány i bez přímého vymezení Metropolitním plánem.

(6) Výčet MÚK a komunikací navrhovaných Metropolitním plánem včetně jejich zatřídění do kategorií spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. **3 / 610**.

Článek 158 **Nadřazená komunikační síť**

(1) Nadřazenou komunikační síť tvoří Pražský okruh (Silniční okruh kolem Prahy - SOKP) se zaústěnými úseky dálnic a silnic I. třídy a pozemní komunikace s celoměstským významem, kterými jsou Městský okruh, Průmyslový polookruh (v trase komunikací Průmyslová – Kbelská), Spořilovská a Libeňská spojka a hlavní radiály propojující oba okruhy. Nadřazená komunikační síť navazuje na celorepublikovou síť silnic a dálnic, které zajišťují i napojení v rámci evropských dopravních sítí.

(2) Pražský okruh je pozemní komunikace dálničního typu označená D0. Je klíčovým prvkem dálniční sítě, neboť jeho trasa vzájemně propojuje dálnice radiálně směřující k hlavnímu městu, převádí tranzitní dálkovou dopravu a distribuuje cílovou dopravu na hranicích metropole. Plní tak ochrannou funkci před nežádoucími průjezdy a zbytečným dopravním zatížením městské komunikační sítě. Metropolitní plán vymezuje trasu Pražského okruhu, koridory pro zbývající navržené úseky, Čimický přivaděč a přivaděč Rybářka jako součásti stavby Pražského okruhu.

(3) Městský okruh je nejdůležitějším prvkem systému nadřazené komunikační sítě uvnitř města. Plní rozhodující úlohu ve vedení a rozdělování dopravy z radiálních komunikací na hranici centra města. Omezuje nežádoucí průjezdy centrem a svým technickým řešením výrazně přispívá ke snížení dopravních intenzit na městské uliční síti a pozitivně ovlivňuje kvalitu veřejného prostoru ve prospěch veřejné a bezmotorové dopravy.

⁵⁶ Podle Zákona 13/1997 Sb, §2 se nadřazená komunikační síť se sestává z pozemních komunikací kategorie a) Dálnice (Pražský okruh – SOKP - D0, dálnice D1, D3 mimo území hl.m. Prahy a dálnice D4 až D8, D10 a D11), b) Silnice (I/12), c) Místní komunikace (Městský okruh MO, Průmyslový polookruh, Libeňská a Spořilovská spojka a hlavní městské radiály a městská uliční síť sestává ze a) silnic ležících na území Prahy, b) sítě místních komunikací.

(4) Metropolitní plán vymezuje trasu Městského okruhu a koridory pro dostavbu jeho východní části v trase Pelc-Tyrolka – Rybníčky v provedení zohledňujícím vliv stavby na životní prostředí a možnosti využití kapacity stávající dopravní infrastruktury v území. Trasa Městského okruhu pro úsek ve směru od Pelc-Tyrolky k Balabence je vymezena ve stopě stávající ulice Povltavské, v opačném směru od Balabanky k Pelc-Tyrolce je vymezena v tunelové trase pod Bílou skálou. Úsek Balabanka – Jarov je vymezen zčásti ve stopě komunikace Spojovací, dále v koridorech tunelových úseků. V úseku Malešice – Rybníčky je trasa vedená povrchově do napojení na stávající Štěrboholskou radiálu v MÚK Rybníčky přes navrženou MÚK Černokostelecká.

(5) Metropolitní plán vymezuje jako součást nadřazené komunikační sítě Průmyslový polookruh vedoucí mezi MÚK Liberecká a MÚK Štěrboholská radiála komunikacemi Kbelská a Průmyslová s tím, že komunikace Kbelská v mezikřižovatkovém úseku Kolbenova – Poděbradská je navržena jako částečně zahloubená a obě křižovatky Kbelská-Kolbenova a Kbelská-Poděbradská jsou navrženy k přestavbě.

(6) Hlavní radiály jsou nejdůležitější pozemní vícepruhové, směrově rozdělené pozemní komunikace, jejichž účelem je dopravní propojení Pražského a Městského okruhu umožňující účelné rozdělení cílové dopravy v optimálních trasách omezujících zbytečné dopravní zatížení městské uliční sítě.

(7) Metropolitní plán vymezuje trasy stávajících radiál, koridor pro navrhovaný východní úsek Radlické radiály mezi MÚK Bucharova a MÚK s Městským okruhem vedený podél severního okraje Jihozápadního Města, tunelovými úseky zástavbou Butovic a Jinonic v prostoru stávající ulice Radlické a dále tunelem mezi Jinonicemi a Zlíchovem, kde se napojí na Městský okruh a koridor pro navrhovaný úsek Břevnovské radiály od Pražského okruhu u Řep vedený územím mezi Řepy a Bílou Horou na Vypich napojený do stávající trasy vedoucí ulicí Patočkova do MÚK Malovanka.

(8) Metropolitní plán vymezuje koridor územní rezervy pro západní úsek Vysočanské radiály v úseku MÚK Kbelská – Balabanka, případné převedení koridoru do návrhu musí být v koordinaci s trasou severního vstupu Rychlého spojení železniční tratě Praha – Litoměřice – SRN, které je v tomto případě prioritní.

(9) Metropolitní plán vymezuje koridor pro částečné zakrytí Spořilovské spojky a vymezuje koridor pro navrženou Libeňskou spojku, která bude postavena v dopravně odůvodněném a urbanisticky kvalitním řešení s omezenými zásahy do stávající zástavby.

Článek 159 Městská uliční síť

(1) Městskou uliční síť tvoří komunikace, u nichž převažuje podíl dopravní funkce, ale stavební úpravou a začleněním do městské struktury se pozitivně podílejí na tvorbě veřejného prostoru a životního prostředí. Městská uliční síť vytváří provázaný systém, který rovnoměrně prostřednictvím navazující sítě obslužných komunikací rozprostírá lokální dopravu v území. Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj alternativních spojení v rámci městské uliční sítě.

(2) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované komunikace a chybějící propojení doplňující stabilizované území města, rozvíjející dopravní síť v oblastech rozvojových a transformačních ploch a utvářející nové vazby v otevřené krajině včetně obchvatů samostatných sídel. Metropolitní plán v omezené míře na hierarchicky vysoko zařazených komunikacích vymezuje plochy pro navržené MÚK, případně pro přestavby křižovatek stávajících.

(3) Součástí komunikačního systému jsou vltavská i jiná přemostění. Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované nové mosty, které jsou koncepčně významné pro odstranění chybějících propojení vltavských břehů a snížení dopravního zatížení centra města. Jejich absence je příčinou soustřeďování motorové dopravy uvnitř města do vybraných koridorů s vysokým podílem zbytných tranzitních pohybů vozidel (např. Severojižní magistrála, Resslova – Ječná). Kromě Suchdolského mostu, který je součástí Pražského okruhu, jsou navrženy mosty v oblastech chybějících vzájemných vazeb čtvrtí Karlín – Holešovice, Smíchov – Podolí a Smíchov – Dvorce.

(4) Metropolitní plán stanovuje za nepřipustné stavebními úpravami a úpravami profilů komunikací neúměrně omezovat dopravu proti smyslu systému jako celku. Všechny úpravy dotýkající se vybrané komunikační sítě musí být posuzovány v celoměstském kontextu.

Veřejná doprava

Článek 160 Systém veřejné dopravy

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- a) zařízením metra zařízení na trati metra sloužící k provozním nebo jiným účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu; Metropolitní plán rozlišuje stanici metra, vestibul stanice metra (vstupní objekt do stanice metra – konkrétní objekt, kterým se stanice propisuje na povrch) a depo metra,
 - b) trati metra kapacitní kolejová dráha zpravidla vedená podzemními tunely; jedná se o nejdůležitější páteřní trasy pražské veřejné dopravy,
 - c) lanovou dráhou dráha překonávající velký výškový rozdíl, který by byl jinak pro veřejnou dopravu obtížně dosažitelný a lanová dráha tak poskytuje výraznou časovou úsporu při cestování napříč pražskými svahy, díky výhledům na město je jízda lanovou dráhou atraktivní; lanové dráhy mají význam pro rekreaci a turismus,
 - d) tramvajovou vozovnou objekt napojený na síť tramvajových tratí sloužící k odstavení vozů tramvajové dopravy a jiným provozním a technickým účelům spojeným s provozem tramvajové dopravy (např. dílny pro opravy vozů),
 - e) tramvajovou tratí kolejová dráha určená pro tramvajovou dopravu, která je zpravidla součástí uličního prostranství nebo pozemní komunikace, případně může být vedena po mostě nebo na vlastním samostatném tělese,
 - f) zařízením autobusové dopravy objekt nezbytný pro provoz autobusové dopravy sloužící k provozním a technickým

účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu; Metropolitní plán rozlišuje autobusovou garáž a autobusové nádraží, které je určeno pro vnější autobusovou dopravu, g) záchytným parkovištěm „park and ride“ (P+R) objekt sloužící k odstavení osobních automobilů řidičů dojíždějících do Prahy přímo napojený na kapacitní veřejnou dopravu směřující do centra města.

(2) V souladu s koncepcí veřejné dopravy, viz. čl. 51 odst. 3, Metropolitní plán stanovuje za základ integrovaného systému veřejné dopravy provázaný systém kolejových trakcí – metra, železniční dopravy a tramvajové dopravy jako prostředků kapacitní kolejové dopravy, doplněný o síť městské a regionální autobusové dopravy, záchytných parkovišť P+R a B+R, přívozů a lanových drah.

(3) Cílem dopravní politiky města je posílení významu a konkurenceschopnosti veřejné dopravy v kontextu postupného snižování individuální dopravy na městské komunikační síti.

(4) Integrovaný systém veřejné dopravy má významný přesah do Středočeského kraje.

Článek 161 Metro a lanové dráhy

(1) Síť metra je založena na principu čtyř samostatných tras jako otevřený systém umožňující další rozvoj. Metro zajišťuje nejzatíženější radiální vztahy veřejné dopravy formou rychlé podzemní kolejové trakce mezi okrajem města a centrem, kde jsou situovány přestupní uzly linek metra a návazné povrchové dopravy.

(2) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhovanou trasu D v rozsahu Depo Písnice – Pankrác – Náměstí Míru – Náměstí Republiky a koridor územní rezervy pro další možný rozvoj trasy D v úseku Nové Dvory – Poliklinika Modřany.

(3) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navržené stanice metra a jejich vestibuly, plochy pro navržené vestibuly doplňující stávající stanice metra a plochu pro navržené depo metra Písnice, které rozšíří provozně technické zázemí metra stávajících dep Kačerov, Hostivař a Zličín.

(4) Vedle stávajících lanových drah Metropolitní plán vymezuje koridory pro navržené lanové dráhy Radlická – Dívčí hrady a Podolí – Kavčí hory, které budou součástí systému veřejné dopravy. S ohledem na měřítko územního plánu je možné realizovat lanové dráhy v rámci koridoru v upravené poloze, případně realizovat lanové dráhy bez přímého vymezení Metropolitním plánem, za podmínky, že nebudou omezovat prostupnost územím.

(5) Výčet zařízení metra, tratí metra a lanových drah navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 3 / 621.

Článek 162 Tramvajová doprava

(1) Tramvajová doprava doplňuje kapacitní systém metra hustší sítí s dobrou docházkovou vzdáleností k zastávkám. Metropolitní plán

stanovuje podmínky pro rozvoj stávající tramvajové sítě (chybějícími především tangenciálními propojeními a alternativami) vedoucí k efektivnějšímu, rychlejšímu a kapacitnějšímu provozu tramvají.

(2) Tramvajové tratě jsou zpravidla součástí uličního prostřanství a nemají tvořit neúměrnou bariéru v jeho příčné prostřupnosti.

(3) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navržené tramvajové tratě, které doplní stávající síť tratí. Významnou součástí vymezené tramvajové sítě je navržené propojení tratí v centru města (trať Vinohradská – Hlavní nádraží – Bolzanova a trať Vinohradská – Václavské náměstí) a následující tři navržené tramvajové tangenty na okraji centra města:

a) východní tramvajová tangenta, vymezená v trase Jižní Město – Spořilov – Vršovice – Žižkov ve vazbě na stávající tramvajovou trať Žižkov – Libeň – Kobylisy,

b) jižní tramvajová tangenta, vymezená v trase Smíchov – Dvorce – Budějovická / Pankrác – Michle,

c) severní tramvajová tangenta, vymezená v návrhu v trase Bohnice – Kobylisy a územní rezervou v trase Podbaba – Bohnice.

(4) Metropolitní plán pro budoucí rozvoj tramvajové sítě vymezuje koridory územních rezerv pro další tratě, které prodlouží a propojí prodloužené úseky.

(5) Metropolitní plán vymezuje plochu pro navrženou tramvajovou vozovnu při ulici Chodovská, která doplní stávající provozní zázemí tramvajové dopravy tvořené stávajícími tramvajovými vozovkami a areálem Ústředních dílen DP Praha a.s. v Malešické průmyslové oblasti.

(6) Výčet zařízení a tratí tramvajové dopravy navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. **3 / 622**.

Článek 163 Autobusová doprava

(1) Autobusová doprava zahrnuje všechny úrovně pravidelné linkové dopravy - městskou, regionální (příměstskou), dálkovou a mezinárodní autobusovou dopravu. Městská autobusová doprava bude nadále zajišťovat plošnou obsluhu území, návaznou dopravu k metru, železnici a tramvajové dopravě a tangenciální spojení s nižším zatížením.

(2) Metropolitní plán stanovuje částečně redukovat městskou autobusovou dopravu a nahrazovat ji systémy kolejové dopravy.

(3) Pro regionální dopravu v rámci integrovaného dopravního systému Prahy a Středočeského kraje stejně jako pro dálkovou linkovou dopravu Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhované sektorové terminály autobusové dopravy, umístěné v kontaktu s kolejovou dopravou a ve vazbě na významné komunikace zejména po okraji města. Pro městskou autobusovou dopravu Metropolitní plán vymezuje síť stávajících autobusových garáží.

(4) Pro mezinárodní autobusovou dopravu a vybrané dálkové vnitrostátní autobusové linky Metropolitní plán vymezuje stávající ústřední autobusové nádraží Florenc.

(5) Výčet zařízení pro autobusovou dopravu navrhovaný Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 623**.

Článek 164 **Záchytná parkoviště P+R**

(1) Návrh sítě záchytných parkovišť sleduje vytváření nabídky pro parkování osobních vozidel zpravidla vně centrální oblasti vymezené Městským okruhem v přímé vazbě na stanice prostředků hromadné dopravy. Účinnost systému parkování vozidel P+R vyžaduje provázanost opatření se středočeským regionem v přímých vazbách na stanice a zastávky příměstské železniční dopravy.

(2) Jednotlivým parkovištím navrhovaným v rámci Metropolitního plánu je přiřazena kapacita požadovaného počtu stání, která je stanovena jako minimální přípustná. V případě etapizace výstavby musí řešení umožňovat budoucí rozšíření kapacity na navržený cílový stav.

(3) Výčet navrhovaných staveb parkovišť P+R je uveden v příloze č. **3 / 624**.

Železniční doprava

Článek 165 **Železniční doprava**

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- a) železniční stanicí, zastávkou místo na železniční trati, které je určeno k výstupu a nástupu cestujících a primárně slouží k dopravní obsluze města,
 - b) zařízením na železnici další objekt železnice sloužící k provozním účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu (depa, odstavné koleje apod.),
 - c) železničním překladištěm terminál city-logistiky sloužící k překládce nákladu mezi železniční a silniční dopravou s významem pro zásobování města,
 - d) konvenční železniční tratí železniční dráha pro běžné rychlosti, na které se kombinuje provoz osobní a nákladní dopravy,
 - e) vysokorychlostní železniční tratí železniční dráha speciálně navržená na vyšší provozní rychlost než konvenční tratě a sloužící výhradně dálkové osobní dopravě s nadregionálním a mezinárodním významem,
 - f) železniční vlečkou železniční dráha, která obsluhuje jeden nebo více produkčních areálů, které propojuje s jinou železniční dráhou, vlečky mají zásadní význam pro hospodářství města.

(2) V souladu s koncepcí železniční dopravy, viz. čl. **51 odst. 4**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj stávající sítě železničních tratí. Aby byl dosažen vyšší podíl využití železniční trakce pro každodenní osobní přepravu mezi regionem a Prahou, navrhuje Metropolitní plán zvýšení kapacity a kvality dopravy na tratích železničního uzlu Praha (ŽUP) oddělením regionální a dálkové dopravy, které bude dosaženo postupnou výstavbou systému vysokorychlostních tratí.

- (3) Metropolitní plán zároveň vymezuje koridory pro navrhované zkapacitnění a rozšíření stávajících železničních tratí formou přestaveb, modernizací nebo optimalizací tratí, koridory pro nové tratě a plochy pro navrhované železniční zastávky a stanice.
- (4) V souladu se zkapacitňováním tratí Metropolitní plán pro účely zlepšení vybavení ŽUP a pro zlepšení systému zásobování města vymezuje plochy pro navrhovaná železniční překladiště a jiná železniční zařízení a vymezuje koridory pro navrhované vlečky.
- (5) Metropolitní plán vzhledem k hospodářskému významu produkčních areálů a potřebě ochrany pracovních míst stanovuje zachovat stávající síť zavlečkování průmyslových oblastí. Zástavba navrhovaná v místě stávající vlečky vymezené Metropolitním plánem musí respektovat průjezdné profily železničních vozidel pro budoucí provoz vlečky.
- (6) Zřízení železniční zastávky nebo stanice a doplnění traťové koleje do stávající železniční tratě v lokalitách s lineární strukturou, případně v otevřené krajině je možné bez přímého vymezení Metropolitním plánem.
- (7) Výčet zařízení železnice a železničních tratí navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. **3 / 630**.

Článek 166 **Vysokorychlostní tratě**

- (1) V souladu s koncepcí železniční dopravy, viz. **čl. 51 odst. 4**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro výstavbu systému vysokorychlostních tratí navázaného na evropskou síť, z důvodu zvýšení komfortu a konkurenceschopnosti železniční dopravy a pro snížení časové dostupnosti a vzájemné provázanosti strategických cílů v rámci evropského prostoru. Oddělení dálkové a regionální dopravy umožní potřebné zvýšení kapacity a kvality provozu na tratích konvenční železnice a v síti ŽUP, zejména ve prospěch segmentu osobní železniční dopravy.
- (2) Metropolitní plán vymezuje koridory jednotlivých vysokorychlostních tratí (v Česku označených jako síť rychlých spojení – RS) zaústěných do sítě tratí konvenční železnice v ŽUP. Celkem se jedná o čtyři nezávislé tratě, západní vstup RS, který Metropolitní plán vymezuje v návrhu a ostatní pro které vymezuje koridor územní rezervy (severní, východní a jižní vstup RS).
- (3) Výčet vysokorychlostních tratí navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je součástí výčtu prvků na železnici a železničních tratí uvedeného v příloze č. **3 / 630**.

Bezmotorová doprava

Článek 167 **Cyklistická doprava**

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se významnou cyklotrasou rozumí trasa vhodná pro pohyb jízdních kol vedoucí uličním

prostranstvím, po pozemních komunikacích nebo po samostatné stezce, která odpovídá měřítku územního plánu.

(2) V souladu s koncepcí cyklistické dopravy (viz. **čl. 51 odst. 5**) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro zajištění dostatečné prostupnosti území pro bezpečnou cyklistickou dopravu v návaznosti na strukturu komunikační sítě, vymezená veřejná prostranství, návrhová uliční prostranství a pěší propojení a na regulaci otevřené krajiny.

(3) Metropolitní plán stanovuje následující zásady:

- a) uliční prostranství, pokud to jejich šířka a prostorové uspořádání dovolí, umožní dostatečnou a bezpečnou prostupnost pro cyklisty v návaznosti na smysl a pojetí celkové sítě cyklistické infrastruktury,
- b) Metropolitním plánem navržená pěší propojení (a nové cesty v otevřené krajině přímo Metropolitním plánem nevymezené) budou přizpůsobené jízdě na kole, jestliže to bude v souladu s jejich účelem a umožní-li to morfologie terénu,
- c) systém pražských cyklotras bude tvořit spojitou a provázanou síť,
- d) cyklistická infrastruktura bude v zastavitelném území primárně budována mimo zatížené koridory pozemních komunikací, vlastními trasami zpravidla krajinou ve městě, dopravně nezatíženými částmi města nebo podél železničních tratí,
- e) konkrétní řešení cyklistické infrastruktury nesmí zásadně omezovat bezpečný pohyb chodců.

(4) Metropolitní plán vymezuje základní nadřazenou síť významných cyklotras, které umožňují bezpečný pohyb napříč městem a rovnoměrně pokrývají jeho území. Významné cyklotrasy jsou vymezené primárně podél vodních toků a napříč rekreačními a přírodními plochami, aby zajistily jednoduchou a rychlou cestu ven z centra města do jeho krajinného zázemí a sekundárně jako tangenciální propojení těchto tras, s důrazem na jejich vedení krajinným rozhraním.

(5) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navržené stavby cyklistické infrastruktury v chybějících úsecích nadřazené sítě významných cyklotras. S ohledem na měřítko Metropolitního plánu je možné navržené i stávající významné cyklotrasy přesunout do mírně odlišné polohy, pokud ve smyslu celku bude plnohodnotně nahrazeno požadované propojení uzlových bodů sítě.

(6) Výčet významných cyklotras navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3, tab. 650**.

Článek 168 Pěší doprava

(1) Pro účely Metropolitního plánu se stavbou pro bezmotorovou dopravu rozumí pěší lávka, tunel nebo jiné stavební opatření sloužící k překonání výrazné bariéry v území, je určena pro chodce i cyklisty.

(2) V souladu s koncepcí pěší dopravy (viz. čl. **51 odst. 6**) Metropolitní plán nad rámec vymezení veřejných prostranství stanovuje podmínky pro zlepšení pěší prostupnosti územím a pro odstraňování bariér pro chodce. Chůze je základním způsobem

pohybu a ostatní dopravní subsystémy se jí musí co nejvíce přizpůsobovat.

(3) Struktura veřejných prostranství a požadavky na jejich prostorové uspořádání vymezuje základní síť pěší prostupnosti územím. Veřejná prostranství musí být maximálně plošně prostupná pro chodce.

(4) Metropolitní plán v místech zásadních překážek limitujících realizaci kontinuálních tras pro cyklistickou a pěší dopravu vymezuje koridory pro navrhované stavby pro bezmotorovou dopravu, jejichž účelem je odstraňování bariér v území spojených s jinými dopravními stavbami, terénními rozdíly apod. Součástí těchto staveb jsou i navrhované nové lávky přes Vltavu a jiné vodní toky.

(5) Je-li stavba pro bezmotorovou dopravu určena k překonání bariéry vyvolané jinou navrhovanou stavbou dopravní infrastruktury, je součástí této stavby, kterou není možné vybudovat bez zajištění příslušné prostupnosti územím. Při realizaci dopravní stavby obecně je nutné zajistit bezkolizní, bezpečné a bezbariérové křížení pěších komunikací.

(6) Výčet staveb pro bezmotorovou dopravu navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3, / 640.

Ostatní doprava

Článek 169 Letecká doprava

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- letištěm uzavřený areál sloužící pro vzlety, přistání, odbavování letadel, cestujících a nákladu a další provozně technické funkce související s leteckou dopravou, s významem odpovídajícím měřítku územního plánu (systém letišť může být doplněn dalšími letištními plochami a stavbami pro leteckou dopravu, které nejsou územním plánem vymezené),
 - přistávací a vzletovou drahou liniová stavba sloužící ke vzletům a přistáním letadel nacházející se v areálu letiště.
- (2) Letecká doprava je tvořena systémem letišť a zajišťuje Praze i celému státu nejdůležitější mezinárodní spojení s vysokým hospodářským významem. Metropolitní plán stanovuje podmínky pro úspěšný rozvoj letecké dopravy a s tím spojených mezinárodních vazeb.
- (3) Letiště jsou plošně vymezeny svým ohraničeným areálem (a případně lokalitou s produkčním využitím), který má svůj specifický provozní režim a nacházejí se v něm přistávací a vzletové dráhy.
- (4) Metropolitní plán vymezuje na území Prahy následující letiště se stanoveným typem a vymezuje systém stávajících přistávacích a vzletových drah v rámci jejich areálů:
- Letiště Václava Havla Praha jako mezinárodní veřejné letiště,
 - Letiště Praha-Kbely jako vojenské neveřejné letiště,
 - Letiště Letňany jako veřejné vnitrostátní a neveřejné mezinárodní letiště,

d) Letiště Točná jako neveřejné vnitrostátní letiště.

(5) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhovanou paralelní vzletovou a přistávací dráhu RWY 06R/24L Letiště Václava Havla Praha, která zajistí vyšší kapacitu jeho dráhového systému a tím větší flexibilitu a bezpečnost leteckého provozu na nejdůležitějším letišti Česka.

(6) Výčet vzletových a přistávacích drah navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 660**.

Článek 170 Vodní doprava

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:

a) vodní cestou část vodního toku, na kterém je možné provozovat dopravně významnou plavbu, součástí vodní cesty jsou zařízení sloužící provozně technickým funkcím spojeným s plavbou,

b) říčním přístavem zařízení na vodní cestě, které slouží ke kotvení plavidel a nalodování a vylodování osob a nákladu, a svým významem odpovídá měřítku územního plánu, pojem souhrně označuje přístavy nákladní, rekreační a sportovní,

c) přístavem s ochrannou funkcí přístav, který v době povodní nebo jiné mimořádné události zajišťuje bezpečné stání plavidel (a manipulaci s nimi) nacházejících se v daném úseku vodní cesty,

d) plavební komorou zařízení na vodní cestě umožňující plavidlům překonat výškový rozdíl vodních hladin.

(2) Vodní doprava v Praze má rekreační význam a omezeně i význam hospodářský pro zásobování města, Metropolitní plán vymezuje koridor vodní cesty v celé délce řeky Vltavy a v části řeky Berounky, která je splavná po Radotín. Vodní cesta je určena pro osobní, nákladní i rekreační vodní dopravu.

(3) Metropolitní plán vymezuje v rámci vymezené vodní cesty síť stávajících plavebních komor Podbaba, Štvanice, Smíchov, Mánes a Modřany.

(4) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhované říční přístavy a síť stávajících říčních přístavů určených pro různé typy vodní dopravy. Přístavy Holešovice, Libeň, Smíchov a Radotín jsou určeny jako přístavy s ochrannou funkcí v době povodní. Jako trvalá překladiště nákladní lodní dopravy Metropolitní plán vymezuje přístavy Holešovice, Smíchov a Radotín.

(5) Zřízení přístavišť osobní a rekreační vodní dopravy a dočasných míst překládky nákladní vodní dopravy v návaznosti na vymezenou vodní cestu je možné i bez přímého vymezení Metropolitním plánem za podmínky, že významně neomezí rekreační využití prostoru řeky.

(6) Výčet přístavů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 670**.

Část sedmá: Technická infrastruktura

Článek 171 Společná ustanovení

- (1) Systém technické infrastruktury se stanovuje jako vyvážený systém jednotlivých dílčích subsystémů: hydrologie povrchových vod, zásobování vodou, odkanalizování území, zásobování teplem, zásobování plynem, ropovody, zásobování elektrickou energií, kolektory, elektronické komunikace, odpadové hospodářství.
- (2) Uvedené subsystémy se vzájemně doplňují a slouží k zajištění odpovídajícího standardu bydlení a podnikání na území hl. m. Prahy a zároveň umožňují hospodaření s přírodními zdroji a energiemi na základě nejnovějších vědeckých poznatků a dle zásad trvale udržitelného rozvoje.
- (3) Všechny navrhované prvky subsystémů technické infrastruktury včetně ploch a koridorů územních rezerv jsou graficky vymezeny v grafické části Z 02. Pro zobrazení ucelených koncepcí je celý systém včetně stavových prvků graficky vymezen v grafické části S 07.

Hydrologie povrchových vod

Článek 172 Povrchové vody

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
 - a) navrhovanou vodní plochou vodní dílo vzniklé přehrazením vodního toku nebo uměle vybudovaného přítoku z vodního toku, se stálým nadržáním vody (stálou hladinou),
 - b) navrhovaným vodním tokem otevřené koryto pro vodu tekoucí vlastním spádem trvale nebo po převažující část roku, které doplní stávající síť vodních toků.
- (2) Metropolitní plán vymezuje v souladu s koncepcí hydrologie povrchových vod, viz. čl. 53 odst. 2, a v návaznosti na regulaci ploch otevřené krajiny a vymezení stávající sítě vodních toků a vodních ploch, viz. čl. 146, plochy a koridory pro navrhované prvky hydrografické sítě mající významný vliv na vodní režim území, zpomalování odtoku srážkových vod a zlepšování protipovodňové ochrany v návaznosti na navrhovaný rozvoj města.
- (3) Metropolitní plán stanovuje pro využívání území města následující podmínky:
 - a) respektovat stávající hydrografickou síť, nezakrývat vodní toky a minimalizovat jejich úpravy vedoucí ke zrychlování odtoku vody z území,
 - b) nezaústřovat vodní toky do jednotné nebo splaškové kanalizační sítě.
- (4) Výčet Metropolitním plánem navrhovaných vodních ploch a vodních toků je uveden v příloze č. 3 / 711.

Článek 173 Protipovodňová ochrana

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- a) záplavovým územím území, které může být při výskytu přirozené povodně zaplaveno vodou, jehož vymezení pomáhá předcházet a snižovat škody způsobené povodněmi. Na Vltavě a Berounce je vymezeno vodoprávním úřadem stanovené záplavové území nejvyšší zaznamenané přirozené povodně ze srpna 2002 (Q_{2002}) a aktivní zóna pro průtoky s periodicitou 100 let (Q_{100}). Na drobných vodních tocích jsou vodoprávním úřadem stanovena záplavová území pro průtoky, které se vyskytují při přirozené povodni s periodicitou 100 let a aktivní zóna záplavového území. Ostatní kategorie záplavových území jsou vymezena Metropolitním plánem,
 - b) protipovodňovou ochranou soubor opatření sloužících k minimalizaci povodňových škod pro určité návrhové průtoky. Metropolitní plán vymezuje jak protipovodňová opatření technického charakteru, tak protipovodňová opatření využívající retenčního potenciálu nezastavěného území,
 - c) suchým poldrem (suchou nádrží, poldrem) vodní dílo protipovodňové ochrany bez stálého nadržení vody sloužící ke snížení kulminačního průtoku povodně a rozložení objemu povodňové vlny do delšího časového intervalu dočasnou akumulací vody. Prostor suchého poldru je mimo povodňové situace přírodě blízkého charakteru,
 - fd) plošným protipovodňovým opatřením vymezené území určené k řízenému rozlivu při povodňových událostech,
 - e) průlehem snížený údolnicový pás přírodě blízkého charakteru pro řízený převod povodňových průtoků v případě povodňové situace v přilehlém vodním toku,
 - f) liniovým protipovodňovým opatřením opatření tvořené liniovými protipovodňovými stavbami, jako jsou zemní hráz, železobetonová stěna a mobilní protipovodňové hrazení nebo jejich kombinací. V Metropolitním plánu jsou vymezeny liniová protipovodňová opatření pro návrhové průtoky odpovídající kulminačnímu průtoku ze srpna 2002 (Q_{2002}) a kulminačnímu průtoku povodně s periodicitou 100 let (Q_{100}). Podle způsobu realizace se stávající liniová protipovodňová opatření dělí na opatření zajišťovaná městem a opatření zajišťovaná individuálně,
 - g) nezbytnou doplňkovou stavbou v záplavovém území průtočném a neprůtočném přízemní nepodsklepená stavba o ploše do 100 m² a výšce stavby do 4,5 m sloužící k zajištění provozu sportovišť, rekreačních zařízení a ZOO.
- (2) Metropolitní plán vymezuje v souladu s koncepcí hydrologie povrchových vod, viz. čl. 53 odst. 2, plochy a koridory pro níže uvedené navrhované prvky protipovodňové ochrany, omezuje využití ploch v záplavových územích a stanovuje podmínky pro nakládání se srážkovými vodami.
- (3) Nakládání se srážkovými vodami v zastavitelném území řešit v závislosti na struktuře zástavby v maximální možné míře formou opatření (stavebního i nestavebního charakteru) podporujících

povrchový odtok a vsakování srážkových vod a opatření vedoucích ke zpomalování jejich odtoku v souladu s platnými předpisy.⁵⁷

Článek 174 Záplavová území

- (1) Záplavová území na Vltavě a Berounce se dělí na kategorie:
- a) záplavová území určená k ochraně pro úroveň hladiny Q_{2002} nebo pro úroveň hladiny Q_{100} ,
 - b) záplavová území neprůtočná,
 - c) záplavová území průtočná,
 - d) aktivní zóna záplavového území.
- (2) V záplavových územích určených k ochraně se stanovují následující podmínky:
- a) stavby mohou být realizovány až následně po realizaci ucelené části trvalých protipovodňových opatření v rozsahu schváleném vodoprávním úřadem a po zajištění případných mobilních protipovodňových opatření proti průtokům ve vodním toku včetně zařízení proti zaplavení odpadními a srážkovými vodami,
 - b) ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech je přípustná realizace stavby souběžně s ucelenou částí protipovodňové ochrany v rozsahu schváleném vodoprávním úřadem, je-li ucelená část protipovodňové ochrany součástí této stavby,
 - c) do doby realizace protipovodňových opatření je možné umísťovat stavby v souladu s podmínkami stanovenými pro záplavové území neprůtočné.
- (3) V záplavovém území neprůtočném jsou podmínky a požadavky přípustného a nepřípustného využití lokality nebo plochy podrobněji stanoveny následovně:
- a) přípustná je pouze dostavba v rámci stávajících proluk⁵⁸ a nezbytné doplňkové stavby,
 - b) nepřípustné jsou stavby pro bydlení, ubytování, školství, zdravotnictví a sociální péči, stavby pro státní a městskou správu, pro integrovaný záchranný systém, stavby archivů, depozitářů uměleckých děl, knihoven, civilní ochrany, veterinární kliniky, skládky odpadu, stavby pro uskladnění látek ohrožujících životní prostředí, pro živočišnou výrobu, stavby pracující s jaderným materiálem, stavby a plochy pro skladování potravin, stavby dočasné (s výjimkou dočasných staveb zařízení staveniště pro stavby v tomto území přípustné, časově omezené dobou výstavby), čerpací stanice pohonných hmot (s výjimkou čerpacích stanic, které slouží výhradně pro zásobování lodí pohonnými hmotami), stanice a nadzemní objekty metra, hromadné podzemní garáže, stavby pro výrobu, při níž vznikají nebo se používají látky znečišťující životní prostředí, zařízení k likvidaci odpadu, sběrné dvory, sklady a skládky rozpustných a snadno rozplavitelných materiálů, hřbitovy, plochy pro pohřbívání zvířat ac úpravy terénu způsobem zhoršujícím odtokové poměry.

⁵⁷ §38, odst. 2 PSP

⁵⁸ Dle §2, odst. r) PSP.

(4) V záplavovém území průtočném jsou podmínky a požadavky přípustného a nepřípustného využití lokality nebo plochy podrobněji stanoveny následovně:

a) přípustné jsou stavby sloužící k údržbě vodních ploch nebo k provozním účelům správce vodních toků a ploch, stavby objektů a zařízení, jejichž provoz a využití jsou vázány na vodní toky a vodní plochy (jezy, vodní elektrárny, plavební komory, odběrné objekty apod.), stavby systému protipovodňové ochrany, stavby přístavů, zařízení sloužící vodní dopravě, liniové stavby (komunikace a inženýrské sítě) a nezbytné doplňkové stavby,

b) nepřípustné jsou všechny stavby přímo neuvedené v předchozím odstavci, terénní úpravy a výsadby souvislých ploch nízké zeleně zhoršující odtok povrchových vod, těžba zeminy a nerostů způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod, skladování rozpustného a rozplavitelného materiálu, skladování předmětů a látek ohrožující životní prostředí, zřizování ploch pro skladování potravin a zřizování táborů, kempů a jiných dočasných zařízení a staveb.

(5) V aktivní zóně záplavového území jsou požadavky na využití území stanoveny zvláštními právními předpisy.⁵⁹

(6) Záplavová území jsou graficky vymezena v grafické části Z 02 a S 07.

Článek 175 Protipovodňová opatření

(1) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhované suché poldry sloužící k akumulaci povodňových průtoků a jejich řízenému odpouštění a plochy pro navrhovaná plošná protipovodňová opatření sloužící jako rozlivové plochy pro řízené zaplavování při povodni.

(2) Metropolitní plán v rámci zajištění ochrany území před povodněmi vymezuje koridory pro navrhovaná liniová protipovodňová opatření.

(3) Výčet suchých poldrů, plošných protipovodňových opatření a liniových protipovodňových opatření navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3/712**.

Vodohospodářské sítě

Článek 176 Zásobování vodou

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:

a) vodárenským zařízením objekt sloužící k jímání, úpravě, akumulaci nebo distribuci pitné vody, u navrhovaných vodárenských zařízení se jedná zejména o návrhy významných vodojemů nebo o rozšíření vodojemů stávajících,

b) vodovodním řádem liniové trubní vedení sloužící k přepravě pitné vody určené k veřejnému zásobování, u navrhovaných vodovodních řadů se jedná o návrhy významných přiváděcích

⁵⁹ §67 Zákon č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

a nadřazených vodovodních řadů, jejich přeložek a doplnění významných propojení stávajícího vodárenského systému.

- (2) V souladu s koncepcí zásobování pitnou vodou, viz. čl. 53 odst. 3, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího vodárenského systému. Cílem návrhu je vyšší zabezpečení dodávek pitné vody, propojení a zokruhování vodovodní sítě, zlepšení zásobování deficitních oblastí a zajištění dostatečného množství pitné vody pro zásobování rozvojových a transformačních ploch.
- (3) Za účelem posílení stávající vodárenské kapacity pro zásobování rostoucího počtu obyvatel Prahy Metropolitní plán vymezuje plochy a koridory pro navrhované vodojemy, jejich zapojení do vodovodní sítě, vzájemné propojení vodovodních přivaděčů z úpravny vody v Káraném a propojení stávajících vodojemů za účelem zlepšení distribuce pitné vody v jednotlivých zásobních pásmech.
- (4) Pro zajištění zásobování jihovýchodní části Prahy dostatečným množstvím pitné vody Metropolitní plán vymezuje koridor pro navržený vodovodní přivaděč z vodojemu Jesenice II a zároveň navrhuje s tím související posílení kapacity vodojemu Kozinec, který již není schopen pokrýt zvyšující se poptávku po zásobení přilehlých oblastí vodou.
- (5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť vodovodních řadů a odpovídajících vodárenských zařízení, která odpovídá měřítku územního plánu.
- (6) Výčet vodárenských zařízení a vodovodních řadů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3 / 720.

Článek 177 Odkanalizování území

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- a) čistírnou odpadních vod (ČOV) zařízení k čištění odpadních vod na kanalizační síti, rozlišuje se Ústřední čistírna odpadních vod na Císařském ostrově (ÚČOV) a lokální (pobočné) ČOV,
 - b) čerpací stanicí odpadních vod zařízení k čerpání odpadních vod z míst, ze kterých není možné odvádět odpadní vody gravitačně, případně k čerpání odpadních vod při nutnosti překonání terénních překážek nebo koryt vodních toků,
 - c) dešťovou usazovací nádrž zařízení určené k zachycení hlavního podílu znečištění srážkových vod, spláchnutého z terénu do dešťové kanalizace, s cílem omezit znečišťování vody ve vodních tocích,
 - d) retenční nádrž na dešťové kanalizaci zařízení určené k transformaci (zrovnoměrnění odtoku) přívalových srážek odváděných dešťovou kanalizací,
 - e) záchytnou nádrž zařízení sloužící k zachycení zředěných odpadních vod v období intenzivních srážek, po skončení srážkové události jsou zachycené vody vypouštěny zpět do kanalizační sítě a odváděny na ČOV,
 - f) kmenovou stokou páteřní liniová stavba kanalizační sítě s gravitačním (beztlakovým) režimem proudění, odvádějící odpadní vody na ÚČOV,

g) kanalizačním sběračem gravitačním vybraná liniová stavba kanalizační sítě s gravitačním (beztakovým) režimem proudění, odvodňující rozsáhlejší zastavěné nebo zpevněné území, doplňující systém kmenových stok do nadřazeného kanalizačního systému města nebo odvodňující povodí lokální čistírny odpadních vod,

h) kanalizačním sběračem - výtlačkem vybraná liniová stavba kanalizační sítě s tlakovým režimem proudění, která vede z čerpací stanice odpadních vod.

(2) V souladu s koncepcí odkanalizování území, viz. čl. **53 odst. 4**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování systému odkanalizování města. Nedostatečná čistírenská kapacita je řešena návrhem Nové vodní linky ÚČOV a dále návrhem nových nebo rozšířením stávajících lokálních (pobočných) ČOV. S tím souvisí i návrh čerpacích stanic k odvedení odpadních vod z dosud neodkanalizovaných ploch stávající zástavby.

(3) Systém centralizovaného čištění odpadních vod v ÚČOV Metropolitní plán doplňuje vymezením koridorů pro prodloužení několika velkých kanalizačních sběračů směrem k okraji Prahy, které přivedou odpadní vody městským kanalizačním systémem na ÚČOV a umožní následně odstavení některých nevyhovujících pobočných ČOV z provozu.

(4) Metropolitní plán vymezuje pro zlepšení kvality vody ve vodních tocích plochy pro navrhované dešťové usazovací nádrže na dešťové kanalizaci, plochy pro navrhované záchytné nádrže na jednotné kanalizaci kvůli retardaci množství srážkových vod přiváděných v období vydatných srážek do drobných vodních toků a plochy pro navrhované retenční nádrže.

(5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť kmenových stok a vybraných kanalizačních sběračů jednotné a splaškové kanalizace s odpovídajícími zařízeními na kanalizační síti, která odpovídá měřítku územního plánu.

(6) Výčet zařízení na kanalizační síti, stok a kanalizačních sběračů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3/730**.

Energetické sítě

Článek 178 Zásobování teplem

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:

a) tepelným zařízením objekt sloužící k výrobě nebo distribuci tepla pro soustavy centrálního zásobování teplem (CZT),

b) tepelným napáječem trubní trasa rozvodu tepla soustavy CZT tvořená dvěma potrubími. Z hlediska významu jsou hierarchicky rozlišeny hlavní tepelný napáječ a ostatní tepelné napáječe.

(2) V souladu s koncepcí zásobování teplem, viz. čl. **53 odst. 5**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému CZT. Systém zásobování teplem na pravém břehu Vltavy – Pražská teplárenská soustava – bude dále využíván a v rozvojových plochách nacházejících se v přímém dosahu systému

dále rozvíjen. V souladu s Územní energetickou koncepcí hl. m. Prahy Metropolitní plán navrhuje doplnění soustavy s přesahem do levobřežní části města v oblasti Holešovic, jehož součástí je rekonstrukce parních sítí v Holešovicích na horkovodní a zrealizování nového horkovodního špičkového a záložního zdroje výtopny Holešovice v areálu Pražské teplárenské a.s.

(3) Metropolitní plán vymezuje koridory pro propojení stávajících plynových zdrojů ostrovních soustav CZT na levém břehu Vltavy a jejich napojení na tepelný napáječ z Kladna do Prahy. Jedná se o kotelny sídliště Jihozápadní město a sídliště Řepy, teplárnu Veleslavin a výtopnu Dědina.

(4) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze nadřazená vedení tepelných napáječů systému CZT nebo vedení tvořící propojení stávajících ostrovních soustav, která odpovídají měřítku územního plánu.

(5) Výčet tepelných zařízení a tepelných napáječů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3 / 740.

Článek 179 Zásobování plynem a ropovody

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:

- a) velmi vysokotlakým (VVTL) plynovodem liniové trubní vedení sloužící k přepravě zemního plynu s provozním tlakem nad 40 bar do 100 bar včetně,
- b) vysokotlakým (VTL) plynovodem liniové trubní vedení sloužící k přepravě zemního plynu s provozním tlakem nad 4 bar do 40 bar včetně,
- c) VVTL, VTL regulační stanicí objekt na síti zásobování plynem umožňující přechod mezi VVTL a VTL plynovodní sítí, resp. mezi VTL plynovodní sítí a distribučními (nebo odběratelskými) středotlakými a nízkotlakými rozvody,
- d) ropovodem liniové trubní vedení určené k přepravě ropy.

(2) V souladu s koncepcí zásobování plynem, viz. čl. 53 odst. 6, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému. Cílem návrhu je vyšší zabezpečení dodávek zemního plynu a zajištění zásobování vymezených rozvojových ploch.

(3) Metropolitní plán vymezuje koridory pro přeložky stávajících plynovodů vyvolané návrhy staveb dopravní infrastruktury.

(4) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhované zdvojení ropovodu Družba v severovýchodní části města.

(5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená plynovodní síť – do úrovně VTL regulačních stanic, která odpovídá měřítku územního plánu.

(6) Výčet regulačních stanic a plynovodů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3 / 751. Výčet ropovodů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3 / 752.

Článek 180 Zásobování elektrickou energií

- (1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
- a) elektrickou stanicí uzlový objekt na elektrorozvodné síti sloužící k transformaci převáděné elektrické energie na potřebné napětí, případně ke spínání nebo propojování tras elektrického vedení, v podrobnosti Metropolitního plánu se jedná o transformační stanice, trakční napájecí stanice nebo zdroje elektrické energie,
 - b) nadzemním vedením ZVN, VVN rozvody elektrické energie vedené nadzemním vedením přenosové sítě zvláště vysokého napětí 400 kV (ZVN), resp. přenosové sítě velmi vysokého napětí 220 kV nebo distribuční sítě velmi vysokého napětí 110 kV (VVN),
 - c) kabelovým tunelem podzemní nebo podpovrchový liniový objekt sloužící k uložení většího množství kabelů různých napětí.
- (2) V souladu s koncepcí zásobování elektrickou energií, viz. **čl. 53 odst. 7**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování systému zásobování elektrickou energií. Cílem návrhu je zvýšení zabezpečení dodávek elektrické energie a zajištění zásobování vymezených rozvojových a transformačních ploch.
- (3) Pro zajištění zásobování elektrickou energií na území Prahy na úrovni distribuční sítě VVN 110 kV a dále z hlediska potřeb celostátní přenosové soustavy ZVN 400 kV Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhované elektrické stanice (transformovny 110/22 kV a 400/110 kV), koridory pro navrhované nadzemní vedení ZVN, VVN a koridory pro navrhované kabelové tunely (sloužící zejména potřebě vyvedení výkonů z transformoven 110/22 kV).
- (4) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť zásobování elektrickou energií – do úrovně VVN 110 kV, která odpovídá měřítku územního plánu.
- (5) Výčet elektrických stanic, nadzemních vedení a kabelových tunelů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 760**.

Ostatní systémy

Článek 181 Kolektory

- (1) V souladu s koncepcí kolektorové sítě, viz. **čl. 53 odst. 8**, Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj systému kolektorů⁶⁰. Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované kolektory rozšiřující stávající síť kolektorů v centru města nebo obsluhující budoucí zástavbu některých významných transformačních ploch.
- (2) U ostatních transformačních ploch (např. Nové Bubny, Rohanské nábřeží, Kolbenova nebo Nákladové nádraží Žižkov) bude kolektorová síť realizována nebo doplněna podle potřeby na základě podrobnějších dokumentací.

⁶⁰ Pojem je definován v §2 odst. j), PSP.

(3) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená kolektorová síť kolektorů 2. kategorie, která odpovídá měřítku územního plánu.

(4) Výčet kolektorů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 770**.

Článek 182 Elektronické komunikace

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
a) zařízením elektronických komunikací technické zařízení pro vysílání, přenos, směrování, spojování nebo příjem signálu prostřednictvím elektromagnetických vln. Jedná se o objekty na síti elektronických komunikací – telefonní ústředny, datová centra, vysílací zařízení apod.

b) pasivní infrastrukturou pevná, zabudovaná část systému sítě elektronických komunikací poskytující přenosovou kapacitu, s potenciálem k rozšiřování a flexibilním změnám (kabely, ochranná potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a sloupy).

(2) V souladu s koncepcí sítě elektronických komunikací, viz. čl. **53 odst. 9**, Metropolitní plán stanovuje následující zásady vedoucí k optimalizaci systému:

a) na území města bude doplňována vysokorychlostní síť elektronických komunikací. Při její výstavbě bude využívána existující pasivní infrastruktura.

b) na území města bude budována pasivní infrastruktura pro vysokorychlostní přístup k internetu. Realizována bude sdílená otevřená optická přístupová síť, kterou bude moci využívat více operátorů.

c) při stavbě nových komunikací a rekonstrukci silnic a chodníků bude preferována výstavba sdružených tras (např. kabelovodů).

(3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze taková zařízení elektronických komunikací, která svým významem odpovídají měřítku územního plánu.

(4) Výčet zařízení elektronických komunikací navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. **3 / 780**.

Článek 183 Odpadové hospodářství

(1) Pro účely Metropolitního plánu se rozumí:
a) zařízením pro nakládání s odpady zařízení v systému odpadového hospodářství obecně, určené k nakládání s odpady, v podrobnosti Metropolitního plánu se jedná o dotřídňovací centrum, kompostárnu, sběrný dvůr, spalovnu nebo skládku.

b) dotřídňovacím centrem zařízení pro další separaci recyklovatelných složek komunálních odpadů, kdy komunální odpad bude na třídících linkách separován na jednotlivé recyklovatelné materiály, které budou pro další zpracování odváženy do příslušných provozů a spalitelný zbytek bude

dopravován k energetickému využití do ZEVO Malešice. V dotřídovacích centrech se bude komunální odpad pouze třídit, další zpracování vytríděného materiálu bude prováděno jinde,

c) kompostárnou zařízení na zpracování biologicky rozložitelného odpadu, jak anaerobními tak i aerobními metodami,

d) sběrným dvorem zařízení umožňující odkládat vybrané druhy odpadů ve větším množství. Jedná se převážně o objemný odpad, stavební odpad, biologicky rozložitelný odpad, dřevo, kovy, papír, sklo, plasty, pneumatiky, vyřazená elektrozařízení a nebezpečné složky komunálního odpadu,

e) spalovnou zařízení sloužící ke spalování odpadu, využívající při spalování uvolněnou energii k výrobě tepla nebo elektrické energie,

f) skládkou zařízení sloužící k prostému uložení odpadu.

(2) V souladu s koncepcí odpadového hospodářství, viz. čl. 53 odst. 10, Metropolitní plán stanovuje zásady, jejichž cílem je optimalizace systému, zkvalitnění služeb spojených se sběrem a svozem odpadu a snížení dopadů odpadového hospodářství na životní prostředí. Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhovaná zařízení pro nakládání s odpady v souladu s plány odpadového hospodářství Prahy (kraje i obce) a současnými trendy v oblasti odpadového hospodářství vedoucími k udržitelnému rozvoji města.

(3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze taková zařízení pro nakládání s odpady, která svým významem odpovídají měřítku územního plánu.

(4) Výčet zařízení pro nakládání s odpady navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 3 / 790.

Část osmá: Veřejná vybavenost

Článek 184 Společná ustanovení

- (1) Veřejná vybavenost se podle druhu, to jest převažujícího způsobu využití a typologie staveb a zařízení rozlišuje na veřejnou komerční vybavenost, veřejnou občanskou vybavenost a veřejnou rekreační vybavenost. Pro účely Metropolitního plánu se:
- a) veřejnou komerční vybaveností rozumí zejména stavby, zařízení a pozemky sloužící pro obchod, služby a pracovní příležitosti,⁶¹
 - b) veřejnou občanskou vybaveností rozumí stavby, zařízení a pozemky sloužící pro vzdělávání a výchovu, sociální služby a péči o rodiny, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva apod.,⁶²
 - c) veřejnou rekreační vybaveností se rozumí stavby, zařízení a pozemky sloužící pro rekreaci, oddych člověka a sport.
- (2) Veřejná vybavenost se vymezuje pouze v zastavitelném území.
- (3) Naplnění koncepce veřejné vybavenosti je zajištěno stanovením sítě stávajícího vybavení a doplněním ploch a bodů pro veřejné vybavení v lokalitách s deficitem vybavení.

Článek 185 Regulace veřejné vybavenosti

- (1) Veřejná vybavenost je v Metropolitním plánu vymezena:
- a) grafickými regulativy pro stabilizovaná území, kde jsou vymezeny lokality, plochy nebo body s definovaným okolím,
 - b) parametrickými regulativy pro transformační a rozvojová území, kde není dostatečně zřejmé budoucí podrobné uspořádání území .
- (2) Veřejnou vybavenost je za dalších podmínek stanovených pro lokality a jejich části možné libovolně umísťovat ve všech obytných a produkčních lokalitách. Před přípustností veřejné vybavenosti v zastavitelných obytných lokalitách má přednost pouze případná neslučitelnost typu veřejné vybavenosti s cílovým charakterem dané lokality vyjádřená v podmínkách využití území pro danou lokalitu.

Článek 186 Privilegia veřejné vybavenosti

- (1) Stavby a zařízení veřejné vybavenosti se mohou v odůvodněných případech daných jejich typologií, příslušností k občanské, rekreační nebo komerční vybavenosti, odchýlit od obecných podmínek stanovených pro plochy s rozdílným způsobem využití a zejména od typu struktury a výškové regulace. Podmínky pro odchýlení jsou stanoveny v čl. 124 odst. 4 a 132 odst. 3.

61 Ve smyslu § 8 odst. 1 PSP.

62 Ve smyslu § 2 odst. 1, písm. k, bodu 3 SZ.

(2) Tyto podmínky se mohou pro různé druhy vybavenosti lišit, přičemž za nejprivilegovanější se považuje vybavenost občanská.

Článek 187

Lokality veřejné vybavenosti

- (1) Lokality veřejné vybavenosti jsou Metropolitním plánem definovány kombinací typu struktury a využití lokality a to:
- a) lokalitou komerční vybavenosti se rozumí lokality s typem struktury (09) areál vybavenosti a produkčním využitím,
 - b) lokalitou občanské vybavenosti se rozumí lokality s typem struktury (09) areál vybavenosti a obytným využitím,
 - c) lokalitou rekreační vybavenosti se rozumí lokality s typem struktury (09) areál vybavenosti a rekreačním využitím.
- (2) V lokalitách veřejné vybavenosti je možné umísťovat převážně stavby a zařízení veřejné vybavenosti definovaného druhu včetně související technické a dopravní infrastruktury, další přípustné stavby a zařízení lze umístit za podmínky, že neomezují využití lokality pro veřejnou vybavenost. Seznam lokalit veřejné vybavenosti je uveden v příloze č. **3/830**.

Článek 188

Plochy rezervované pro veřejnou vybavenost

- (1) V plochách rezervovaných pro veřejnou vybavenost daného druhu (komerční, občanská, rekreační vybavenost) je možné umístit zejména stavby a zařízení veřejné vybavenosti daného druhu včetně souvisejících staveb a veřejných prostranství a související technické a dopravní infrastruktury.
- (2) Další přípustné stavby a zařízení lze umístit za podmínky, že je záměr stavby veřejné vybavenosti již hotov a umístění jiných staveb neomezuje využití plochy pro veřejnou vybavenost.
- (3) Plochy rezervované pro veřejnou vybavenost jsou graficky zobrazeny v grafické části Z 02 a S 08, vypisují se v **KLZ / 800** a jejich seznam je uveden v příloze č. **3 / 810**.

Článek 189

Vymezení veřejné vybavenosti bodem a okolím bodu

- (1) Vymezení občanské vybavenosti bodem se stanovuje pro návrh veřejné vybavenosti v transformačních a rozvojových plochách, kde není Metropolitním plánem možné stanovit budoucí uspořádání.
- (2) K bodu je přiřazena informace o minimální požadované rozloze navržené plochy veřejné vybavenosti a rozsahu okolí bodu, které definuje prostor pro její umístění.
- (3) Požadavek na vymezení plochy veřejné vybavenosti se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, ve které je bod umístěn. Umístěná plocha veřejné vybavenosti nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační nebo rozvojovou plochu.
- (4) Body veřejné vybavenosti jsou graficky zobrazeny v grafické příloze Z 02 a S 08, vypisují se v **KLZ / 800** příslušných lokalit a jejich seznam je uveden v příloze č. **3 / 820**.

Článek 190

Parametrické regulativy veřejné vybavenosti

- (1) V transformačních a rozvojových lokalitách, kde není dostatečně zřejmé budoucí podrobné uspořádání území (a proto ani odůvodnitelné umístění vybavenosti), je požadavek na veřejnou vybavenost určen parametrickými regulativy. Podíl veřejné vybavenosti se stanovuje jako minimální a určuje se procentním podílem.
- (2) Podíl veřejné vybavenosti je určen na základě předpokládaného počtu obyvatel a prostorového uspořádání navrženého typu struktury, přičemž Metropolitní plán stanovuje pouze podíl veřejné občanské vybavenosti.
- (3) Stanovuje se:
 - a) pro typ struktury (04) Heterogenní zástavba, (05) Vesnická zástavba, (06) Zahradní město **5%** z rozlohy příslušné [T] nebo [R] plochy;
 - b) pro typ struktury (01) Rostlá zástavba, (02) Blokovaná zástavba, (03) Hybridní zástavba **5%** z hrubých podlažních ploch.
- (4) Parametrické regulativy se vypisují v rámci regulace jednotlivých [T] a [R] ploch v KLZ / 400.

Článek 191

Ochrana stávající veřejné vybavenosti

- (1) Metropolitní plán stanovuje hlavní síť stávající veřejné vybavenosti, která je určena k zachování. Pro účely ochrany se vymezuje pouze síť občanské a rekreační vybavenosti, stávající služby komerční vybavenosti Metropolitní plán nevymezuje. Stavové sítě, společně s návrhy, utvářejí koncepci patrnou z grafické části S 08.
- (2) Stávající služby občanské vybavenosti jsou značeny bodem, který představuje její umístění. Bod, v závislosti na typu struktury a místních podmínkách, identifikuje objekt nebo areál sloužící občanské vybavenosti, kterou je nutné v místě zachovat, je však možné měnit konkrétní účel občanské vybavenosti v závislosti na aktuální potřebě.
- (3) Stávající služby rekreační vybavenosti jsou značeny bodem a plochou. Bod představuje umístění a plocha rozlohu stávající rekreační vybavenosti, kterou je nutné zachovat. Je možné měnit její přesné umístění, pokud se plocha výrazně neodchýlí od bodového umístění a její minimální rozloha zůstane zachována. Stejně tak je možné měnit konkrétní účel rekreační vybavenosti.

Část devátá: Jiná ustanovení

Veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření

Článek 192

Vymezení veřejně prospěšných staveb

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující veřejně prospěšné stavby, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit – odejmout nebo omezit;⁶³ jsou zobrazeny v grafické části Z 03 a vypsány v **KLZ / 900**.
- (2) Veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury jsou uvedeny v příloze č. **3 / 916**.
- (3) Veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury jsou uvedeny v příloze č. **3 / 917**.
- (4) Veřejně prospěšné stavby pro stavby k zajišťování bezpečnosti státu Metropolitní plán nevymezuje.

Článek 193

Vymezení veřejně prospěšných opatření

- (1) Metropolitní plán vymezuje veřejně prospěšná opatření, pro která lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit; jsou zobrazena v grafické části Z 03 a vypsána v **KLZ / 900**.
- (2) Veřejně prospěšná opatření pro ochranu před povodněmi a jinými přírodními katastrofami jsou uvedena v příloze č. **3 / 921**.
- (3) Veřejně prospěšná opatření pro založení prvků ÚSES jsou uvedena v příloze č. **3 / 924**.
- (4) Veřejně prospěšná opatření ochrany archeologického dědictví jsou uvedena v příloze č. **3 / 925**.
- (5) Veřejně prospěšná opatření pro stavby k zajišťování bezpečnosti státu jsou uvedena v příloze č. **3 / 926**.
- (6) Veřejně prospěšná opatření zvyšující retenční schopnost území Metropolitní plán nevymezuje.
- (7) Veřejně prospěšná opatření pro asanaci Metropolitní plán nevymezuje.

Článek 194

Návrh na vymezení ploch pro omezení vlastnického práva formou věcného břemene pro stavby technické infrastruktury liniového charakteru

Metropolitní plán vymezuje veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury pro omezení vlastnického práva (věcné břemeno) u

63 v souladu s § 170 stavebního zákona

nichž liniový charakter umístění stavby neznemožňuje původní využití pozemků uvedené v grafické části Z 03 a vypsané v krycích listech lokalit. Jejich výčet je uveden v příloze č. **3 / 930**.

Plochy pro uplatnění předkupního práva

Článek 195

Vymezení ploch pro uplatnění předkupního práva pro stavby občanského vybavení⁶⁴

Metropolitní plán nevymezuje žádné plochy pro uplatnění předkupního práva pro stavby občanského vybavení.

Článek 196

Vymezení ploch pro uplatnění předkupního práva pro veřejná prostranství⁶⁵

Metropolitní plán nevymezuje žádné plochy pro uplatnění předkupního práva pro veřejná prostranství.

Stanovení kompenzačních opatření

Článek 197

Stanovení kompenzačních opatření

Kompenzační opatření podle § 50 odst. 6 stavebního zákona nejsou stanoveny.

64 Dle §101 stavebního zákona

65 Dle §101 stavebního zákona

Část desátá: Závěrečná ustanovení

10/ Hlava I Územní rezervy

Článek 198 Dopravní infrastruktura

Některé části navrhované dopravní infrastruktury jsou v Metropolitním plánu vymezeny jako územní rezervy. K zabezpečení funkčnosti dopravní infrastruktury jako uceleného spojitého systému jsou popisy návrhů dopravní infrastruktury včetně územních rezerv uvedeny v části 6. Výpis jednotlivých navrhovaných prvků s důsledným oddělením návrhů a územních rezerv je uveden v příloze č. **3 / 610-670**.

Článek 199 Technická infrastruktura

Některé části navrhované technické infrastruktury jsou v Metropolitním plánu vymezeny jako územní rezervy. K zabezpečení funkčnosti technické infrastruktury jako uceleného spojitého systému jsou popisy návrhů technické infrastruktury včetně územních rezerv uvedeny v části 7. Výpis jednotlivých navrhovaných prvků s důsledným oddělením návrhů a územních rezerv je uveden v příloze č. **3 / 711-790**.

Článek 200 Podmínky ověření budoucího využití

Budoucí využití územních rezerv dopravní a technické infrastruktury vymezených na základě požadavku a v souladu se ZÚR hl. m. Prahy může být prověřeno v rámci aktualizace ZÚR hl. m. Prahy. Využití ostatních územních rezerv bude prověřeno v rámci následného zpracování ÚPČP, popř. na základě upřesnění dalších vstupních podkladů.

10/ Hlava II Územní plány vymezených částí hl. m. Prahy, regulační plány, územní studie

Článek 201 Územní plán vymezené části Prahy

(1) ÚPČP se pořizuje v měřítku 1 : 5.000. ÚPČP respektuje podmínky a požadavky stanovené Metropolitním plánem. ÚPČP zpřesňuje podmínky a požadavky na využití a prostorové uspořádání lokalit zpodrobněním regulace ploch řešeného území.

(2) Vydání ÚPČP není podmínkou pro rozhodování v území; do vydání ÚPČP se rozhoduje podle podmínek stanovených Metropolitním plánem.

(3) Vymezení území pro pořízení ÚPČP v Metropolitním plánu je vyjádřením rozvojové strategie města při určení rozsahu území, které má být podrobnější dokumentací primárně pokryto a řešeno. Výčet území vymezených Metropolitním plánem pro přednostní zpracování ÚPČP je součástí Metropolitních priorit, jejichž seznam je uveden v příloze č. 2. Plochy jsou zobrazeny ve grafické části S 04. Hranice vymezená v Metropolitním plánu není závazná a bude upřesněna v Zadání ÚPČP.

Požadavky na zpracování ÚPČP

Článek 202

Obecné požadavky pro zpracování ÚPČP

- (1) Pro zpracování ÚPČP je závazná terminologie a legenda Metropolitního plánu a popisy jednotlivých regulativů.
- (2) Regulativy Metropolitního plánu vztažené na lokalitu jsou pro ÚPČP závazné. V případě potřeby může ÚPČP tyto regulativy Metropolitního plánu zpřesnit, nesmí se tak ale stát v rozporu s koncepcemi Metropolitního plánu.
- (3) Základní jednotkou ÚPČP je blok. ÚPČP zobrazuje, popisuje a reguluje bloky ve vrstvách a podle systému Metropolitního plánu.
- (4) ÚPČP zpřesňuje a podrobně řeší území nad katastrální mapou v podrobnosti měřítko 1 : 5.000.
- (5) ÚPČP jednoznačně (graficky) vymezuje plochy uličních prostranství, stavebních a nestavebních bloků, případně vymezuje nezastavitelné části stavebního bloku.
- (6) ÚPČP upřesňuje krajinnou, dopravní a technickou infrastrukturu a vybavenost města.

Článek 203

Vybrané prvky struktury pro zpřesnění v ÚPČP

- (1) Grafické regulativy zejména veřejných prostranství (uliční prostranství stanovená osou) budou při zpracování ÚPČP zpřesněny a vymezeny plochou na základě cílového charakteru řešených lokalit.
- (2) Veškeré parametrické regulativy je nutné při zpracování ÚPČP převést na grafické regulativy.
- (3) ÚPČP jednoznačně určuje nezastavěné části stavebních bloků (vnitrobloky, soukromé zahrady, park ve volné zástavbě, prostupnost). Veškeré bilance potenciálu řešeného území budou vztaženy na jednotlivé stavební bloky. Celkové bilance lokalit musí zůstat zachovány.
- (4) ÚPČP jednoznačně vymezení hranice parku ve volné zástavbě a vymezení plochy pro umístění nových budov, pro které platí:

- a) budovy musí doplňovat celkovou kompozici a koncepci dané modernistické struktury,
- b) nová povrchová parkoviště jsou nepřipustná.

(5) Při vymezení uličních prostranství, náměstí a parků bude v ÚPČP stanovena jejich hierarchie, ÚPČP jednoznačně určuje lokální a místní dominanty, popřípadě orientační body.

(6) Pro jednotlivé stavební bloky stanovuje ÚPČP podrobně regulovaný počet podlaží a dominanty v souladu s Metropolitním plánem. ÚPČP může provést redistribuci výškového řešení základních hladin a dominant v rámci lokalit.

(7) Je-li to s ohledem na charakter území vhodné, může ÚPČP stanovit regulovanou výšku na plochy o rozměrech 50 x 50 m. Takové zpodrobnění je možné v území Pražské památkové rezervace, přiměřeně též v území památkových zón.

Článek 204

Vybrané prvky infrastruktury pro zpřesnění v ÚPČP

(1) ÚPČP upřesňuje vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES v návaznosti na skladebné části vymezené v Metropolitním plánu a v souladu s požadavky na vymezení ÚSES.

(2) ÚPČP respektuje nadřazenou síť dopravní infrastruktury v souladu s Metropolitním plánem; v případě potřeby doplní síť a zařízení dopravní infrastruktury v návaznosti na podrobné vymezení veřejného prostranství.

(3) ÚPČP respektuje nadřazenou síť technické infrastruktury v souladu s Metropolitním plánem; v případě potřeby doplní síť a zařízení technické infrastruktury v návaznosti na podrobné vymezení veřejného prostranství.

(4) V plochách, kde je veřejná vybavenost stanovena parametricky, vymezí ÚPČP tuto vybavenost plošně, v návaznosti na vymezení veřejných prostranství. V odůvodněných případech může ÚPČP vymezit nové plochy veřejné vybavenosti, zejména ve vztahu k veřejným prostranstvím (parter zástavby).

Článek 205

Veřejně prospěšné stavby a opatření

ÚPČP respektuje vymezení veřejně prospěšných staveb Metropolitním plánem viz čl. 192. V případě potřeby může vymezení VPS a VPO z Metropolitního plánu zpřesnit (zmenšit koridor) nebo navrhnout VPS a VPO nové, zejména pro vymezení veřejných prostranství a veřejného vybavení.

Regulační plány a územní studie

Článek 206

Plochy pro podrobnější územně plánovací dokumentace a územně plánovací podklady

(1) Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro rozhodování o změnách v území vydání regulačního plánu. V případě pořizování nebo opatřování a zpracování regulačního plánu bude pro prvky popsané a znázorněné v Metropolitním plánu, případně v ÚPčP, použita shodná terminologie a legenda. V odůvodněných případech je možné jednotlivé obecné prvky legendy doplnit o specifické prvky na základě zadání regulačního plánu.

(2) Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro rozhodování o změnách v území pořízení nebo opatření územní studie⁶⁶. V případě pořizování nebo opatřování a zpracování územní studie bude pro prvky popsané a znázorněné v Metropolitním plánu, případně v ÚPčP, použita shodná terminologie a legenda. V odůvodněných případech je možné jednotlivé obecné prvky legendy doplnit o specifické prvky na základě zadání územní studie⁶⁷.

66 dle § 25 SZ
67 § 30 SZ

10/ Hlava III

Obsah Metropolitního plánu

Článek 207

Údaje o počtu stran textové části, rozsahu příloh a grafické části Metropolitního plánu

- (1) Textová část Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) obsahuje (v analogovém odevzdání ke kontrole) celkem ____ listů
- (2) Přílohy jsou uspořádány do souborů následovně:
 - a) příloha č. 1 (krycí list – ukázka a vysvětlení kódů; soubory krycích listů); krycí listy mají celkem ____ listů.
 - b) příloha č. 2 (Metropolitní priority a vymezení ÚPČP); celkem ____ listů.
 - c) příloha č. 3 (tabulková část – jevy v systému kapitol ÚAP 100-900); tabulková část má celkem ____ listů.
 - d) příloha č. 4 (veduty a panoramatické pohledy); celkem ____ obrazů.
 - e) příloha č. 5 (graf maximálního zastavění stavebního bloku); celkem ____ listů.
 - f) příloha č. 6 (legendy grafické části); celkem _____ listů
- (3) Grafická část Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) obsahuje výkresy:
 - a) Z 01 Výkres základního členění území 1 : 10.000 (9 výkresů – výřezů území hl. m. Prahy);
 - b) Z 02 Hlavní výkres 1 : 10.000 (9 výkresů – výřezů území hl. m. Prahy);
 - c) Z 03 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací 1 : 10.000 (9 výkresů – výřezů území hl. m. Prahy).
- (4) Výkresy jsou doplněny schémata (číslo vyjadřuje vztah k jednotlivým částem textu a kapitolám v KLZ):
 - a) S 10 Schéma základního členění území (1 výkres 1 : 25.000)
 - b) S 01 Otevřená krajina a krajina ve městě (1 výkres 1 : 25.000)
 - c) S 02 Hierarchie uličních prostranství a parků (1 výkres 1 : 25.000)
 - d) S 03 Výšková regulace (1 výkres 1 : 25.000)
 - e) S 04 Potenciál a priority (1 výkres 1 : 25.000)
 - f) S 05 Krajinná infrastruktura (ÚSES) (1 výkres 1 : 25.000)
 - g) S 06 Dopravní infrastruktura (1 výkres 1 : 25.000)
 - h) S 07 Technická infrastruktura (1 výkres 1 : 25.000)
 - i) S 08 Veřejná vybavenost (1 výkres 1 : 25.000)

Obsah:

ČÁST PRVNÍ: ÚVODNÍ USTANOVENÍ	3
01/ Hlava I (II) Smysl a účel plánování Prahy	3
Článek 1 Metropolitní plán	3
Článek 2 Strukturální plán	3
Článek 3 Digitální plán	3
01/ Hlava II (I) Pojmy	4
Článek 4 Pojmy Metropolitního plánu	4
Článek 5 Základní pojmy	4
Článek 6 Pojmy struktury a infrastruktury	5
01/ Hlava III Hranice zastavěného a zastavitelného území	8
Článek 7 Vymezení zastavěného území	8
Článek 8 Vymezení zastavitelného a nezastavitelného území	8
Článek 9 Formální rozvoj města a krajiny	9
01/ Hlava IV Ukazatele pro vyhodnocování plánu	10
Článek 10 Potenciál plánu a jeho vyhodnocování	10
Článek 11 Index využití lokality a jeho výpočet	10
Článek 12 Index ekologické stability a jeho vyhodnocování	11
Článek 13 Výhled naplnění Metropolitního plánu, návrhový horizont	11
ČÁST DRUHÁ: KONCEPCE	13
Článek 14 Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy	13
Článek 15 Základní a dílčí koncepce a jejich synergie	13
02/ Hlava I Základní koncepce	14
Deset tezí základní koncepce Metropolitního plánu	14
Článek 16 {1} Dostřednost	14
Článek 17 {2} Historické město	14
Článek 18 {3} Modernistické město	14
Článek 19 {4} Krajina ve městě	15
Článek 20 {5} Vltava	15
Článek 21 {6} Krajinné rozhraní a otevřená krajina	15
Článek 22 {7} Výšková regulace a potenciál	15
Článek 23 {8} Nové mosty, propojení a paralely	16
Článek 24 {9} Metropolitní třídy	16
Článek 25 {10} Transformace jako zlepšení kvality městské krajiny	16
Čtyři souhrnné principy	16
Článek 26 Čtyři principy základní koncepce plánu	16
Lokality a charakter	17
Článek 27 Koncepce rozdělení území na lokality a charakter	17
Článek 28 Zastavitelnost, struktura, využití a stabilita	17
Metropolitní priority	18
Článek 29 Metropolitní priority	18
02/ Hlava II Urbanistická koncepce	19
Článek 30 Pojetí urbanistické koncepce	19
Článek 31 Urbánní recyklace	19
Prostorové uspořádání městské krajiny	19
Článek 32 Urbánní různorodost a stabilizace prostorového uspořádání	19
Článek 33 Veřejná prostranství jako základ struktury města	20
Článek 34 Typy městské krajiny, prstence	20
Článek 35 Třetí rozměr města – koncepce výškové regulace	21
Článek 36 Krajinný rámeček, vertikály a horizontály	21
Krajina ve městě	22
Článek 37 Nestavební bloky a parky	22
Článek 38 Kompozice krajiny ve městě	22

02/ Hlava III	Koncepce (otevřené) krajiny	23
	Článek 39 Otevřená krajina	23
	Článek 40 Typy krajin	23
	Článek 41 Podrobnější strukturální členění krajiny	24
	Článek 42 Krajinné rozhraní	24
	Článek 43 Rekreaace v krajině	24
	Článek 44 Prostupnost krajiny	24
	Článek 45 Protierozní opatření v krajině	25
	Článek 46 Ochrana před povodněmi	25
	Článek 47 Dobývání ložisek nerostných surovin	25
02/ Hlava IV	Koncepce infrastruktury	26
	Článek 48 Pojetí koncepce infrastruktury	26
	Krajinná infrastruktura (ÚSES)	26
	Článek 49 Koncepce krajinné infrastruktury (500)	26
	Dopravní infrastruktura	27
	Článek 50 Koncepce dopravní infrastruktury (600)	27
	Článek 51 Základní členění dopravní infrastruktury	27
	Technická infrastruktura	29
	Článek 52 Koncepce technické infrastruktury (700)	29
	Článek 53 Základní členění technické infrastruktury	29
	Veřejná vybavenost	30
	Článek 54 Koncepce veřejné vybavenosti (800)	30
	Článek 55 Základní členění veřejné vybavenosti	31
	ČÁST TŘETÍ: REGULATIVY VÁZANÉ NA LOKALITU	32
	Článek 56 Lokalita	32
	Článek 57 Cílový charakter lokality	32
	Článek 58 Kódy a krycí list lokality	32
03/ Hlava I	Zastavitelnost	33
	Článek 59 Zastavitelnost jako součást charakteru lokality	33
	Článek 60 Zastavitelné a nezastavitelné lokality	33
03/ Hlava II	Struktura	34
	Článek 61 Struktura jako součást charakteru lokality	34
	Článek 62 Typy struktur	34
	Struktury městské krajiny	35
	Článek 63 (01) Rostlá struktura	35
	Článek 64 (02) Blokovaná struktura	35
	Článek 65 (03) Hybridní struktura	35
	Článek 66 (04) Heterogenní struktura	36
	Článek 67 (05) Vesnická struktura	37
	Článek 68 (06) Struktura zahradního města	37
	Článek 69 (07) Modernistická struktura	38
	Článek 70 (08) Struktura areálů produkce	38
	Článek 71 (09) Struktura areálů vybavenosti	38
	Článek 72 (10) Lineární struktura	39
	Struktury krajiny ve městě	39
	Článek 73 (11) Parkový areál	39
	Článek 74 (12) Parkové prostranství	40
	Článek 75 (13) Parkový les	41
	Struktury otevřené krajiny (typy krajin)	41
	Článek 76 (14) Lesní krajina v rovině	41
	Článek 77 (15) Leso-zemědělská krajina	41
	Článek 78 (16) Zemědělsko-rybníční krajina	42
	Článek 79 (17) Zemědělská krajina v rovině	42
	Článek 80 (18) Krajina úzkých zaříznutých údolí v plošině	43
	Článek 81 (19) Krajina výrazných údolí	43
	Článek 82 (20) Krajina výrazných vrchů	44
03/ Hlava III	Využití území	44
	Článek 83 Využití území jako součást charakteru lokality	44
	Článek 84 Způsoby využití území	45
	Článek 85 Odlišné využití ploch v lokalitě	45
	Využití zastavitelných lokalit a ploch	45
	Článek 86 Zastavitelné produkční lokality a plochy	45

Článek 87 Zastavitelné obytné lokality a plochy	46
Článek 88 Zastavitelné rekreační lokality a plochy	47
Využití nezastavitelných lokalit a ploch	47
Článek 89 Nezastavitelné rekreační lokality a plochy	47
Článek 90 Nezastavitelné přírodní lokality a plochy	48
Článek 91 Nezastavitelné produkční lokality a plochy	48
03/ Hlava IV Stabilita a míra využití území	49
Členění území podle stability	49
Článek 92 Stabilita jako součást charakteru lokality	49
Článek 93 Typy stability ploch a lokalit	49
Článek 94 Stabilizované plochy [S]	50
Článek 95 Transformační plochy [T]	51
Článek 96 Rozvojové plochy [R]	51
Míra využití území k zastavění	52
Článek 97 Stanovení míry využití k zastavění	52
Článek 98 Míra využití k zastavění pro [S] plochy města	52
Článek 99 Míra využití k zastavění [T] a [R] plochy města	52
Článek 100 Mezery ve stávající struktuře města a předměstí	53
Článek 101 Doplnění struktury města a předměstí	53
Článek 102 Nové struktury města a předměstí	53
Článek 103 Plochy uvnitř modernistických struktur	54
Článek 104 Plochy produkce a infrastruktury	55
ČÁST ČTVRTÁ: REGULATIVY VÁZANÉ NA PLOCHU	56
Článek 105 Plochy podrobnějšího členění	56
04/ Hlava I Veřejná prostranství	56
Grafické regulativy veřejných prostranství	56
Článek 106 Kompozice veřejných prostranství	56
Uliční prostranství	56
Článek 107 Uliční prostranství a jejich zobrazení	56
Článek 108 Hierarchie uličních prostranství	57
Článek 109 Vymezení nových uličních prostranství	57
Článek 110 Vymezení pěší prostupnosti	58
Článek 111 Vymezení náměstí bodem a okolím bodu	58
Parky	58
Článek 112 Městský park	59
Článek 113 Hierarchie městských parků	59
Článek 114 Vymezení městských parků bodem a okolím bodu	59
Parametrické regulativy veřejných prostranství	60
Článek 115 Koeficienty veřejných prostranství	60
Článek 116 Hodnoty koeficientů veřejných prostranství	60
04/ Hlava II Stavební bloky	61
Grafické regulativy stavebních bloků	61
Článek 117 Stavební bloky a jejich vymezení	61
Článek 118 Stavby v městském parku	61
Článek 119 Samoty	62
Článek 120 Vnitrobloky	63
Článek 121 Soukromé zahrady	63
Článek 122 Park ve volné zástavbě	63
Článek 123 Komunikace mimo veřejná prostranství	64
Parametrické regulativy pro stavební bloky [T] a [R] ploch	64
Článek 124 Míra zastavění stavebního bloku	64
Článek 125 Koeficient zastavění stavebního bloku	65
Článek 126 Hodnoty koeficientů zastavění stavebního bloku	65
04/ Hlava III Regulace výšek	66
Článek 127 Všeobecné zásady výškové regulace	66
Základní pravidla výškové regulace	67
Článek 128 Regulovaný počet podlaží	67
Článek 129 Hladiny věží	67
Podrobná pravidla výškové regulace	68
Článek 130 Pravidla pro stávající budovy	68
Článek 131 Rozhraní a tolerance	68
Článek 132 Pravidla pro dominanty	68

Panoramata a veduty	69
Článek 133 Panoramata k doplnění a posuzování viditelnosti	69
Článek 134 Chráněné veduty	70
04/ Hlava IV Plochy nestavebních bloků a otevřené krajiny	70
Článek 135 Podrobnější členění ploch nestavebních bloků a otevřené krajiny	70
Článek 136 Krajinné rozhraní a krajinný park	71
Článek 137 Stupeň ekologické stability	71
Článek 138 Vymezení prostupnosti otevřenou krajinou	72
Podrobnější členění ploch nestavebních bloků	72
Článek 139 Městské parkové plochy	72
Článek 140 Speciální zahrada	73
Podrobnější členění ploch nestavebních bloků a otevřené krajiny	73
Článek 141 Les na lesních pozemcích	73
Článek 142 Hřbitov	73
Článek 143 Zahrádková osada	73
Článek 144 Parková sportoviště	73
Článek 145 Zahradnictví a vinice	74
Článek 146 Vodní plocha a vodní tok	74
Podrobnější členění ploch otevřené krajiny	74
Článek 147 Zemědělské plochy	74
Článek 148 Další plochy s vegetací	74
Článek 149 Zpevněná plocha a plocha těžby	75
Regulativy otevřené krajiny	75
Článek 150 Podmínky pro provedení změn v otevřené krajině	75
ČÁST PÁTÁ: KRAJINNÁ INFRASTRUKTURA	77
Územní systém ekologické stability	77
Článek 151 Krajinná a zelená infrastruktura	77
Článek 152 Územní systém ekologické stability	77
Článek 153 Regulativy ÚSES	77
Článek 154 Zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích	78
Článek 155 Zvláštní ustanovení pro ÚSES v městské krajině	78
ČÁST ŠESTÁ: DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	80
Článek 156 Společná ustanovení	80
Systém pozemních komunikací	80
Článek 157 Komunikační systém	80
Článek 158 Nadřazená komunikační síť	81
Článek 159 Městská uliční síť	82
Veřejná doprava	83
Článek 160 Systém veřejné dopravy	83
Článek 161 Metro a lanové dráhy	84
Článek 162 Tramvajová doprava	84
Článek 163 Autobusová doprava	85
Článek 164 Záchytná parkoviště P+R	86
Železniční doprava	86
Článek 165 Železniční doprava	86
Článek 166 Vysokorychlostní tratě	87
Bezmotorová doprava	87
Článek 167 Cyklistická doprava	87
Článek 168 Pěší doprava	88
Ostatní doprava	89
Článek 169 Letecká doprava	89
Článek 170 Vodní doprava	90
ČÁST SEDMÁ: TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA	91
Článek 171 Společná ustanovení	91
Hydrologie povrchových vod	91
Článek 172 Povrchové vody	91
Článek 173 Protipovodňová ochrana	92
Článek 174 Záplavová území	93
Článek 175 Protipovodňová opatření	94

Vodohospodářské sítě	94
Článek 176 Zásobování vodou	94
Článek 177 Odkanalizování území	95
Energetické sítě	96
Článek 178 Zásobování teplem	96
Článek 179 Zásobování plynem a ropovody	97
Článek 180 Zásobování elektrickou energií	97
Ostatní systémy	98
Článek 181 Kolektory	98
Článek 182 Elektronické komunikace	99
Článek 183 Odpadové hospodářství	99
ČÁST OSMÁ: VEŘEJNÁ VYBAVENOST	101
Článek 184 Společná ustanovení	101
Článek 185 Regulace veřejné vybavenosti	101
Článek 186 Privilegia veřejné vybavenosti	101
Článek 187 Lokality veřejné vybavenosti	102
Článek 188 Plochy rezervované pro veřejnou vybavenost	102
Článek 189 Vymezení veřejné vybavenosti bodem a okolím bodu	102
Článek 190 Parametrické regulativy veřejné vybavenosti	103
Článek 191 Ochrana stávající veřejné vybavenosti	103
ČÁST DEVÁTÁ: JINÁ USTANOVENÍ	104
Veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření	104
Článek 192 Vymezení veřejně prospěšných staveb	104
Článek 193 Vymezení veřejně prospěšných opatření	104
Článek 194 Návrh na vymezení ploch pro omezení vlastnického práva formou věcného břemene pro stavby technické infrastruktury liniového charakteru	104
Plochy pro uplatnění předkupního práva	105
Článek 195 Vymezení ploch pro uplatnění předkupního práva pro stavby občanského vybavení	105
Článek 196 Vymezení ploch pro uplatnění předkupního práva pro veřejná prostranství	105
Stanovení kompenzačních opatření	105
Článek 197 Stanovení kompenzačních opatření	105
ČÁST DESÁTÁ: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	106
10/ Hlava I Územní rezervy	106
Článek 198 Dopravní infrastruktura	106
Článek 199 Technická infrastruktura	106
Článek 200 Podmínky ověření budoucího využití	106
10/ Hlava II Územní plány vymezených částí hl. m. Prahy, regulační plány, územní studie	106
Článek 201 Územní plán vymezené části Prahy	106
Požadavky na zpracování ÚPČP	107
Článek 202 Obecné požadavky pro zpracování ÚPČP	107
Článek 203 Vybrané prvky struktury pro zpřesnění v ÚPČP	107
Článek 204 Vybrané prvky infrastruktury pro zpřesnění v ÚPČP	108
Článek 205 Veřejně prospěšné stavby a opatření	108
Regulační plány a územní studie	108
Článek 206 Plochy pro podrobnější územně plánovací dokumentace a územně plánovací podklady	108
10/ Hlava III Obsah Metropolitního plánu	110
Článek 207 Údaje o počtu stran textové části, rozsahu příloh a grafické části Metropolitního plánu	110
----- *** -----	111